

ZMĚNY A DOPLŇKY ZA ROK 2009

ABCHÁZSKO

- 30.4. prezident Abcházska a Jižní Osetie podepsali dohodu s prezidentem Ruska o tom, že ruská armáda bude chránit po dobu 5 let jejich státní hranice
- 15.6. ruská vláda vetovala rezoluci RB OSN o prodloužení mise OSN v Abcházsku, protože je označila jako gruzínské území; mandát mise skončí 16.6. ve 4,00 hod. GMT
- 15.6. předsedou pro-gruzínské exilové vlády se stal Giorgi BARAMIA
- 15.7. poslední pozorovatelé OSN opustili Gruzii, Abcházsko a Jižní Osetii měsíc poté, co jejich misi vypršel mandát
- 12.8. Rusko vyjádřilo ochotu přispět k posílení obrany a bezpečnosti země; při příležitosti své návštěvy ruský premiér slíbil posílit ruské posádky v zemi a rozšířit i ekonomickou a politickou spolupráci
- 12.12. v prezidentských volbách byl za volební účasti 73,5 % oprávněných voličů do čela státu znovu zvolen Sergej Vasiljevič BAGAPŠ, který získal 61,16 % odevzdaných hlasů, za ním se umístili Raul Jumka-ipa Chadžimba (15,32 %), Zaur Ardzinba (9,14 %), Beslan Butba (8,25 %) a Vitalij Bganba (1,30 %); inaugurace 12.2.2010

ACEH

- 9.4. volby do oblastního shromáždění s 69 členy
- 14.9. dosavadní místní parlament schválil přijetí zákonů *šariji* na území provincie a zavedení drakonických trestů za jejich porušování; guvernér se však 18.9. postavil proti tomuto rozhodnutí, jež vstoupí v platnost do 30 dní, ale již po inauguraci nového parlamentu v říjnu t.r.

AFGHÁNISTÁN

- 29.1. Mezinárodní volební komise (IEC) odložila z bezpečnostních a logistických důvodů termín prezidentských voleb, které měly původně proběhnout podle ústavy v květnu po vypršení mandátu současného prezidenta 22.5., na 20.8.
- 28.2. prezident Karzái vydal dekret o konání prezidentských voleb 21.4., tedy ještě před skončením svého mandátu 21.5., aby nedošlo k ústavní krizi; prezidentovy obavy vycházejí z rozporu mezi ústavou (kterou se řídí on) a volebním zákonem, podle kterého jeho mandát skončí 5 let od poslední volby v říjnu, popř. od posledního složení slibu v prosinci 2009 (čímž se řídí volební komise)
- 4.3. Nezávislá volební komise zrušila dekret prezidenta o uspořádání prezidentských voleb v dubnu a rozhodla o jejich konání 20.8. z bezpečnostních a technicko-organizačních důvodů (prezident rozhodnutí přijal 7.3.)
- 15.3. šéf Talibánu mulla Umar Muhammad vyjádřil souhlas se zahájením mírových jednání s vládou a USA za zprostředkování Saúdské Arábie
- 29.3. Nejvyšší soud potvrdil, že prezident Karzái může zůstat ve funkci až do zvolení svého nástupce, i když mu ústavou daný mandát skončí 21.5.
- 16.6. zahájena kampaň před prezidentskými volbami, do nichž se přihlásil 41 kandidát
- 27.7. vláda podepsala dohodu o příměří s Talibánem po dobu voleb v provincii Badghis
- 20.8. prezidentské volby s celkem 41 potvrzenými kandidáty

- 30.8. Nezávislá volební komise eviduje 567 stížností na podvody při prezidentských volbách
- 5.9. Nezávislá volební komise oznámila, že bylo podáno přes 2 tisíce stížností na neregulérnost voleb, z toho přes 600 bylo shledáno oprávněnými; výsledky ve 447 z cca celkových 28 tisíc volebních obvodů byly anulovány pro prokázané volební podvody (jde celkem o 200 tisíc hlasů)
- 8.9. Nezávislá volební komise sdělila, že výsledky hlasování v dalších 600 volebních místnostech byly předány k posouzení komisi pro volební stížnosti (ECC); ta již nařídila, aby revize výsledků byla provedena ve všech hlasovacích místnostech, kde bylo odevzdáno více než 600 hlasů a jediný kandidát tam získal více než 95 % odevzdaných hlasů
- 12.9. Komise pro volební stížnosti zrušila výsledky v dalších volebních místnostech, jejichž počet odpovídá 2,15 % všech otevřených hlasovacích míst
- 15.9. Komise pro volební stížnosti nařídila přepočítání hlasovacích lístků v cca 2 500 volebních místnostech (10 % všech), kde byly doloženy volební podvody
- 16.9. pozorovatelská mise EU oznámila, že podle jejích poznatků došlo ke zfalšování cca čtvrtiny, tj. 1,5 milionu hlasovacích lístků (z toho 1,1 mil. pro současného prezidenta a 300 tisíc pro A. Abdallaha); po sečtení 100 % hlasovacích lístků oznámila Nezávislá volební komise předběžné neoficiální výsledky, podle nichž se účast pohybovala mezi 30-35 % a mezi kandidáty Hamid Karzái obdržel 54,6 %, Abdalláh Abdalláh 27,8 %, Ramazan Bašardóst 9,2 %, Ašraf Ghani 2,7 % a ostatní kandidáti 5,7 % odevzdaných hlasů.
- 25.9. Komise pro volební stížnosti oznámila, že byl zahájen přepočítání hlasů 10 % z 12 % podezřelých volebních okrsků; celkem bylo náhodně vybráno 313 volebních schránek z celkem 3.063 volebních okrsků, kde byla téměř 100 % účast voličů a jeden kandidát tam získal téměř všechny hlasy
- 8.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1890 (2009), kterou prodlužuje mandát mezinárodních bezpečnostních sil (ISAF) pro pobyt v zemi o rok
- 11.10. vedoucí mise OSN Kai Eide potvrdil, že při prezidentských volbách docházelo k rozsáhlým podvodům, jejichž vliv na celkový výsledek však dosud není jasný
- 12.10. z pětičlenné mezinárodní Komise pro volební stížnosti, kterou zřídila OSN, odstoupil jeden ze dvou jejích afghánských členů, protože údajně 3 zahraniční členové komise zasahovali do jeho práce
- 20.10. poté, co Komise pro volební stížnosti anulovala hlasy odevzdané ve 210 volebních okrscích, zveřejnila Nezávislá volební komise přepočtené úřední výsledky prezidentských voleb, podle nichž dva kandidáti s nejvyšším počtem odevzdaných hlasů (H. Karzái se 49,67 % a A. Abdalláh se 30,59 %) postupují do 2. kola, které se uskuteční 7.11.; na dalších místech se umístili Ramazan Bašardóst (10,46 %), Ašraf Ghani Ahmadzái (2,94 %), Mirwais Jasíni (1,03 %), Šáhnávaz Tanaí (0,64 %) a dalších 26 kandidátů, kteří získali celkem 4,67 % odevzdaných hlasů, žádný z nich však nedosáhl zisku 0,5 %
- 1.11. na protest proti tomu, že nedošlo ke jmenování nové Nezávislé volební komise, která by zaručila nestrannost voleb, odstoupil z 2. kola prezidentských voleb Dr. Abdalláh Abdalláh; následující den vyhlásila Nezávislá volební komise, která původně trvala na uspořádání 2. kola s jedním kandidátem, resp. požadovala souhlas Nejvyššího soudu s Abdalláhovým odstoupením, prezidentem na další období Hamída ebn Abdula Ahmada KARZÁÍ-ho (inaugurace 19.11.) poté, co zrušila 2. kolo prezidentských voleb
- 19.12. prezident představil parlamentu 23 členů své vlády (MZV navržen později)

ALBÁNIE

- 28.6. parlamentní volby do Albánského shromáždění se 140 členy za účasti 50,77 % oprávněných voličů
- 27.7. volební komise potvrdila vítězství vládní Demokratické strany ve volbách do Albánského shromáždění, kde získala 70 ze 140 mandátů
- 8.9. předsedkyní Albánského shromáždění byla znovu zvolena Jozefina TOPALLI
- 17.9. přísahu složila nová vláda (MP Sali Ram BERISHA, MZV Ilir META)

ALŽÍRSKO

- 9.4. v prezidentských volbách byl za účasti 74,54 % oprávněných voličů potřetí do čela státu zvolen Abdelaziz BOUTEFLIKA, který získal 90,24 % odevzdaných hlasů, na dalších místech se umístili Louisa Hanoune (4,22 %), Moussa Touati (2,31 %), Mohamed Djahid Younsie (1,37 %), Ali Fawzi Rebaine (0,93 %) a Belaid Mohammed Said (0,92 %)

ANDORRA

- 26.4. parlamentní volby do Generální rady údolí s 28 členy za účasti 75,3 % oprávněných voličů
- 19.5. generálním syndikem a předsedou Generální rady údolí byl zvolen Josep DALLARÈS CODINA
- 3.6. do čela vlády byl hlasy 14 členů Generální rady údolí zvolen Jaume BARTUMEU CASSANY (inaugurován 5.6.)
- 9.6. jmenována nová vláda se 7 členy (MZV Xavier ESPOT MIRÓ)

ANGOLA

- 13.10. vláda podepsala s vládou Demokratické republiky Kongo dohodu o zastavení vzájemného vyhošťování občanů, kteří uprchli do sousední země před následky občanské války ve vlasti

ANGUILLA

- 12.3. úřadujícím guvernérem se stal Stanley Everton REID
- 21.4. úřad guvernéra nastoupil William Alistair HARRISON

ANTIGUA A BARBUDA

- 12.3. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů se 17 členy
- 13.3. slib složil premiér Winston Baldwin SPENCER
- 16.3. jmenována nová vláda, v níž funkci ministra zahraničí vykonává premiér
- 27.4. do svých funkcí byly znovuzvoleny předsedkyně Sněmovny reprezentantů (Gisele ISAAC-ARRINDELL) a Senátu (Hazlyn Mason FRANCIS)

ARGENTINA

- 27.3. prezidentka veřejně vyzvala Británii k obnovení rozhovorů o svrchovanosti nad Falklandskými (Malvínskými) ostrovy; výzvu opakovala 28.3., kdy ji britský premiér odmítl
- 21.4. vláda formálně předložila orgánům OSN nárok na pobřežní vody oceánu mezi svým územím a Antarktidou ve vzdálenosti 320 km od pobřeží a o ploše 4 800 000 km² kontinentálního šelfu; nárok zahrnuje i britské državy Falklandské ostrovy a Jižní Georgii a Jižní Sandwichovy ostrovy

- 28.6. parlamentní volby poloviny Poslanecké sněmovny (127 z 257 členů, Eduardo Alfredo FELLNER od 3.12.2008) a třetiny Senátu (24 ze 72 členů, Julio César CLETO COBOS)
- 29.6. po prohraných parlamentních volbách odstoupil šéf kabinetu Sergio Massa, na jeho místo byl jmenován Aníbal Domingo FERNÁNDEZ
- 7.7. po prohraných parlamentních volbách provedla prezidentka další změny ve vládě (MZV Dr. José Enrique Taiana zůstává)
- 25.8. prezidentka částečně vetovala zákon o nouzovém zemědělském plánu, který 21.8. schválil v poměru hlasů 38:30 Senát, a který prodloužil o rok právo prezidenta stanovit exportní cla a další omezení; zákon vyvolal velkou nespokojenost rolníků
- 28.8. na summitu Unie jihoamerických národů (UNASUR) v horském středisku Bariloche prezidentí 12 států unie vyzvali opětně USA k zahájení rozhovorů o přítomnosti jejich vojsk na 7 základnách v Kolumbii, kterou prezidentí Bolívie, Ekvádoru a Venezuely odsoudili jako nepřátelské gesto
- 26.11. Poslanecká sněmovna schválila zákon o politické reformě a účasti politických stran na volbách (Senát zákon projednal v prosinci)
- 3.12. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Eduardo Alfredo FELLNER

ARMÉNIE

- 22.4. ministři zahraničí Arménie a Turecka se na jednáních v Ženevě zprostředkovaných USA shodli na programu normalizace vzájemných vztahů, která má překonat mnoho desetiletí trvajících nepřátelství
- 10.10. v Curychu podepsali ministři zahraničí Arménie a Turecka dohodu o normalizaci vztahů a navázání diplomatických styků

ARUBA

- 25.9. parlamentní volby do Stavů s 21 členem za účasti 85 % oprávněných voličů
- 30.10. nástup nové vlády (MP Michiel „Mike“ Godfried EMAN)

AUSTRÁLIE

- 6.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

velitel sil obrany vrchní letecký maršál Allan Grant Angus HOUSTON, velitel armády generálporučík Ken GILLESPIE, velitel letectva letecký maršál Mark BINSKIN, velitel námořnictva viceadmirál Russ CRANE

AZÁD KAŠMÍR

- 6.1. poté, co vládě jeho předchůdce Sardara Attique Chána byla vyslovena nedůvěra, byl předsedou vlády parlamentem zvolen Haji Sardar Mohamed YAQOOB KHAN
- 7.9. pákistánský prezident podepsal nařízení o samosprávě tzv. Severních území, administrativně připojených k Azád Kašmíru, pod novým názvem GILGIT-BALTISTÁN; nová územní jednotka bude mít vlastní zákonodárné shromáždění, které volí hlavního ministra, a guvernéra jmenovaného pákistánským prezidentem (není zřejmé, zda území bude mít statut provincie)
- 22.10. předsedou vlády byl hlasy 29 členů Zákonodárného shromáždění zvolen Raja Muhammad Farooq HAIDER KHAN, zatímco úřadující premiér H.S.M. Yaqoob Khan získal 19 hlasů

- 12.11. volby do Zákonodárného shromáždění území Gilgit-Baltistán v severní části Azád Kašmíru s 23 volenými členy
- 16.11. na funkci hlavního ministra Gilgit-Baltistánu byl nominován vítěznou Pákistánskou lidovou stranou (PPP) Syed Mehdi SHAH

ÁZERBAJDŽÁN

- 18.3. všelidové referendum schválilo 29 změn ústavy, zejména zrušení limitu pro počet mandátů prezidenta vykonávaný jednou osobou; účast 71,08 % oprávněných voličů, kteří s navrženými změnami souhlasili v rozsahu od 87,14 do 91,76 %

BANGLADÉŠ

- 5.1. prezident Iajuddin Ahmad pověřil sestavením nové vlády Sheikh Hasinu WAJED-ovou
- 6.1. jmenována nová vláda (MZV se stala Dr. Dipu MONI)
- 22.1. místní volby do 481 municipalit (v 7 z nich zrušeny)
- 25.1. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila jeho předsedou Mohammeda Abdula HAMID-a
- 28.1. na protest proti umístění svých poslanců v zasedací místnosti vyhlásila opoziční BNP bojkot práce parlamentu
- 11.2. Volební komise prohlásila novým prezidentem Mohammada Zillura RAHMAN-a, který neměl protikandidáta do prezidentských voleb v Národním shromáždění (slib složil 12.2.)
- 26.2. příslušníci pohraniční stráže, kteří se 25.2. vzbouřili kvůli nevyplácenému žoldu proti velení armády, se vzdali poté, co bylo zabito na 150 armádních důstojníků a 20 civilistů
- 15.6. náčelníkem štábu armády se stal generál Abdul MUBIN
- 31.7. změny a rozšíření vlády, která má nyní 43 členů, z toho 25 kabinetních a 18 státních ministrů (MP i MZV zůstávají)

BARBUDA

- 31.3. předsedou Barbudské rady se stal Kelvin PUNTER

BARMA

- 27.4. ministři zahraničí EU se na schůzce v Lucemburku dohodli na prodloužení politických a hospodářských sankcí proti barmské vládě o dalších 12 měsíců
- 29.4. největší opoziční strana – Národní liga pro demokracii (NLD) – uvažuje o účasti v parlamentních volbách v r. 2010, pokud budou vládou splněny její požadavky, vč. propuštění politických vězňů, změny ústavy a mezinárodního dohledu nad průběhem voleb
- 26.10. na summitu ASEAN v Bangkoku připustil premiér Thein Sein účast Aung San Suu Kyi na procesu národního usmíření, což si pozorovatelé vysvětlují jako možnou účast její strany, Národní ligy pro demokracii, v parlamentních volbách v r. 2010
- 16.11. oznámeno, že představitelka opozice Aung San Suu Kyi 11.11. vyzvala barmskou vládu k přímým rozhovorům s její stranou

BAŠKORTOSTÁN

- 4.10. volby do Státního shromáždění se 120 členy

BELGIE

- 2.1. Poslanecká sněmovna schválila poměrem hlasů 88:45 novou vládu premiéra van Rompuye jmenovanou 30.12.2008 a její program
- 17.7. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí byl jmenován Yves LETERME
- 20.11. poté, co byl premiér Van Rompuy zvolen stálým předsedou Evropské rady, pověřil král vyjednáváním o vládě bývalého premiéra Wilfrieda Martense (24.11. se pověření vzdal)
- 24.11. vyjednáváním o novém premiérovi byl pověřen bývalý předseda vlády Jean-Luc Dehaene
- 25.11. král jmenoval dosavadního ministra zahraničí Yvese Leterma předsedou nové vlády; jmenována nová vláda (MZV Steven VANACKERE), kterou 27.11. potvrdila poměrem hlasů 82:53 Poslanecká sněmovna

BĚLORUSKO

- 2., 4. a 26.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 4.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

BENIN

- 12.6. změny ve vládě (MZV zůstává)

BHÚTÁN

- 15.2. zřízena Královská rada (*Gyal Doen Tshokdey*) se 4 členy jako poradní orgán krále ve věcech trůnu a královské rodiny
- 20.11. král vydal dekret o zřízení prvního Nejvyššího soudu v historii země

BOLÍVIE

- 16.1. předsedou Senátu byl poměrem hlasů 14:10 znovu zvolen Óscar Miguel ORTIZ ANTELO
- 21.1. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Edmundo NOVILLO AGUILAR
- 24.1. všelidové referendum o nové ústavě skončilo jejím přijetím zásluhou 61,43 % odevzdaných hlasů (v provinciích Santa Cruz, Tarija, Beni a Pando ústava neprošla); za účasti 90,26 % oprávněných voličů se jich 38,57 % vyslovil proti nové ústavě
- 28.1. prezident oznámil, že všeobecné volby se budou konat do 6.12.
- 7.2. podpisem prezidenta Moralese vstoupila v platnost nová ústava, která prohlásila Bolívii „jednotným, sociálním, právním, svobodným, nezávislým, svrchovaným, demokratickým, multikulturním a decentralizovaným státem s autonomiemi, založeným na pluralitě a politické, hospodářské, právní, kulturní a jazykové rozmanitosti v procesu integrace země“
- 8.2. změny ve vládě, navazující na novou ústavu (MZV zůstává)
- 9.4. prezident zahájil hladovku, dokud opozicí ovládaný Senát neschválí nový zákon o parlamentních a prezidentských volbách, dávající větší zastoupení v parlamentu většinovému domorodému indiánskému obyvatelstvu; zákon současně stanoví termín prezidentských a parlamentních voleb na 6.12. (na společné schůzi obou komor parlament zákon schválili 11.4.)
- 14.4. poté, co Senát schválil nový volební zákon, ukončil prezident Morales hladovku a podepsal zákon o volbách do Národního kongresu, jehož dolní komora bude

- zahrnovat i 7 kandidátů domorodého původu ze 121 jejích členů, kteří budou voleni ve zvláštních volebních okrscích
- 27.4. v Buenos Aires podepsali prezidenti Bolívie a Paraguaye dohodu, která vyřešila dlouhodobý spor o území Chaco, bohaté na suroviny, který v letech 1932-1935 vedl k válce obou zemí
  - 14.7. o možnosti přiznat Bolívii přístup k moři jednali v Montevideu prezidenti Bolívie a Uruguaye s tím, že za nákup přírodního plynu v Bolívii jí Uruguay umožní přístup k Atlantickému oceánu v přístavech Nueva Palmira a Montevideo
  - 2.8. ve východní provincii Santa Cruz představil prezident zásady zákona o domorodých autonomiích, který umožňuje původnímu indiánskému obyvatelstvu hlasovat v obecním referendu o své samosprávě; poprvé o nich budou občané hlasovat v referendu 6.12. spolu s prezidentskými a parlamentními volbami
  - 6.12. prezidentské a parlamentní volby do obou komor Národního kongresu, sestávajícího z Poslanecké sněmovny se 130 členy a ze Senátu s 36 členy; prezidentem byl za účasti 94,54 % znovu zvolen Juan Evo MORALES AYAMA, který získal 64,22 %, zatímco jeho největší soupeři Manfred Reyes Villa 26,46 % a Samuel Jorge Doria Medina Auza 5,65 % (inaugurace 22.1.2010); na dalších místech se umístili René Joaquino Carlos (2,31 %), Ana María Flores (0,51 %), Román Loayza (0,34 %), Alejo Véliz (0,28 %) a Rime Choquehuanca (0,22 %)
  - 6.12. referenda o plánu decentralizace moci a vytvoření regionální autonomie proběhla v departmentech La Paz, Cochabamba, Chuquisaca, Oruro a Potosí, stejně jako v oblasti Chaco, a plán schválila
  - 6.12. po svém opětovném zvolení přislíbil prezident Morales prohlubovat sociální revoluci a dále posílit postavení domorodého obyvatelstva ve společnosti, zejména pokud jde o autonomizaci země na úrovni departmentů, oblastí, měst a sídlišť domorodého obyvatelstva

BONAIRE

Nejvyšší představitel: nizozemská královna, kterou zastupuje místopředseda Glenn Albert Edward THODÉ

BOSNA A HERCEGOVINA

- 13.3. Rada pro implementaci míru jmenovala rakouského diplomata Valentina INŽKO novým vysokým představitelem mezinárodního společenství v Bosně; 25.3. potvrdila jmenování svou rezolucí č. 1869 (2009) i RB OSN (26.3. inaugurován)
- 19.6. poté, co Republika srbská Bosna a Hercegovina přijala legislativu v rozporu s mírovými dohodami z Daytonu, využil vysoký představitel mezinárodního společenství svých mimořádných pravomocí a anuloval 68 oprávnění, které se RS uzurpovala, od kontroly soudů až po výběr cla
- 1.7. na zasedání Rady pro implementaci míru o pokroku směrem k plné suverenitě země obvinil vysoký představitel mezinárodního společenství Valentin Inžko bosenské politické představitele z úmyslného oslabování institucí společného státu, které znemožňuje odchod sil mezinárodního společenství ze země
- 6.7. rotující funkci předsedy prezídia převzal Chorvat Željko KOMŠIĆ

- 9.10. pod patronátem USA a EU proběhly rozhovory všech tří politických i národnostních entit o ukončení politického patu v zemi ve věci ústavní reformy, která má umožnit členství země v EU a NATO
- 20.10. v Butmuri u Sarajeva zahájena za účasti představitelů EU a USA konference komunit na nejvyšší úrovni o ústavní reformě, posilující úlohu společných orgánů na úkor regionálních a změny v prezidentství a parlamentu, která má umožnit vstup země do NATO a EU (21.10. skončila neúspěchem, když předložené návrhy odmítly všechny tři komunity)
- 18.11. RB OSN schválila rezoluci č. 1895 (2009), kterou potvrdila další 12-měsíční mandát mírových sil EU v Bosně EU-for
- 22.12. Evropský soud pro lidská práva rozhodl, že bosenská ústava protizákonně diskriminuje etnické menšiny, jejichž příslušníkům upírá právo ucházet se o významné politické úřady

FEDERACE BOSNA A HERCEGOVINA

- 27.5. odstoupil premiér Nedžad Branković
- 18.6. prezidentka přijala demisi premiéra Brankoviče, novým předsedou vlády jmenován Mustafa MUJEZINOVIĆ (25.6. potvrzen Sněmovnou reprezentantů)

BOTSWANA

- 16.10. parlamentní volby do Národního shromáždění s 57 volenými a 4 kooptovanými členy za účasti 76,71 % oprávněných voličů
- 20.10. prezidentem byl Národním shromážděním na druhé funkční období zvolen Seretse Khama Ian KHAMA, který složil slib téhož dne
- 21.1. Národní shromáždění zvolilo viceprezidentem znovu generálporučíka Mompoti MERAFHE
- 21.10. předsedkyní Národního shromáždění byla zvolena Margaret Nnananyana NASHA
- 21.10. jmenována nová vláda (MZV Phandu Tombola Chaka SKELEMANI)

BOUGAINVILLE

- 6.1. úřad prezidenta nastoupil James TANIS

BRAZÍLIE

- 2.2. předsedou Senátu na období do 1.2.2011 byl znovu zvolen José R SANÉY, který získal 49 hlasů proti 32 hlasům pro Tiao Vianu; předsedou Poslanecké sněmovny na stejné období pak další představitel opozice Michel Miguel Elias TEMER LULIA, který získal 304 hlasů z 513; jejich funkční období trvá do 1.2.2011
- 25.3. předsedové horní i dolní komory Kongresu navrhli zrušení ústavních článků, které dávají přednost prezidentským dekretům, jež jsou platné do doby než je přehlasuje Kongres; nová úprava navrhuje naopak ztrátu jejich platnosti, nejsou-li do 120 dní potvrzeny parlamentem
- 16.7. Poslanecká sněmovna přijala nový volební zákon, který upravuje 173 článků stávající legislativy; pokud jej schválí i Senát, zákon umožní anonymní dárce kandidátům, povolí účast na volbách kandidátům podezřelým z korupce, promíjí drobné chyby při sčítání hlasů apod.
- 2.8. do funkce předsedy Poslanecké sněmovny byl na období do 1.2.2011 znovu zvolen Michel Miguel Elias TEMER LULIA

BRITSKÉ ANTARKTICKÉ ÚZEMÍ

2008 novým správcem se stal Robert „Rob“ BOWMAN

BULHARSKO

- 5.7. parlamentní volby do Lidového shromáždění s 240 členy za účasti 60,20 % oprávněných voličů
- 14.7. na ustavující schůzi zvolilo Lidové shromáždění svou předsedkyní Cecku Cačevu DANGOVSKOU
- 16.7. prezident pověřil sestavením nové vlády Bojko Borisova
- 22.7. parlament přijal v poměru hlasů 209:0 při 1 abstenci demisi vlády premiéra Staniševa
- 23.7. premiér Bojko Metodiev BORISOV představil svou vládu (MZV Rujana Ruseva ŽELEVA), kterou parlament schválil 27.7. v poměru 162:77 hlasům při 1 abstenci

BURUNDI

- 29.1. změny ve vládě (novým MZV se stal Augustin NSANZE)
- 16.3. ve vojenském táboře poblíž hlavního města bylo slavnostním shromážděním zahájeno odzbrojování milicí Sil národního osvobození (FNL)
- 18.4. na ceremoniálu ve městě Rubira, značícím konec ozbrojeného boje proti vládě, odevzdal své zbraně dozorujícím jednotkám AU předseda Sil národního osvobození (FNL) Agathon Rwasa; 21 tisíc bojovníků FNL, které se mají přeměnit na politickou stranu, odevzdalo své zbraně 21.4. a část z nich byla zařazena do branných sil země
- 5.6. prezident jmenoval několik čelných funkcionářů bývalých vzbouřeneckých Sil národního osvobození Palipehutu-FNL do vlády
- 27.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1902 (2009) o prodloužení mandátu integrovaného úřadu OSN (BINUB) do 31.12.2010

COOKOVY OSTROVY

- I/09 úřad Vysokého komisaře převzal Tia BARRETT
- 16.4. vláda vznesla požadavek na Komisi OSN pro hranici kontinentálního šelfu, aby rozšířila hranici svrchovanosti země nad jejím podmořským dnem o 400 tis. km²
- 28.7. premiér odvolal ministra zahraničí Wilkie Rasmussena a převzal jeho úřad
- 24.7. novým ministrem zahraničí byl jmenován Sir Terepai MAOATE
- 15.11. zemřel vysoký komisař Tia Barrett, úřadující vysokou komisařkou se stala Nicola NGAWATI
- 23.12. premiér odvolal pro podezření z machinací se státními finančními prostředky svého zástupce Sira Terepai Maoateho, kterého svou demisí následovali tři další ministři za jeho Demokratickou stranu (rezort ministra zahraničí převzal sám předseda vlády Jim MARURAI)

CURAÇÃO

- 15.5. v referendu se občané ostrova rozhodli poměrem hlasů 52:48 % pro statut separátního autonomního státu Nizozemského království

ČAD

- 14.1. RB OSN schválila rezoluci č. 1861 (2009) o prodloužení mandátu mise OSN MINURCAT do 15.3.2010; do téhož data byl také prodloužen souhlas s pobytím sil EU EUFOR Chad/CAR
- 19.1. sedm skupin bojujících proti vládě podepsalo v Súdánu dohodu o vytvoření koalice – Svazu sil odporu (UFR), do jehož čela byl 24.1. zvolen Timane Erdimi
- 15.3. na ceremoniálu ve městě Abeche předaly na přechodnou dobu vyslané mírové síly EU EUFORs své operace, spočívající v ochraně uprchlíků z Darfúru, mírovým silám OSN MINURCAT
- 3.5. prezidenti Čadu a Súdánu podepsali v katarském Dauhá za zprostředkování Kataru a Libye dohodu o usmíření a ukončení nepřátelství a normalizaci vzájemných vztahů
- 9.5. ministr obrany Adoum Younousmi ohlásil vítězství ve dvoudenních bojích se vzbouřenci ze Svazu sil odporu (UFR), operujícími na východě země
- 25.7. tři vzbouřenecké skupiny (Svaz sil za demokracii – obnovový /UFDD-R/, Národní hnutí pro obnovu /MNR/ a Fronta pro záchranu republiky /FSR/) podepsaly za zprostředkování Libye a regionální organizace CENSAD v Tripolisu (Libye) mírovou dohodu s vládou

ČEČENSKO

- 16.4. z rozhodnutí Národní antiteroristické rady Ruska ukončily ruské ozbrojené síly formálně protiteroristickou akci v zemi, kterou zahájily v r. 1999 útokem na islamistický režim Čečenska-Ičkerie
- 8.6. ruské ozbrojené síly zabily čečensko-ičkerijského vůdce a emíra Kavkazského emirátu Doku Umarova
- 24.7. v Oslu se sešel předseda exilové vlády Ičkerie Achmed Zakajev s předsedou parlamentu Čečenské republiky Dukuvachou Abdurachmanovem, aby spolu projednali otázky politické stability v zemi; jde o první přímá jednání obou stran konfliktu po osmi letech

ČERNÁ HORA

- 26.1. Shromáždění rozhodlo o svém rozpuštění, předčasné parlamentní volby svolal prezident na 29.3.
- 29.3. předčasné parlamentní volby do Shromáždění s 81 členem (účast 66,19 %)
- 6.5. předsedou Shromáždění byl znovuzvolen Ranko KRIVOKAPIĆ
- 10.6. parlament schválil novou vládu (MP Milo DJUKANOVIĆ, MZV Milan ROČEN)

ČESKO

- 8.1. novým velitelem spojených sil Armády ČR se stal generál Hynek BLAŠKO
- 23.1. změny ve vládě (NMP JUDr. Vlasta PARKANOVÁ, ministr místního rozvoje JUDr. Cyril SVOBODA, ministr dopravy Ing. Petr BENDL, ministryně zdravotnictví Ing. arch. Daniela FILIPIOVÁ, ministr – předseda Legislativní rady vlády doc. JUDr. Pavel SVOBODA a ministr bez portfeje pro občanská práva a národnostní menšiny Michael KOCÁB)
- 1.3. funkci velitele vzdušných sil a zástupce velitele společných sil nastoupil plukovník gšt Jiří VERNER

- 24.3. hlasy 101 poslanců proti 96 vyslovila Poslanecká sněmovna nedůvěru koaliční vládě M. Topolánka, který 26.3. podal svou demisi prezidentu republiky
- 9.4. novým předsedou vlády jmenoval prezident Ing. Jana FISCHER-a, CSc. a pověřil jej sestavením nové vlády
- 8.5. jmenována nová vláda (MZV PhDr. Jan KOHOUT)
- 28.5. Senát schválil ústavní zákon o zkrácení volebního období Poslanecké sněmovny do 10.10.2009, sama Poslanecká sněmovna tento zákon přijala 13.5.
- 7.6. Poslanecká sněmovna vyslovila 156 hlasy ze 194 přítomných důvěru vládě Jana Fischera, 1 poslanec hlasoval proti, zbývajících se zdrželi
- 1.7. prezident vyhlásil předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 200 členů na 9. a 10. 10. 2009
- 10.9. Ústavní soud zrušil rozhodnutí prezidenta o vyhlášení předčasných voleb do Poslanecké sněmovny
- 28.10. do hodnosti armádního generála byl jmenován náčelník Generálního štábu Armády ČR Vlastimil PICEK
- 30.11. prezident jmenoval nové členy vlády; ministrem pro evropské záležitosti se stal PhDr. Juraj CHMIEL, CSc., ministrem životního prostředí JUDr. Jan DUSÍK, M.Sc. a ministrem – předsedou Legislativní rady vlády JUDr. Pavel ZÁŘECKÝ, CSc.

zástupce náčelníka Generálního štábu Armády ČR brigádní generál Čestmír TESARŽÍK, velitel společných sil generálmajor Hynek BLAŠKO, předseda představenstva Asociace malých a středních podnikatelů a živnostníků ČR Břetislav OŠČÁDAL

ČÍNA

- 2.1. Čína a Vietnam oznámily ukončení procesu demarkace vzájemných hranic, kterým byl vyřešen dlouhotrvající územní spor obou zemí
- 4.3. při zahájení zasedání parlamentu nabídl předseda vlády jednání Tchajvanu o ukončení nepřátelství; tchajvanská vláda prý dává přednost jednání o ekonomické spolupráci před politickými dohodami
- 10.7. po dvoudenním přerušení obnovily úřady mimořádný stav v hlavním městě autonomní oblasti Sin-t'iang Urumči poté, co zde 5.7. propukly národnostní nepokoje mezi většinovými Ujgury a čínskými Chany
- 27.7. poprvé po více než 60 letech si prezidenti Číny a Tchajwanu vyměnili přímá poselství, když čínský prezident Chu Ťin-tchao blahopřál svému tchajwanskému kolegovi Ma Ying-jeouovi ke zvolení do čela vládnoucí strany Kuomintang 26.7.
- 18.11. v Pekingu podepsali náměstci ministrů zahraničí Číny a Vietnamu tři dohody o demarkaci a značení pevninské hranice obou zemí, čímž ukončili 35 let trvající jednání o této otázce
- 22.12. v duchu sbližování obou zemí, byla na Tchajwanu podepsána série obchodních dohod mezi ČLR a Tchajwanem

DÁNSKO

- 5.4. odstoupil premiér Anders Fogh Rasmussen poté, co byl 4.4. jmenován novým generálním tajemníkem NATO (nástup do úřadu 1.8.)
- 5.4. novým předsedou vlády byl formálně jmenován Lars Løkke RASMUSSEN
- 7.4. nový premiér provedl změny ve vládě (MZV zůstává)
- 19.5. parlament schválil zákon o větší autonomii Grónska

- 7.6. v národním referendu se 85,4 % hlasujících vyslovilo pro nástupnictví trůnu pro prvorozené dítě bez ohledu na pohlaví, proti hlasovalo 7,8 % hlasujících voličů, 5,2 % tvořily prázdné hlasovací lístky; při účasti 59 % všech oprávněných voličů tak souhlas tvoří 45,5 % všech oprávněných voličů, což je více než ústavou předepsaný limit 40 %

DOMINICA

- 18.12. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 21 voleným členem (celkově 32 členů)
21.12. slib složil staronový premiér Roosevelt SKERRIT (vláda jmenována 12.1.2010)

DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA

- 15.1. Národní kongres byl seznámen s návrhem ústavních změn, který mj. umožňuje prezidentovi, který byl zvolen po dvě období za sebou, usilovat o znovuzvolení, pokud od konce jeho druhého mandátu uplynuly alespoň 4 roky, rozšiřuje počet členů obou komor parlamentu, synchronizuje volby prezidentské a parlamentární a upravuje strukturu soudnictví

DŽIBUTSKO

- 14.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1862 (2009), v níž odsoudila napětí na hranicích s Eritreou a vyzvala obě země k urychlenému mírovému řešení hraničního sporu a ke stažení eritrejských sil z Džibutska do 5 týdnů do pozic před 10.6.2008, kdy vypukly vzájemné srážky

EKVÁDOR

- 29.10.08 místo rozpuštěného Kongresu ustavena Zákonodárna a dozorčí komise (*Comisión Legislativa y de Fiscalización*) se 76 členy, předseda Fernando CORDERO
11.2. změny ve vládě (MZV zůstává)
26.4. parlamentní volby do nově ustaveného Národního shromáždění (*Asamblea nacional*) se 124 členy, které nahradí Ústavodárné shromáždění se 130 členy, zřízené v listopadu 2007
26.4. v předčasných prezidentských volbách byl znovu zvolen hlavou státu Rafael Vicente CORREA DELGADO, který získal 51,99 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidáti Lucio Gutiérrez 28,24 %, Alvaro Noboa 11,41 %, Martha Roldos Bucaram 4,33 %, Carlos Sagnay de la Bastida 1,57 %, Melba Jácome 1,35 %, Diego Delgado Jara 0,63 % a Carlos Gonzalez Albornoz 0,49 % odevzdaných hlasů (inaugurace 10.8.)
VI/09 začátkem měsíce provedl prezident postupně 5 změn ve vládě (MZV zůstává)
31.7. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Fernando „Corcho“ CORDERO CUEVA (13.8. inaugurován)
10.8. jedenáct prezidentů členských států Svazu jihoamerických národů (UNASUR) odmítlo dohodu Kolumbie s USA, že poskytne jejich vojskům přístup na sedm svých základů, a žádá, aby s nimi USA jednaly o tomto kroku

ERITREA

- 14.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1862 (2009) příkazující Eritreji, aby do pěti týdnů stáhla svá vojska ze sporného území oblasti Ras Doumeira a ostrova Doumeira při hranicích s Džibutskem; boje o toto území trvají od června 2008

- 7.4. RB OSN obvinila Eritreu, že nesplnila její požadavek na stažení svých vojsk z území Džibutska a zahájení mírových rozhovorů s ním; vláda popírá, že by její vojska na džibutském území vůbec byla
- 29.4. oznámeny změny ve vládě (MZV zůstává)
- 23.5. Africká unie vyzvala RB OSN k přijetí sankcí proti Eritreji, která údajně zbraněmi a municí podporuje milice islamistických vzbouřenců z organizací al-Shabaab a Hisbul-Islam v Somálsku (5.6. byla výzva zopakována)
- 17.8. mezinárodní komise v Haagu, která projednávala nároky Etiopie a Eritreje na odškodnění z pohraniční války v letech 1998-2000, stanovila výšku reparací, které obě země vzájemně uhradí (Eritrea 174 mil. USD); tím dojde k naplnění mírové smlouvy z Alžíru, podepsané v r. 2000
- 23.12. RB OSN svou rezolucí č. 1907 (2009) zavedla zbrojní embargo a jiné sankce vůči Eritreji, která údajně materiálně podporuje islamistické militanty v Somálsku

ESTONSKO

- 26.3. předsedkyní parlamentu byla znovu zvolena Ene ERGMA
- 3.6. poté, co vládu opustila sociálně-demokratická ESDP, v ní byly provedeny změny (MP i MZV zůstávají)

ETIOPIE

- 25.1. vláda oznámila stažení všech svých vojenských sil ze Somálska, vč. města Baidoa, kde sídlí prozatímní vláda (stahování zahájeno 2.1.)
- 17.8. mezinárodní komise v Haagu, která projednávala nároky Etiopie a Eritreje na odškodnění z pohraniční války v letech 1998-2000, stanovila výšku reparací, které obě země vzájemně uhradí (Etiopie 164 mil. USD); tím dojde k naplnění mírové smlouvy z Alžíru, podepsané v r. 2000

FALKLANDY

- 1.1. vstoupila v platnost nová ústava, přinášející větší pravomoci Výkonné radě na úkor britského guvernéra

FIDŽI

- 27.1. členské země Fóra tichomořských ostrovů (PIF) daly vládě ultimátum, že pokud neslíbí do 1.5., že uspořádá parlamentní volby do konce r. 2009, bude čelit jejich sankcím, resp. vyloučena z PIF; premiér Bainimarama oznámil, že změny volebního zákona a následující příprava voleb si vyžádají pěti až deseti let
- 4.3. premiér Bainimarama odmítl nátlak zemí Commonwealthu, aby Fidži do 1.5. závazně oznámilo uspořádání parlamentních voleb do 6 měsíců, jinak bude jeho země ze Společenství vyloučena
- 9.4. Apelační soud uvedl zemi do ústavní krize, když prohlásil vojenskou správu země, která nastoupila k moci v r. 2006, za nezákonnou a vyzval ke jmenování prozatímního premiéra, který by rozpustil parlament a vyhlásil volby do nového; tento rozsudek tak popřel usnesení Nejvyššího soudu z r. 2008, který uznal legalitu stávajícího režimu
- 10.4. poté, co stávající prozatímní premiér Frank Bainimarama 9.4. odstoupil na základě rozsudku Apelačního soudu, oznámil prezident Ratu Josefa Iloilo převzetí veškeré vlády nad zemí a prohlásil se hlavou státu, zavedl 30 denní mimořádný stav, zrušil ústavu a odvolal všechny soudce; přislíbil současně

- jmenovat prozatímního premiéra, který připraví volební reformu a uspořádá parlamentní volby v r. 2014
- 11.4. prezident jmenoval prozatímním premiérem znovu komodora Franka (J.V.) BAINIMARAMU, který potvrdil vyhlášení 30-denního mimořádného stavu; prezident současně potvrdil v úřadě dosavadní kabinet premiéra Bainimaramy
  - 17.4. prezident Iloilo jmenoval viceprezidentem Ratu Epeli NAILATIKAU, neboť úřad viceprezidenta byl od prosince 2006 neobsazen
  - 20.4. RB OSN odsoudila vojenský režim Fidži jako nedemokratický a vyzvala ho k uspořádání řádných voleb a k obnově parlamentní demokracie (1.5. výzvu OSN i Fóra jižního Pacifiku prozatímní premiér Bainimarama odmítl)
  - 1.5. země byla vyloučena ze 16-členného Fóra jižního Pacifiku, protože vláda do 30.4. nestanovila závazný termín parlamentních voleb
  - 1.7. premiér Bainimarama představil pozemkovou reformu ve prospěch etnických Fidžanů a plán návratu k demokracii, který povede ke konání parlamentních voleb v r. 2014 s tím, že nová ústava bude přijata v r. 2013; práce na nové ústavě, která má mj. zrušit systém etnického zastoupení zavedený v r. 1997 a zavést rovnost občanů, zřídit horní komoru parlamentu Senát a snížit volební věk z 21 na 18 let, mají začít v r. 2012
  - 24.7. premiér oznámil, že novým ministrem zahraničí se stane Ratu Inoke KUBUABOLA (dosud úřad zastával sám premiér)
  - 28.7. premiér oznámil, že prezident Iloilo, který dosáhl 88 let věku, odchází do důchodu a jeho úřad bude přechodně vykonávat viceprezident Ratu Epeli NAILATIKAU, dokud vláda nerozhodne o novém prezidentovi
  - 11.8. premiér potvrdil, že domorodá Velká rada náčelníků již neexistuje a její činnost nebude novou ústavou obnovena
  - 1.9. protože se vláda odmítla sklonit před požadavky členů Commonwealthu na uspořádání parlamentních voleb v r. 2010, byla země vyloučena z této organizace, jak oznámil její generální tajemník Kamalesh Sharma
  - 11.10. premiéři Papuy Nové Guineje, Vanutu a Šalomounových ostrovů, sdružení v tzv. Melanéské skupině průkopníků (MSG), potvrdili svou podporu aktivitám prozatímní vlády premiéra Bainimaramy
  - 28.10. vláda potvrdila dosud úřadujícího prezidenta Ratu Epeli Nailatikau ve funkci řádné hlavy státu
  - 3.11. premiér nařídil, aby velvyslanci Austrálie a Nového Zélandu opustili do 24 hodin zemi, protože jejich vlády zasahují do vnitřních záležitostí Fidži
  - 5.11. do úřadu prezidenta nastoupil Ratu Epeli NAILATIKAU
  - 29.11. nejvyšší představitelé 54 zemí Commonwealthu vyzvali na summitu na Trinidadu vůdce země k obnově demokracie a ochraně lidských práv

FILIPÍNY

- 21.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 9.7. vláda oznámila, že v srpnu v norském Oslu obnoví mírové rozhovory s komunistickými vzbouřenci z Nové lidové armády, které byly přerušeny v r. 2004
- 5.12. vláda vyhlásila výjimečný stav v provincii Maguindanao v souvislosti s masakrem z 24.11. (výjimečný stav byl zrušen 12.12.)
- 8.12. v Kuala Lumpur obnoveny mírové rozhovory mezi vládou a Islámskou frontou osvobození Morů (MILF), přerušené před 16 měsíci, kdy filipínský Nejvyšší soud zrušil předchozí dohodu o rozšíření autonomní oblasti Muslimské Mindanao; obě strany budou usilovat o umístění mezinárodní monitorovací

skupiny mezi území autonomní oblasti a pozice kriminálních islamistů, bojujících proti dohodě vlády s MILF (9.12. oznámeno, že dohody bude dosaženo do dubna 2010)

- 16.12. ohlášena registrace 8 kandidátů pro prezidentské volby v květnu 2010 (mj. Gilberto Teodoro, Benigno „Noynoy“ Aquino II, Joseph Estrada, Richard Gordon, Manuel Villar a Ana Consuelo)

FRANCIE

- 15.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
23.1. odstoupila ministryně spravedlnosti Rachida Datiová
5.3. návrh územně správní reformy předložila tzv. Balladurova komise, pověřená prezidentem republiky tak, aby nové regionální uspořádání mohlo být zavedeno do r. 2014 (dosavadních 22 oblastí má nahradit 15 zhruba stejné velikosti)
23.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
25.9. novým náčelníkem Štábu letectva byl jmenován armádní generál Jean-Paul PALOMEROS
28.10. na další funkční období byl guvernérem Banque de France jmenován opět Christian NOYER

náčelník Štábu pozemních sil armádní generál Elrick IRASTORZA, náčelník Štábu námořnictva admirál Pierre-François FORISSIER

FRANCOUZSKÁ GUAYANA

- 19.2. úřad prefekta nastoupil Daniel FERÉY

FRANCOUZSKÁ POLYNÉSIE

- 9.2. aby se vyhnul hlasování o vyslovení nedůvěry své vládě, odstoupil prezident Gaston Tong Sang; Shromáždění jeho demisi přijalo
11.2. konaly se volby nového prezidenta, jichž se kromě Gastona Tonga Sanga a Oscara Temarua, kteří postoupili do 2. kola, zúčastnili i Edouard Fritch a Sandra Levy Agami; v 1. kole získal Oscar Temaru 24 hlasů, Gaston Tong Sang 20, Edouard Fritch 12 a Sandra Levy Agami 1 hlas, ve 2. kole byl prezidentem zvolen Oscar Manutahi TEMARU, který získal 37 hlasů, zatímco Tong Sang jenom 20 hlasů
12.2. novým předsedou Shromáždění byl místo dosavadního Oscara Temarua zvolen Édouard FRITCH
18.2. oznámeno složení nové vlády prezidenta Temarua, v níž je viceprezidentem Antony GÉROS
7.4. poté, co strana bývalého prezidenta Flosseho Tahoeraa Huiraatira (TH) ohlásila svůj záměr přejít do opozice, skončila koaliční vláda
IV/08 předsedou Shromáždění byl místo Édouarda Fritche (TH) zvolen Philip SCHYLE z dosud opozičního hnutí TTA
17.4. vytvořena nová koaliční vláda, v níž funkci viceprezidenta nadále vykonává Antony Géros
24.11. poměrem hlasů 29:24 byla Shromážděním vyslovena nedůvěra vládě prezidenta Temarua
25.11. novým prezidentem zvolilo Shromáždění poměrem hlasů 29:28 Gastona Tong SANG-a
28.11. prezidentem byla jmenována nová vláda, jejímž viceprezidentem je Édouard FRITCH

- 8.12. 22-členná tradiční rada kmenových náčelníků zaslala otevřený dopis francouzskému prezidentovi, v němž ho žádá o obnovení bývalého statutu zámořského území pro Francouzskou Polynésii a o nařízení nových voleb, aby zastavil „tragikomedii“ místní politiky, kterou způsobil nový status území

GABON

- 16.2. předsedkyní Senátu byla zvolena Rose Francine ROGOMBÉ
- 8.6. poté, co premiér potvrdil úmrtí prezidenta Bonga, stala 9.6. se úřadující hlavou státu předsedkyně Senátu Rose Francine ROGOMBÉ (slib složila 10.6.)
- 19.6. jmenována nová vláda (MP Jean EYEGHE NDONG, MZV Paul TOUNGUI)
- 15.7. vládnoucí Gabunská demokratická strana nominovala do prezidentských voleb, které se mají konat 30.8., Ali-Ben Bonga, syna zesnulého prezidenta
- 15.7. odstoupil předseda vlády Jean Eyeghe Ndong, novým byl 17.7. jmenován Paul Biyoghe MBA
- 22.7. jmenována nová vláda (MZV Paul TOUNGUI)
- 30.8. prezidentské volby za účasti 44,24 % oprávněných voličů
- 31.8. kandidáti Bongo a Mamboundou se prohlásili vítězi voleb
- 3.9. oznámeny oficiální výsledky, podle nichž byl prezidentem zvolen Ali-Ben BONGO ONDIMBA, který získal 41,73 % odevzdaných hlasů, za ním se pak umístili André M'Ba Obame (25,88 %), Pierre Mamboundou (25,22 %) a Zacharie Myboto (3,94 %); ostatní kandidáti (Luc Bengono Nsi – 0,07 %, Jules-Aristide Bourdes-Ogouliguende – 0,20 %, Jean-Guy Kombeny – 0,04 %, Victoire Lasseni Duboze – 0,09, Pierre-Claver Maganga-Moussavou – 0,76 %, Bruno Ben Moubamba – 0,28 %, Bruno Ngoussi Georges – 0,27 %, Bienvenu Mauro Nguema – 0,09 %, Yvette Ngwevilo Rekangalt – 0,11 %, Alberto Ondo Ossa – 0,20 %, Bernard Oyama – 0,03 %, Casimir Oye-M'Ba – 0,92 %, Marcel Robert Tchoreret – 0,07 % a Ernest Tomo – 0,09 %) získali jen nepatrný počet hlasů;
- 18.9. poražený M'Ba Obame a 3 další kandidáti oznámili, že výsledky neuznávají, podávají návrh na jejich anulování a odvolávají se proti volebním podvodům k Ústavnímu soudu (4.9. výsledky potvrdil Ústavní soud)
- 27.9. předsedkyně Ústavního soudu Marie Madeleine Mborantsuo oznámila, že přepočítání hlasů se bude konat 29.9.
- 29.9. na základě 11 stížností opozičních kandidátů a jejich politických stran nařídil Ústavní soud okamžité přepočítání hlasů odevzdaných v srpnových prezidentských volbách, ale nikoliv za přítomnosti zástupců těch opozičních stran, které podaly protest (ty 30.9. takový přepočítání odmítly)
- 12.10. Ústavní soud nevyhověl žádosti 9 opozičních kandidátů a potvrdil oficiální výsledky srpnových prezidentských voleb a jejich vítězi Ali-Ben BONGO ONDIMBOVI tak umožnil uvedení do úřadu (inaugurace 16.10.)
- 16.10. předsedou vlády byl znovu jmenován Paul Biyoghe MBA
- 17.10. jmenována nová vláda (MZV Paul TOUNGUI)

GAMBIE

- 7.2. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 17.6. předsedkyní Národního shromáždění byla zvolena Elizabeth Yamide Frances RENNEN
- 19.6. změny ve vládě (MZV zůstává)
- IX/09 změny ve vládě (novým MZV se stal Ousman JAMMEH)

GHANA

- 3.1. vyhlášeny oficiální výsledky prezidentských voleb z 28.12.2008 poté, co 2.1. došlo k jejich opakování ve venkovském obvodu Tain, které dosud vládnoucí NPP bojkotovala
- 7.1. inaugurace nového prezidenta prof. Johna Evanse ATTA MILLS-e a jeho vlády (MZV Akwasi OSEI-ADJEI)
- 7.1. předsedkyní nově zvoleného Parlamentu se stala Joyce BAMFORD-ADDO
- II/09 novým ministrem zahraničí se stal Alhaji Muhammed MUMUNI
- 14.10. změny ve vládě (MZV zůstává)

GIBRALTAR

- 21.7. první návštěva španělského ministra v Gibraltararu po 300 letech při příležitosti jednání ministrů zahraničí Británie a Španělska o spolupráci v námořní plavbě, financích a soudnictví
- 21.10. úřadující guvernérkou se stala Lesley PALLETT
- 26.10. novým guvernérem se stal viceadmirál Sir Adrian James JOHNS

GRENADA

- 30.7. změny ve vládě, ministrem zahraničí zůstává Peter DAVID

GRÓNSKO

- 2.6. předčasné parlamentní volby do Parlamentu (*Landsting*) s 31 členem (předseda Josef MOTZFELDT) za účasti 74,9 % oprávněných voličů
- 10.6. podepsána koaliční smlouva o vytvoření nové vlády
- 12.6. jmenována nová vláda, jejíž předseda Kuupik KLEIST současně vykonává funkci ministra zahraničních věcí
- 21.6. na státní svátek země nabyla platnosti plná samospráva země, která převzala kontrolu nad policií, soudnictvím a ochranou pobřeží; úředním jazykem se stala grónština

GRUZIE

- 29.1. opozice se spojila a podepsala deklaraci za odstoupení prezidenta a předčasné volby
- 30.1. ze zdravotních důvodů odstoupil premiér Grigol Mgaloblišvili, jeho nástupcem byl prezidentem 31.1. jmenován Nikoloz (Nika) GILAURO (6.2. schválen parlamentem poměrem hlasů 106:8)
- 13.2. RB OSN přijala rezoluci č. 1866 (2009) o prodloužení pozorovatelské mise OSN UNOMIG do 15.6.
- 17.-18.2. v Ženevě probíhalo 4. kolo jednání mezi Gruzii a Ruskem o zabránění incidentům v Abcházsku a Jižní Osetii
- 9.4. opozice vyhlásila akci veřejného odporu proti prezidentovi, kterého vyzvala k demisi
- 5.5. vláda oznámila, že za pokusem vojenské posádky ve městě Muchrovani u Tbilisi o svržení vlády a zabití prezidenta Saakašviliho stálo Rusko, což Moskva rezolutně odmítla
- 15.6. RB OSN neschválila rezoluci, která by prodloužila mandát pozorovatelské mise OSN UNOMIG do 30.6.; tím skončil mandát mise
- 15.7. poslední pozorovatelé OSN opustili Gruzii, Abcházsko a Jižní Osetii měsíc poté, co jejich misi vypršel mandát

- 21.7. prezident Saakašvili předložil parlamentu sadu reforem, které mají umožnit předčasné místní volby s přímou volbou starostů a omezí i pravomoci prezidenta
- 21.-27.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 30.9. oficiální zpráva odborné komise Rady EU o pozadí rusko-gruzínského konfliktu ze srpna 2008 potvrdila, že jej zahájila Gruzie útokem na Jižní Osetii, vyprovokovaná dlouhodobým tlakem a porušováním mezinárodního práva z obou stran konfliktu

GUADELOUPE

- 29.10. novým prefektem se stal Jean-Luc Michel FABRE

GUAM

- 12.1. předsedkyní Zákonodárného shromáždění byla zvolena Judith T. WON PAT

GUATEMALA

- 7.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 14.1. úřad předsedy Kongresu republiky převzal do 14.1.2010 José Roberto ALEJOS CAMBARA
- 16.3. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 15.4. prezident, předseda Kongresu republiky a úřadující předseda Nejvyššího soudu podepsali dohodu o národní bezpečnosti a spravedlnosti, která má pomoci zemi čelit bezpečnostní krizi
- 18.5. Kongres republiky obdržel petici 35 tisíc občanů, požadujících odvolání prezidenta a jeho zbavení imunity pro údajnou organizaci vraždy politického protivníka

GUAYANA

- 9.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

GUINEA

- 2.1. úřad nastoupil nový předseda vlády Kabiné KOMARA
- 5.1. vojenská vláda slíbila uspořádat volby do 12 měsíců
- 15.1. Národní rada pro demokracii a rozvoj jmenovala novou vládu (MP Kabiné KOMARA, MZV Alexandre CÉCÉ LOUA)
- 28.2. vojenská vláda zrušila zákaz politické a odborové činnosti, zavedený v prosinci 2008
- 13.3. předseda Národní rady pro demokracii a rozvoj oznámil, že parlamentní volby se budou konat v listopadu 2009, v prosinci pak volby prezidentské; rovněž tak vojenská vláda počítá s uspořádáním referenda ke změnám ústavy
- 27.4. předseda Národní rady pro demokracii a rozvoj (NRDR) a hlava státu kpt. Camara vydal dekret o zřízení Národní prozatímní rady (*Conseil National de Transition* se 117 jím jmenovanými členy) jako poradního orgánu NRDR ve věcech legislativy
- 7.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 10.5. předák vojenské vlády kpt. Camara oznámil, že se nebude ucházet o zvolení v prezidentských volbách
- 18.8. vojenská vláda oznámila harmonogram voleb s tím, že prezidentské volby se uskuteční 31.1.2010, zatímco parlamentní volby se mají konat 26.3.2010

- 28.9. střelba vládního vojska do demonstrantů opozice na národním stadionu v Konakry zabila 157 lidí a rozpoutala pouliční demonstrace a srážky s policií
- 30.9. po několikadenních protivládních nepokojích proti jeho kandidatuře na úřad prezidenta vyzval předseda NRDR kpt. Moussa Dadis Camara k vytvoření vlády národní jednoty
- 9.10. vojenský vládce Camara oznámil vytvoření 31-členné vyšetřovací komise, která má šetřit masakr z 28.9.
- 14.10. představitel EU pro rozvoj Karel De Gucht vyzval, aby byl vůdce vojenské rady Camara postaven před soud pro zločiny proti lidskosti poté, kdy 28.9. zemřelo 157 lidí po střelbě vojáků do protestujících demonstrantů na stadionu v Conakry (15.10. začal Mezinárodní soudní dvůr /ICC/ v Haagu šetření, zda lze události z 28.9. považovat za zločin proti lidskosti)
- 29.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 10.11. opozice odmítla účast na tzv. vládě národní jednoty s představiteli vojenské junty
- 15.11. práce začala mezinárodní vyšetřovací komise pro šetření masakru 28.9., jmenované generálním tajemníkem OSN
- 3.12. předseda NRDR kpt. Camara byl při pokusu o státní převrat postřelen svým bývalým spolubojovníkem poručíkem Aboubacarem „Toumba“ Diakitém, který údajně velel vojákům při zásahu proti demonstrantům 28.9.; zraněný Camara odjel ze země se léčit do Maroka (jeho úřad 5.12. dočasně převzal viceprezident generál Sekouba KONATÉ)
- 8.12. oznámeno, že v souvislosti s pokusem o státní převrat bylo zatčeno přes 60 osob, poručík Diakité mezi nimi však není
- 14.12. regionální sdružení ECOWAS navrhlo preventivní vyslání intervenčních sil do země, jejíž vnitropolitická krize destabilizuje celou oblast; mluvčí vojenské vlády plk. Moussa Keita návrh na vyslání mírových sil odmítl
- 21.12. mezinárodní vyšetřovací komise ustavená OSN oznámila, že vojenský vládce Camara a další dva důstojníci by měli být před Mezinárodním soudním dvorem v Haagu obviněni ze zločinů proti lidskosti, neboť nesou přímou trestní odpovědnost za střelbu do protestujících na mítinku opozice 28.9.

GUINEA – BISSAU

- 2.1. funkce se ujal nový premiér Carlos GOMES JÚNIOR
- 7.1. jmenována nová vláda (novou MZV Adiato DJALÓ NANDIGNA)
- 2.3. při přestřelce v jeho soukromé rezidenci byl vzbouřeckými vojsky zabit prezident Joao Bernardo Vieira, obviněný armádou ze zosnování vraždy náčelníka generálního štábu ozbrojených sil generála Baptiste Tagme Na Waie z 1.3.
- 3.3. prozatímním prezidentem byl Národním lidovým shromážděním zvolen jeho předseda Dr. Raimundo PEREIRA, který musí připravit volby nové hlavy státu do 60 dní; úřadujícím předsedou Národního lidového shromáždění se stal Manuel Serifo NHAMADJO
- 16.3. novým náčelníkem generálního štábu byl jmenován velitel námořnictva José ZOMORA INDUTA
- 1.4. vláda stanovila termín prezidentských voleb na 28.6.
- 5.6. ozbrojené síly zabránily pokusu o státní převrat, v němž se samozvané Vrchní velitelství republikánských sil obnovy vedené Helderem Proençou mělo uchopit moci a sesadit úřadujícího presidenta a premiéra

- 26.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1876 (2009) o prodloužení mandátu mírové mise OSN UNOGBIS do 31.12.2009
- 27.6. prezidentské volby za účasti 60 % oprávněných voličů, v nichž nejvíce hlasů získali Malam Bacai Sanhá (37,54 %), Mohamed „Koumba“ Yallá Embaló (27,90 %) a Henrique Pereira Rosa (22,94 %), zatímco ostatní (Serifo Baldé – 0,50 %, João Gomes Cardoso – 1,15 %, Ibraima Djaló – 0,42 %, Mamadou Iaia Djaló – 2,95 %, Paulo Mendonça – 0,27 %, Luis Nancassa – 0,34 %, Aregado Mantenque Té – 0,49 % a Zinha Vaz Turpin – 0,34 %) získali nepatrné množství hlasů – do 2. kola postoupili Malam Bacai Sanhá a Koumba Yallá
- 26.7. konalo se 2. kolo prezidentských voleb, v němž byl za účasti 61 % oprávněných voličů prezidentem zvolen Malam Bacai SANHÁ, který získal 63,31 % odevzdaných hlasů, zatímco Mohamed „Koumba“ Yallá Embaló 36,69 % (inaugurace 8.9.)
- 12.11. nová vláda (MP Carlos GOMES JÚNIOR, MZV Adelino Mano QUETA)

HAITI

- 13.1. předsedou Senátu byl znovu zvolen Kelly C. BASTIEN
- 14.1. předsedou Poslanecké sněmovny se stal Louis-Jeune LEVAILLANT
- 19.4. 1. kolo voleb 12 z celkem 30 členů Senátu za účasti 11 % voličů
- 21.6. 2. kolo senátních voleb v 11 obvodech
- 9.9. ve funkci předsedy Senátu byl znovu potvrzen Kelly C. BASTIEN
- 13.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1892 (2009), kterou prodloužila mandát mírové mise OSN MINUSTAH do 15.10.2010
- 29.10. Senát odvolal hlasy 18 senátorů z 30 premiérku Pierre-Louiseovou, prezident nominoval 30.10. novým předsedou vlády Jeana-Maxe Belleriveho
- 6.11. Senát schválil prezidentova dominantu na úřad premiéra, 7.11. tak učinila Poslanecká sněmovna (obě komory schválily program nové vlády 9., resp. 10.11.)
- 11.11. slib složila nová vláda (MP Jean-Max BELLERIVE, MZV Marie-Michèle REY), jmenovaná 9.11.

HONDURAS

- 15.1. změny ve vládě, novou MZV se stala Patricia Isabel RODAS BACA
- 28.6. formou referenda plánovaná nezávislá konzultace veřejnosti ve věci změny ústavy, která by zrušila dosavadní zákaz opětovné kandidatury úřadujícího prezidenta
- 28.6. aby zabránily konání lidového referenda o změně ústavy, zatklly ozbrojené síly na údajnou výzvu Nejvyššího soudu prezidenta Zelayu a deportovaly jej do Kostariky
- 28.6. se zplnomocněním vládnout do 27.1.2010, kdy měl skončit mandát svrženého prezidenta, zvolil Národní kongres svého předsedu Roberta MICHELETTI-ho BAIN-a prozatímním prezidentem; prezidentské volby se budou konat v plánovaném termínu, tj. 29.11.
- 29.6. Nejvyšší soud potvrdil, že autorizoval ozbrojené síly, jejichž velitele generála Vásqueze Velásqueze 24.6. prezident Zelaya odvolal, aby sesadily prezidenta a přiměly ho k odchodu ze země
- 29.6. prozatímní prezident zavedl výjimečný stav a jmenovalou svou novou vládu s 8 členy (MZV se stal Enrique ORTIZ COLÍNDREZ); novým předsedou Národního kongresu byl zvolen José Alfredo SAAVEDRA PAZ

- 4.7. Organizace amerických států pozastavila Hondurasu členství
- 5.7. svržený prezident Zelaya se pokusil o návrat do země, který mu však armáda znemožnila
- 10.7. dvoudenní jednání předáků obou stran politického konfliktu v Kostarice, sponzorované jejím prezidentem Ariasem, skončilo bez dohody
- 10.7. prozatímní prezident Micheletti přijal demisi svého ministra zahraničí Ortize, který rasistickými výroky napadl prezidenta USA
- 12.7. vláda zrušila výjimečný stav, zavedený 28.6.
- 13.7. vládní změny, při nichž byl jmenován nový ministr zahraničí Carlos LÓPEZ CONTRERAS
- 18.7. přestože vypršela lhůta pro dohodu obou stran vnitropolitického konfliktu, pokračují rozhovory zprostředkované kostarickým prezidentem; Zelaya souhlasí s odložením svého návratu do země na 24.7. a s vytvořením vlády národní jednoty, která bude úřadovat do konce jeho mandátu 27.1.2010
- 22.7. neúspěchem skončila jednání zprostředkovaná Kostarikou po té, co prozatímní prezident Micheletti odmítl návrat prezidenta Zelayi do úřadu
- 7.8. OAS oznámila vyslání 6 ministrů zahraničí k zahájení jednání 11.8., které má zajistit návrat sesazeného prezidenta Zelayi a přípravu voleb
- 22.8. v předvečer příjezdu delegace OAS odmítl Nejvyšší soud Kostarikou zprostředkovanou a OAS podporovanou dohodu o návratu prezidenta Zelayi do země a ustavení prozatímní vlády a nařídil jeho zatčení v případě vstupu do země; soud rovněž potvrdil zákonnost stávající vlády
- 25.8. vláda odmítla návrh mise OAS na smírné řešení konfliktu a trvá na konání prezidentských voleb 29.11.
- 21.9. svržený prezident Zelaya se tajně přemístil na brazilské velvyslanectví v Tegucigalpě, aby zde zahájil jednání s pučisty o návrhu OAS na řešení krize (USA a EU tato jednání podporují a vyzvaly ke klidu)
- 24.9. zahájeny neformální rozhovory mezi svrženým prezidentem Zelayou a prozatímní vládou o ukončení stávající politické krize
- 28.9. poté, co prezident Zelaya vyzval své stoupence k pochodu na hlavní město, vyhlásila vláda na 45 dní výjimečný stav, omezila občanská práva a ukončila činnost několika médií, která jsou k ní v opozici
- 30.9. velitel ozbrojených sil generál Romero Vásquez Velásquez vyzval k urychlenému zahájení rozhovorů o řešení politické krize v zemi
- 5.10. před zahájením jednání s delegací OAS o řešení politické krize zrušila vláda výjimečný stav, zavedený po návratu prezidenta Zelayi do země
- 7.10. prozatímní prezident odmítl požadavek OAS, aby byl znovu uveden do funkce svržený prezident Zelaya, který trvá na svém návratu do úřadu do 15.10., resp. na odsunutí termínu prezidentských voleb, plánovaných na 29.11. pokud se tak nestane; po té, co vláda odmítla o požadavcích OAS jednat, opustila delegace 8.10. Honduras
- 14.10. den před vypršením lhůty, stanovené svrženým prezidentem Zelayou, oznámil jeho vyjednávač, že se s vyjednávači současné vlády shodl na textu dohody, která bude předložena k jednání oběma prezidentům; zástupci Michelettiho to však popřeli s tím, že jednání budou 15.10. pokračovat
- 17.10. poté, co vzbouřenci navrhli, aby o návratu prezidenta Zelayi hlasoval parlament, ukončil svržený prezident rozhovory s Michelettim a jeho vládou (22.10. vypršelo ultimátum svrženého prezidenta Zelayi pro skončení jednání se vzbouřenci)

- 27.10. ministerstvo zahraničí USA vyslalo do země tři emisary, kteří mají přispět k vyřešení politické krize a k obnovení jednání mezi zástupci svrženého i dočasného prezidenta
- 30.10. mezi zástupci vlády a svrženého prezidenta byla uzavřena dohoda o řešení politické krize, vč. zmocnění poslanců Národního Kongresu rozhodnout o navrácení prezidenta Zelayi do funkce, a to po konzultaci s Nejvyšším soudem
- 31.10. Národní Kongres zahájil jednání o dohodě, kterou dne 30.10. uzavřely obě strany politického sporu; podle ní bude reinstalován do úřadu prezident Zelaya a vytvořena vláda národní jednoty, přičemž obě strany se zavázaly respektovat výsledek prezidentských voleb 29.11.; dohodu musí po kongresu potvrdit i Nejvyšší soud
- 3.11. poslanci Národního kongresu odmítli hlasovat o reinstalaci prezidenta Zelayi do úřadu a vyžádali si stanovisko Nejvyššího soudu; pokud nerozhodnou do 5.11., ztrácí dohoda z 30.10. svou platnost
- 5.11. poté, co dočasný prezident začal bez ohledu na stanovisko parlamentu formovat vládu národní jednoty bez jeho zástupců, oznámil svržený prezident Zelaya, že pokus o řešení krize dohodou z 30.10. neuspěl
- 17.11. předseda Národního kongresu José Alfredo Saavedra oznámil, že parlament bude o reinstalaci prezidenta Zelayi hlasovat až začátkem prosince, tj. až po volbách 29.11.
- 20.11. prozatímní prezident Micheletti oznámil, že od 25.11. do 5.12. nebude vykonávat svou funkci, aby nemohl být podezírán z ovlivňování voleb
- 25.11. Nejvyšší soud zamítl dohodu politických sil o návratu svrženého prezidenta Zelayi do úřadu
- 29.11. parlamentní volby do Národního kongresu se 128 členy
- 29.11. prezidentské volby, v nichž za účasti 49,96 % oprávněných voličů zvítězil Porfirio „Pepe“ LOBO SOSA, který získal 56,56 % odevzdaných hlasů a bude do úřadu uveden 27.1.2010; na dalších místech se umístili Elvin Ernesto Santos Ordóñez (38,1 %), Bernard Martínez Valerio (1,86 %), Felicito Avila (1,79 %) a César David Adolfo Ham Peña (1,70 %)
- 2.12. Národní kongres zamítl hlasy 111 poslanců proti 14 při 3 abstencích politickou dohodu o reinstalaci svrženého prezidenta Zelayi do úřadu

HONGKONG

- 18.11. vláda předložila návrh zákona upravujícího výběr nejvyššího správce a volby Zákonodárné rady r. 2012; návrh vyloučil přímou volbu nejvyššího správce s tím, že počet členů Volebního výboru by měl být zvýšen z 800 na 1200 o zástupce obvodních rad a počet členů Zákonodárné rady zvýšen o 10 poslanců na 70, z nichž polovina by měla být zvolena v přímých volbách občany a polovina regionálními radami

CHAKASKO

- 15.1. úřad prezidenta přestal vykonávat Alexej Ivanovič Lebed'; prezidentský úřad byl zrušen a novou hlavou státu se stal předseda vlády Viktor Michajlovič ZIMIN

CHILE

- 11.3. předsedou Senátu byl zvolen Jovino NOVOA VÁSQUEZ
- 12.3. změny ve vládě (novým ministrem zahraničí se stal Mariano FERNÁNDEZ AMUNÁTEGUI)

- 12.3. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Ródrigo ÁLVAREZ ZENTENO
- 13.12. v prezidentských volbách zvítězil Miguel Juan Sebastián Piñera Echenique se 44,06 % odevzdaných hlasů, před Eduardem Alfredem Juanem Bernardem Freiem Ruiz-Tagle se 29,60 % hlasů (oba postupují do 2. kola 17.1.2010); na dalších místech se umístili Marco Antonio Enriquez-Ominami Gumucio s 20,14 % a Jorge Félix Arrate MacNiven se 6,21 % (účast 87,68 % oprávněných voličů)
- 13.12. parlamentní volby do obou komor Národního kongresu, Poslanecké sněmovny se 120 členy a 18 ze 38 senátorů proběhly za účasti 87,7 %, resp. 85,9 % oprávněných voličů

CHORVATSKO

- 1.7. odstoupil premiér Ivo Sanader
- 6.7. novou předsedkyní vlády byla jmenována Jadranka KOSOR, která získala podporu 83 ze 153 poslanců Saboru a sestavila novou vládu (MZV Goran JANDROKOVIĆ) – 9.7. schválena parlamentem
- 11.9. slovinský premiér Pahor se dohodl s předsedkyní vlády Kosorovou na řešení územního sporu o námořní hranici v Piranském zálivu a uvolnil tak přístupové rozhovory Chorvatska s EU, které dosud Slovinsko blokovalo
- 4.11. premiéři Chorvatska a Slovinska se ve Stockholmu pod patronací předsednictví EU dohodli na tom, že hraniční spor obou zemí o území Piranské zátoky vyřeší mezinárodní arbitráž; dohoda umožní Chorvatsku pokračovat v přístupovém procesu k Evropské unii (20.11. dohodu ratifikoval Sabor)
- 13.11. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 27.12. v prezidentských volbách se na čelních místech za účasti 43,96 % právoplatných voličů umístili Dr. Ivo Josipović (32,42 %) a Milan Bandić (14,83 %), kteří postoupili do 2. kola voleb 10.1.2010; na dalších místech se umístili Andrija Hebrang (12,04 %), Nadan Vidošević (11,33 %), Vesna Pusić (7,25 %), Dragan Primorac (5,93 %), Miroslav Tuđman (4,09 %), Damir Kajin (3,87 %), Josip Jurčević (2,74 %), Boris Mikšić (2,10 %), Vesna Škare Ožbolt (1,89 %) a Slavko Vukšić (0,42 %)

INDIE

- 19.1. vláda doporučila prezidentovi vyhlásit přímou správu (tzv. prezidentský režim) ve státě Jharkhand, zmítaném politickou kirizí
- 2.3. předseda Volební komise N. Gopalaswamy oznámil, že všeobecné parlamentní volby do 543 obvodů Sněmovny lidu proběhnou v 5 fázích: ve dnech 16.4., 23.4., 30.4., 7.5. a 13.5. s tím, že se sčítáním hlasů se započne 16.5.
- 19.3. prezidentka Pátilová schválila návrh svazové vlády na zavedení prezidentského režimu ve státu Meghalája
- 16.4. v 17 státech a spolkových teritoriích se konala 1. fáze parlamentních voleb, v nichž bude zvoleno 124 z 545 členů Sněmovny lidu
- 22. a 23.4. 2. fáze parlamentních voleb ve 13 státech se 141 poslanci
- 30.4. 3. fáze parlamentních voleb v 11 státech a spolkových teritoriích se 107 mandáty
- 7.5. 4. fáze parlamentních voleb v 8 státech a spolkových teritoriích, která rozhodla o obsazení 85 křesel ve Sněmovně lidu
- 13.5. 5. fáze parlamentních voleb se konala v 9 státech a spolkových teritoriích s 86 poslaneckými mandáty

- 16.5. oznámila volební komise úřední výsledky voleb do Sněmovny lidu, do níž bylo za účasti 58,43 % voličů zvoleno 543 poslanců
- 18.5. po vyhlášení oficiálních výsledků parlamentních voleb odstoupila vláda premiéra Singha
- 19.5. prezidentka Pátilová pověřila předsedu Indického národního kongresu ve Sněmovně lidu Manmóhana SINGHA, aby do 2.6. vytvořil novou vládu
- 22.5. novým premiérem zvolen parlamentem Dr. Manmóhan SINGH; slib složilo i jádro jeho vlády
- 28.5. premiér Singh představil zbývající členy své nové vlády, která má 79 členů (MZV Shri Somanahalli Mallaiiah KRISHNA)
- 31.5. náčelníkem štábu leteckých ozbrojených sil se stal vrchní letecký maršál Pradeep Vasant NAIK
- 3.6. předsedkyní Sněmovny lidu zvolena Meira KUMAR, jejím zástupcem Karia Munda
- 12.6. ministr vnitra Palaniappam Chidambaran oznámil, že z Kašmíru budou staženy vojenské jednotky, které zde prováděly operace proti teroristům
- 16.7. premiéři Indie a Pákistánu se setkali k rozhovorům o zlepšení vzájemných vztahů na summitu zemí Hnutí nezúčastněných v Egyptě
- 14.9. s odevzdáváním svých zbraní začali rebelové z assámské skupiny Černých vdov, odtržené od nacionalistického hnutí Dima Halim Daogh, které usiluje o odtržení Assámu od Indie a o příměří vyjednává s vládou od r. 2005
- 6.10. rozhovory mezi vládou a kašmírskými separatisty z All Party Hurriyat Conference (APHC) budou po 4 letech přerušeny obnoveny do dvou měsíců; oznámil po předák frakce APHC Umar Farooq, který přislíbil stejná jednání i s vládou Pákistánu
- 4.11. premiér Singh vyzval k osvětenějšímu přístupu vlády k příslušníkům domorodých kmenů, jejichž práva jsou prosazována maoistickými vzbouřenci, a k zahájení jednání o jejich spravedlivém zastoupení ve správě států Andhrapradéš, Bihár, Čhattisgarh, Džharkand, Uríssa a Západní Bengálsko
- 6.11. maoistický vůdce Koteswar Rao (Kishenji) nabídl vládě účast maoistů na rozhovorech s vládou, pokud dojde k příměří a odvolání plánované ofenzívy paramilitárních jednotek proti maoistickým bojovníkům
- 5.12. vrchní velitel separatistické Sjednocené fronty osvobození Assámu (ULFA) Paréš Barua vyjádřil její připravenost jednat s vládou o míru, pokud bude na pořadu i možnost osamostatnění Assámu
- 10.12. v návaznosti na několikadenní násilné nepokoje v Hajdarabádu oznámil ministr vnitra Chidambaram, že brzy bude zahájen legislativní proces vytvoření nového spolkového státu TELANGANA oddělením 10 severních okresů státu Andhrapradéš
- 13.12. dvacet ze 34 ministrů vlády svazového státu Ándhrapradéš odstoupilo ze svých funkcí na protest proti záměru ústřední vlády vytvořit na jeho území nový stát
- 21.12. ústřední vláda a orgány Západního Bengálska zahájily jednání s Gorkha Janukti Morcha (GJM) o vytvoření vlastního státu Gurkhů, tzv. Gorkhalandu, na úpatí Himalájí v okolí Darjeelingu

náčelník štábu armády generál Deepak KAPOOR

INDONÉSIE

- 22.1. Generální volební komise se shodla na tom, že 8.7. se uskuteční volba prezidenta s tím, že případné druhé kolo proběhne 8.9.

- 9.4. volby do obou komor Lidového poradního shromáždění, tj. parlamentu, sestávajícího z rozšířené Rady lidových zástupců s 560 členy a Rady oblastních zástupců se 132 členy; současně bylo voleno 15 tisíc členů provinčních a místních shromáždění
- 8.7. prezidentské volby, v nichž Susilo Bambang YUDHOYONO a jeho viceprezidentský kandidát BOEDINO získali 60,80 %, zatímco jejich oponenti Megawati Sukarnoputri – Prabowo Subianto 26,79 % a Yusuf Kalla – Wiranto 12,41 % odevzdaných hlasů (inaugurace 20.10.)
- 25.7. okamžitě po zveřejnění oficiálních výsledků podala Megawati Sukarnoputri oficiální stížnost k Ústavnímu soudu na nevyřešené právní otázky voleb
- 12.8. Ústavní soud odmítl stížnosti na údajné volební podvody při prezidentských volbách 8.7. s tím, že zjištěná porušení zákona nelze považovat systémová, systematická a masová v takovém rozsahu, aby ovlivnila celkové výsledky
- 1.10. předsedou Rady lidových zástupců byl zvolen Marzuki ALIE
- 21.10. jmenována nová vláda se 34 ministry (MZV Dr. Raden Mohammed Marty Muliana NATALEGAWA)

INGUŠSKO

- 22.6. atentát na prezidenta Jevkurova, při kterém byl těžce zraněn; úřadujícím prezidentem se do 12.8. stal premiér Rašíd Jachjajevič GAJSANOV
- 5.10. prezident Jevkurov odvolal vládu pro neschopnost potírat chudobu a korupci, úřadujícím premiérem se stal Alexej Olegovič VOROBJOV
- 20.10. ve funkci předsedy vlády potvrzen A.O. Vorobjov

IRÁK

- 1.1. vláda převzala kontrolu nad bezpečností v tzv. Zelené zóně v Bagdádu a větší pravomoci nad zahraničními silami, umístěnými na území Iráku
- 31.1. místní volby 438 členů provinčních rad ve 14 z 18 provincií (v Kirkúku byly odloženy, v kurdské autonomii proběhnou v jiném termínu) se konaly za účasti 51 % oprávněných voličů
- 19.4. předsedou Rady zástupců Iráku byl zvolen Ajád SAMARRAÍ, který získal 153 hlasů, zatímco jeho protikandidát Mustafa al-Hití podporu 36 poslanců
- 18.5. místopředseda parlamentu Chalíd al-Atája oznámil konání příštích všeobecných voleb 30.1.2010
- 30.6. spojenecká vojska ukončila kontrolu měst a stáhla se do kasáren, odpovědnost za bezpečnost ve městech přešla na irácké ozbrojené síly
- 7.8. RB OSN schválila rezoluci č. 1883 (2009) o prodloužení mandátu mise OSN UNAMI o dalších 12 měsíců
- 17.9. v Istanbulu byly zahájeny rozhovory ministrů zahraničí Iráku a Sýrie o snížení napětí mezi oběma zeměmi po iráckém obvinění Sýrie, že poskytla pomoc a útočiště pachatelům série atentátů v Bagdádu
- 11.10. zvláštní zástupce OSN Ad Melkert vyslovil nespokojenost s tím, že parlament dosud nepřijal revidovaný volební zákon, podle kterého by měly proběhnout již všeobecné volby v lednu 2010
- 21.10. parlament opět nepřijal volební zákon, protože strany se nedohodly na postavení provincie Kirkúk
- 27.10. obnoveno jednání parlamentu o volebním zákoně, které má odstranit rozpory mezi kurdskými a arabskými frakcemi o postavení provincie Kirkúk ve státoprávním uspořádání země; pokud se podle zástupce OSN poslanci

- nedohodnou do 31.10., bude třeba odložit termín všeobecných voleb, plánovaných na 16.1.2010
- 8.11. parlament schválil hlasy 141 ze 196 přítomných poslanců volební zákon, který umožní konání všeobecných voleb v lednu 2010 s tím, že 5 % ze 323 členů Rady zástupců bude vyhrazeno menšinám jako křesťanům a iráckým uprchlíkům doma i v zahraničí; výsledky v provincii Kirkúk a v dalších se smíšeným etnickým složením budou podle zákona považovány za prozatímní
- 9.11. poté, co parlament potvrdil znění nového volebního zákona, vyhlásila volební komise termín parlamentních voleb na 21.1.2010
- 18.11. viceprezident Tárík al- Hašimí vetoval článek 1 nového volebního zákona, neboť požaduje zvýšení kvóty pro irácké emigranty (jde hlavně o sunnity) z dosavadních 5 na 15 % celkového počtu členů parlamentu; volební komise následně přerušila práce na přípravě voleb
- 23.11. Rada zástupců Iráku schválila přepracovaný volební zákon, v němž změnila zastoupení Kurdů a sunnitů, což má zabránit bojkotu voleb ze strany obyvatel Iráckého Kurdistanu; výhradu viceprezidenta Hašimího parlament nezohlednil
- 24.11. předseda Nezávislé volební komise Faradž al-Hajdárí oznámil, že parlamentní volby se nebudou moci konat do konce ledna 2010, jak vyžaduje ústava, protože viceprezident Hašimí oznámil, že bude znovu vetovat přepracovaný volební zákon, schválený 23.11.
- 6.12. Rada zástupců Iráku v opakovaném hlasování jednomyslně přijala novou verzi volebního zákona, který rozšiřuje počet jejích členů z 275 na 325, což umožňuje zvýšit zastoupení diaspory a konání voleb 27.2.2010; viceprezident Hašimí následně své veto zákona stáhnul
- 8.12. Prezidentská rada rozhodla o termínu konání parlamentních voleb 6.3.2010
- 21.12. RB OSN schválila rezoluci č. 1905 (2009), kterou prodloužila mandát Mezinárodního poradního a pozorovatelského výboru do 31.12.2010

ÍRÁN

- 20.5. Rada dohlížitelů schválila kandidaturu 4 osob do prezidentských voleb 12.6. (Mir Hossein Mousavi, Mahmoud Ahmadi-Nejad, Mahdi Karroubi, Mohsen Rezai); podle sdělení Rady z 10.5. se původně registrovalo 475 uchazečů o kandidaturu
- 27.5. předsedou Islámského poradního shromáždění byl znovuzvolen Alí Ardešír LARIDŽÁNÍ
- 12.6. prezidentské volby vyhrál za účasti 85 % oprávněných voličů Mahmoud AHMADI-NEJAD, který získal 62,63 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho soupeři Mir Hossein Mousavi 33,75 %, Mohsen Rezai 1,73 % a Mahdi Karroubi 0,85 %; 1,05 % byly neplatné nebo prázdné lístky
- 14.6. poražený prezidentský kandidát Mousavi se odvolal k Radě dohlížitelů ve věci regulérnosti prezidentských voleb a požádal o anulování výsledků voleb
- 16.6. Rada dohlížitelů nařídila přepočítání hlasů v obvodech, kde si na zmanipulování voleb stěžovali poražení kandidáti
- 19.6. nejvyšší vůdce ajatolláh Alí Chameneí nařídil ukončení pouličních protestů proti výsledkům voleb s tím, že 20.6. vyslechne stížnost poražených kandidátů na regulérnost průběhu voleb Rada dohlížitelů
- 23.6. Rada dohlížitelů oznámila, že v kontrolovaných obvodech nezjistila podstatné volební nesrovnalosti a vyloučila tak anulování výsledků prezidentských voleb z 12.6.

- 26.6. Rada dohlížitelů potvrdila vítězství Mahmouda Ahmadi-Nejada v prezidentských volbách
- 29.6. po trvajících protestech veřejnosti začala Rada dohlížitelů přepočítávat 10 % namátkově vybraných hlasů, odevzdaných v prezidentských volbách 12.6.; poražený kandidát Mousavi stále žádá anulování výsledků voleb a jejich opakování
- 30.6. poté, co byl ukončen přepočet hlasů v 10 % volebních obvodů, prohlásila Rada dohlížitelů vítězem voleb Mahmouda AHMADI-NEJAD-a již oficiálně
- 24.7. na výzvu duchovního vůdce ajatolláha Chameneího sesadil prezident svého prvního zástupce, viceprezidenta Esfandiara Ráhima Mašarho, kterého do funkce jmenoval teprve před týdnem
- 26.7. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 3.8. nejvyšší duchovní vůdce ajatolláh Chameneí potvrdil oficiálně zvolení Mahmouda Ahmadi-Nejada prezidentem na druhé volební období (inaugurován 5.8.)
- 15.8. nejvyšší duchovní vůdce jmenoval na 5-leté funkční období předsedou Nejvyšší rady soudců ajatolláha Sadeka LARIDŽÁNÍ-ho
- 20.8. nově zvolený prezident seznámil parlament s personálním složením své nové vlády s 21 členy (MZV Manouchehr MOTTAKI), jejíž schvalování začal parlament projednávat 31.8.
- 3.9. parlament schválil 18 z 21 nominací na členy nové vlády, která se tak ujala své funkce
- 1.10. v Ženevě zahájili zástupci Iránu jednání s USA, Ruskem, Čínou, Velké Británie, Francie a Německa o jaderném programu země

IRSKO

- 8.7. premiér Cowen oznámil v parlamentu, že druhé referendum k Lisabonské smlouvě se uskuteční 2.10.
- 2.10. v referendu za účasti 59 % oprávněných voličů vyslovilo 67,13 % z nich ve prospěch proti 32,87 % nesouhlasících souhlas s přijetím Lisabonské smlouvy
- 6.10. předseda Poslanecké sněmovny John O'Donoghue oznámil, že do týdne odstoupí z funkce pro podezření ze zneužívání veřejných prostředků
- 13.10. poté, co jeho předchůdce John O'Donoghue rezignoval, byl novým předsedou Poslanecké sněmovny zvolen poměrem hlasů 87:51 Séamus KIRK

ISLAND

- 23.1. premiér vypsál předčasné parlamentní volby do Althingu na 9.5.
- 26.1. vláda podala demisi poté, co ji opustili sociální demokraté; prezident demisi přijal a 27.1. pověřil sestavením prozatímní menšinové vlády s opoziční Levicově-zelenou aliancí předsedkyni Sociálnědemokratické aliance Ingibjorg Sólrún GÍSLADÓTTIR, která se ze zdravotních důvodů pověření vzdala
- 29.1. Sociálnědemokratická strana oznámila, že její kandidátkou na úřad předsedkyně vlády je dosavadní ministryně sociálních věcí Jóhanna SIGURDARDÓTTIR, kterou vzápětí prezident oficiálně pověřil úkolem sestavit vládu
- 1.2. slib složila nová premiérka Jóhanna SIGURDARDÓTTIR a její vláda (MZV Össur SKARPHÉDINSSON)
- 4.2. nová vláda oznámila svůj zájem stát se členem Evropské unie a převzít co nejrychleji euro
- 5.2. prozatímním předsedou Althingu byl zvolen Gudbjartur HANNESSON
- 25.4. předčasně parlamentní volby do Althingu se 63 členy za účasti 85,1 % voličů

- 10.5. oznámeno pokračování vládní koalice Sociálnědemokratické aliance a Levicově-zelené aliance a složení nové vlády (MP Jóhanna SIGURDARDÓTTIR, MZV Össur SKARPHÉDINSSON)
- 15.5. novou předsedkyní Althingu byla zvolena Ásta Ragnheidur JÓHANNESDÓTTIR
- 16.7. v poměru hlasů 33:28 při 2 abstencích schválil parlament návrh vlády na podání přihlášky země do EU; vláda tak má učinit 27.7.
- 23.7. ve Stockholmu předal ministr zahraničí švédskému předsednictví EU přihlášku země do tohoto společenství

ITÁLIE

- 21.6. referendum o volební reformě, která by měla zemi přivést blíže k systému dvou stran, neuspělo, protože se ho nezúčastnilo povinných 50 % oprávněných voličů, ale pouze 23,31 – 23,84 % při třech položených otázkách; souhlas s navrhovanými změnami se pohyboval od 77,64 do 87 %
- 7.10. Ústavní soud zrušil zákon o imunitě vrcholných ústavních činitelů, když jej označil za odporující ústavě

IZRAEL

- 3.1. zahájena pozemní ofenzíva izraelské armády v Gaze, dosud pouze odstřelované raketami (vzdušné útoky zahájeny 27.12.2008)
- 8.1. RB OSN schválila rezoluci č. 1860 (2009) s požadavkem okamžitého ukončení bojů a uzavření příměří, které povede ke stažení izraelských sil z Gazy
- 18.1. vláda vyhlásila jednostranné příměří v Gaze, ke kterému se později připojil i Hamás
- 21.1. dokončeno stahování pozemních vojsk z území Gazy
- 10.2. předčasné parlamentní volby do Knessetu se 120 členy
- 12.2. koneční oficiální výsledky parlamentních voleb potvrdily těsné vítězství dosud vládnou strany Kadima (28 poslanců) nad opozičním Likudem (27 poslanců)
- 20.2. prezident pověřil sestavením nové vlády Benjamina Netanjahua
- 24.2. ustavující schůze Knessetu zvolila jeho úřadujícím předsedou Michaela EITAN-a
- 15.3. nominovaný premiér Netanjahu podepsal koaliční dohodu svého Likudu s krajně pravicovou stranou Yisrael Beiteinu; s dalšími stranami jednání pokračují
- 24.3. po dohodě z 23.3. sa náboženskou stranou Šás o jejím vstupu do pravicové vlády se pro účast vyslovilo i hlasování mezi členy levicové Strany práce; vláda musí být sjednána do 3.4.
- 30.3. předsedou Knessetu byl zvolen Reuven RIVLIN
- 31.3. nominovaný premiér Benjamin NETAJAHU oznámil složení své koaliční vlády (MZV Avigdor LIEBERMAN), kterou téhož dne potvrdil parlament v poměru hlasů 69:45
- 22.9. čelní představitelé Izraele a Palestiny se setkali na schůzce s americkým prezidentem v New Yorku
- 12.11. premiér Netanjahu navrhl Sýrii obnovení mírových rozhovorů, přerušovaných v r. 2000, pokud budou bez jakýchkoliv předběžných podmínek (Sýrie oznámila, že rozhovorům s Izraelem, s nímž je od r. 1948 ve válečném stavu, neklade žádné podmínky)

JAMAJKA

- 13.1. ze zdravotních důvodů odstoupil generální guvernér Sir Kenneth Hall; premiér oznámil, že novým guvernérem se od 26.2. stane Patrick Allen
- 26.2. úřad generálního guvernéra nastoupil Patrick Linton ALLEN
- 6.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

JAPONSKO

- 17.2. odstoupil ministr financí Shoichi Nakagawa, novým se stal Kaoru YOSANO
- 2.6. Sněmovna poslanců schválila prodloužení svého zasedání o 55 dní do 28.7., aby mohla projednat několik důležitých zákonů
- 11.6. Sněmovna poslanců přijala jednomyslně zákon, který znovu opakuje nárok země na její svrchovanost nad ostrovy, známými v Japonsku jako Severní území a v Rusku, které je okupuje, jako Jižní Kurilské ostrovy
- 1.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 14.7. v nezávazném hlasování vyslovila Sněmovna rádců, ovládaná opozici, nedůvěru vládě několik hodin poté, co jí po porážce v tokijských místních volbách vyslovila podporu Sněmovna poslanců
- 14.7. premiér Aso oznámil konání předčasných parlamentních voleb 30.8.
- 21.7. poté, co s tím vyjádřil souhlas jeho kabinet, rozpustil premiér formálně Sněmovnu poslanců a vyhlásil předčasné volby na 30.8.
- 30.8. předčasné parlamentní volby do Sněmovny poslanců se 480 členy za účasti 69,28 % oprávněných voličů
- 9.9. ve volbách zvítězí Demokratická strana uzavřela dohodu o koaliční vládě se dvěma menšími stranami, Novou lidovou stranou a Sociálně-demokratickou stranou, které souhlasí s účastí ve vládě pod podmínkou, že prodají odsunutí vojenské základny USA z ostrova Okinawa na Guam
- 16.9. ustavující schůze Sněmovny poslanců zvolila jejím předsedou Takahiro JOKOMIČI-ho
- 16.9. Sněmovna poslanců zvolila novým předsedou vlády Jukio HATOJAMU, který krátce na to představil svou vládu (MZV Kacuya OKADA), kterou císař jmenoval téhož dne

JEMEN

- 4.9. vláda nabídla příměří šíitským rebelům z hnutí tzv. zaydistů na severu země v oblasti Saada, pokud zastaví své vojenské operace, vedené proti vládě již od r. 2004 (5.9. rebelové příměří porušili)
- 9.11. velitel šíitských rebelů ze sekty zaydistů Abdul Malik al-Houthi vyzval Saúdskou Arábii, aby ukončila akce proti nim v severním Jemenu a přistoupila na příměří
- 12.11. Saúdská Arábie obnovila bombardování pozic šíitských rebelů, aby obnovila nárazníkové pásmo na jemenském území při svých hranicích
- 29.11. Saúdská Arábie potvrdila, že od jemenských rebelů vyčistila svou strategickou náhorní oblast Jabal al-Dood při hranicích s Jemenem

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 10.2. prezident ohlásil konání všeobecných voleb 22.4.
- 22.4. parlamentní volby do Národního shromáždění se 400 členy a do provinčních shromáždění; do Národní rady provincií s 90 členy volí své zástupce provinční parlamenty

- 6.5. na ustavující schůzi Národního shromáždění byl jeho předsedou zvolen Max Vuyisile SISULU
- 6.5. novým prezidentem byl zvolen Jacob Gedleyihlekisa ZUMA, který získal hlasy 277 poslanců Národního shromáždění, zatímco jeho protikandidát biskup Mwume Dandala získal 47 hlasů (inaugurace 9.5.); viceprezidentem byl 10.5. jmenován Kgalema Petrus MOTLANTHE
- 7.5. předsedkyní Národní rady provincií byla znovu zvolena Mninwa Johannes MAHLANGU
- 10.5. prezident Zuma jmenoval svou vládu (MZV Maite NKOANA-MASHABANE)

JIŽNÍ GEORGIE A SANDWICOVY OSTROVY

X/09 novým magistrátem byla zvolena Alison MASSEY

JIŽNÍ OSETIE

- 30.4. prezident Jižní Osetie a Abcházska podepsali dohodu s prezidentem Ruska o tom, že ruská armáda bude chránit po dobu 5 let jejich státní hranice
- 31.5. za účasti 81,93 % oprávněných voličů proběhly parlamentní volby do Parlamentu Jižní Osetie se 34 členy
- 15.7. poslední pozorovatelé OSN opustili Gruzii, Abcházsko a Jižní Osetii měsíc poté, co jejich misi vypršel mandát
- 5.8. při příležitosti uvedení do pohotovosti ruských vojsk v zemi v reakci na cvičení gruzínských jednotek, přislíbilo Rusko posílení své vojenské přítomnosti do konce roku
- 4.8. ze zdravotních důvodů odvolal prezident Kokoity premiéra Aslanbeka Bulaceva
- 5.8. do funkce předsedy vlády jmenován Vadim Vladimirovič BROVCEV
- 9.8. při návštěvě u příležitosti 1. výročí gruzínského útoku přislíbil ruský prezident Medveděv pomoc ve vojenské, ekonomické i sociální sféře
- 26.8. při příležitosti otevření přímého plynovodu ze Severní Osetie přislíbil ruský premiér Putin ochranu nezávislosti země a Abcházska před gruzínským útokem

JIŽNÍ SÚDÁN

- 10.2. oficiálně zahájena demobilizace 180 tisíc příslušníků milicí, bojujících ve válce mezi severním a jižním Súdánem; demobilizace je součástí mírové dohody z r. 2005
- 24.2. zahájeny útoky severosúdánských milicí vedených generálmajorem Gabrielem Tangem na ozbrojené síly Jižního Súdánu ve městě Malakal
- 10.6. začala demobilizace prvních ze 180 tisíc příslušníků milicí SPLA na ceremoniálu v Jubě
- 15.6. prezident Jižního Súdánu a viceprezident Súdánu Salva Kiir varoval, že budou reaktivovány ozbrojené síly Jižního Súdánu a připraveny k boji, pokud budou nadále trvat pokusy, podporované z Chartúmu, vyzbrojovat etnické menšiny v Jižním Súdánu a tak destabilizovat celou oblast
- 17.7. vlády Jižního Súdánu a Súdánu se dohodly na opatřeních, která mají zabránit konfliktu o kontrolu nad oblastí Abyei, o jejíž příslušnosti 23.7. rozhodne Mezinárodní soud v Haagu; obě vlády se zavázaly rozsudek akceptovat bez výhrad
- 22.7. Stálý rozhodčí soud v Haagu stanovil hranice sporné oblasti Abyei na hranicích severní a jižní části země s tím, že odmítl návrh hranic obsažený v mírové smlouvě z r. 2005, s níž ústřední vláda nesouhlasila; občané oblasti se mají

- v referendu v r. 2011 vyjádřit, zda si přeje své připojení k severu či jihu a sporná území s přírodními zdroji byla z oblasti vyčleněna a přiznána severu
- 11.8. generální tajemník SPLM Pagan Amum prohlásil, že jeho země vyhlásí jednostrannou nezávislost, pokud ústřední vláda nezajistí spravedlivý průběh referenda k této otázce v r. 2011 a bude trvat na dosažení 75 % většiny pro případné osamostatnění Jižního Súdánu
  - 19.8. na podporu mírové dohody z r. 2005 podepsali představitelé centrální a jihosúdánské vlády dohodu o procesu přípravy a uspořádání voleb, ke kterým dojde v r. 2010 (dohoda se netýká referenda v r. 2011 o případné nezávislosti Jižního Súdánu)
  - 16.10. viceprezident Riek Machar oznámil, že jeho vláda dosáhla dohody s ústřední soudánskou vládou o tom, že referendum o nezávislosti v lednu 2011 bude platné, vysloví-li se v něm prostá většina, pokud se hlasování zúčastní alespoň 2/3 oprávněných voličů (ústřední vláda dosud trvala na 3/4 souhlasu hlasujících)
  - 1.11. při příležitosti zahájení registrace voličů pro první multi-parlamentní volby v dubnu 2010 vyzval prezident Kiir obyvatele, aby v referendu v r. 2011 hlasovali pro nezávislost země na Súdánu; toto prohlášení vedlo 2.11. ke krvavým etnickým konfliktům při zahájení registrace voličů u města Malakal
  - 13.12. zástupci prezidentů Jižního Súdánu a Súdánu se v Chartúmu dohodli na podmínkách referenda o nezávislosti Jižního Súdánu, které se bude konat na území autonomie v dubnu 2011, přičemž pro jeho platnost je nutná účast voličů mezi 55-60 % a výsledek 50 % a jeden hlas pro nezávislost; dohoda zároveň znamená konec bojkotu práce ústředního parlamentu ze strany poslanců SPLM
  - 29.12. soudánské Národní shromáždění jednomyslně schválilo zákon o referendu k otázce setrvání Jižního Súdánu ve státním svazku se zbytkem země

JORDÁNSKO

- 23.2. král provedl změny ve vládě, novým MZV se stal Násir JUDAH
- 2.7. král vydal edikt, kterým jmenoval svého nejstaršího syna prince HUSSEIN-a bin Abdulláh (nar. 28.6.1994) korunním princem
- 23.11. král rozpustil svým dekretem Poslaneckou sněmovnu a svolal předčasné parlamentní volby, jejichž termín stanoví vláda
- 9.12. poté, co přijal demisi premiéra Nádira al-Dahabího, jmenoval král novým předsedou vlády Sámira AL-RIFÁÍ-ho a požádal ho o vytvoření nové vlády (schválen parlamentem 14.12.)
- 15.12. král jmenoval svým dekretem novou vládu (MZV Nasser JUDEH)
- 17.12. král rozpustil dosavadní Senát a jmenoval 55 členů nového Senátu; jeho předsedou byl zvolen Taher AL-MASRI

KABARDINSKO-BALKARSKO

- 21.8. úřadujícím předsedou vlády se stal Aleksandr Viktorovič MERKULOV

KAJMANSKÉ OSTROVY

- 20.5. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění s 15 členy
- 20.5. v referendu se 63,06 % voličů vyslovilo pro přijetí nové ústavy, schválené Velkou Británií v únoru t.r.; 36,94 % voličů hlasovalo proti ústavě
- 27.5. nejvyšším představitelem vlády se stal William McKeeva BUSH, předsedkyní Zákonodárného shromáždění Mary J. LAWRENCE
- 6.11. vstoupila v platnost nová ústava, která zvyšuje funkci nejvyššího představitele vlády na funkci předsedy vlády

- 2.12. úřadujícím guvernérem se stal Donovan W.F. EBANKS
- 6.12. do nově vytvořené funkce předsedy vlády byl zvolen William McKeewa BUSH

KAMBODŽA

- 12.3. Národní shromáždění potvrdilo jmenování 10 nových členů vlády
- 3.4. obnoveny přestřelky na sporné hranici s Thajskem v sousedství chrámu Preah Vihear
- 3.7. ozbrojené síly oznámily, že jednání se zástupci thajské armády o redukcii počtu jejich příslušníků ve sporné hraniční oblasti poblíž chrámu Preah Vihear skončila nedohodou

KAMERUN

- 30.6. prezident jmenoval nového premiéra a provedl další změny ve vládě (MP Yang PHILEMON, MZV Henry Eyebe AYISSI zůstává)

KANADA

náčelník Štábu obrany generál Walter NATYNCZYK

KATAR

Výkonná moc: rada ministrů (předseda a MZV šajch HAMÁD bin Džasín bin Džábir al-Sání)
státní ministr zahraničí Ahmad bin Abdalláh AL-MAHMÚD
Rada obrany má poradní charakter

- 27.9. svou činnost zahájil Ústavní soud

KAZACHSTÁN

- 2.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 4.9. novým ministrem zahraničí jmenován Kanat Bekmurzajevič SAUDABAJEV

KEŇA

- 5.1. premiér vyvolal krizové jednání vlády, která údajně nepracuje podle dohod z února 2008
- 20.1. parlament schválil legislativu upravující činnost zvláštního soudu, který má vyšetřit násilí po volbách v prosince 2007; soud má zahájit činnost 1.3.
- 23.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 10.2. vláda odložila hlasování o složení zvláštního soudu, protože neměla jistotu, že pro něj získá hlasy potřebných 145 ze všech 222 poslanců
- 18.2. premiér Odinga potvrdil souhlas vyjednávačů příměří z února 2008 s prodloužením lhůty pro zahájení činnosti zvláštního soudu o 2 měsíce
- 15.4. premiér Odinga oznámil prezidentovi, že bude bojkotovat zasedání koaliční vlády, kde jsou názory jeho Oranžového demokratického hnutí přehlíženy Stranou národní jednoty prezidenta Kibakiho
- 26.4. premiér Odinga vyzval k uspořádání předčasných voleb, pokud se nepodaří vyřešit spory stran vládní koalice
- 11.6. zprostředkovatel AU Kofi Annan oznámil, že pokud úřady nezřídí do konce srpna 2009 zvláštní národní tribunál, který by soudil zločiny spojené s povolebním násilím v r. 2008, při kterém zahynulo 1,5 tisíce lidí, předá seznam osob podezřelých z těchto zločinů Mezinárodnímu soudnímu dvoru

- 9.7. Kofi Annan předal seznam osob podezřelých ze zločinů při násilí po prezidentských volbách v r. 2008 prokurátorovi Mezinárodního soudního dvora v Haagu a ukončil svou zprostředkující roli
- 22.7. prezident Kibaki oznámil vytvoření 9-členné Komise pro pravdu, spravedlnost a smíření (TJRC), která má prošetřovat nespravedlnosti během povolebních srážek v r. 2008; mandát komise trvá 2 roky
- 30.7. vláda oznámila, že nebude zřizován žádný zvláštní národní tribunál pro šetření násilí po volbách v r. 2008, ale zločiny budou šetřit územně příslušné řádné soudy
- 17.9. parlament přijal zákon, kterým se snižuje počet členů vlády ze 42 na 24 kabinetních ministrů s tím, že více než 50 funkcí pomocných ministrů bylo zrušeno bez náhrady; pokud zákon podepíše prezident, vstoupí v platnost po příštích parlamentních volbách
- 2.10. vláda slíbila podporu Mezinárodnímu soudnímu dvoru (ICC), který bude šetřit pachatele násilí po volbách v r. 2008
- 4.10. zprostředkovatel AU K. Annan vyzval před jednáním s vedením země k urychlení ústavních reforem, slíbených po volbách v r. 2008
- 17.11. k veřejné diskusi byl předložen návrh nové ústavy, která významně omezuje pravomoci prezidenta, jež má zůstat jen formální hlavou státu a vlády; ústava bude po diskusi předložena k veřejnému referendu v březnu 2010

KOKOSOVÉ OSTROVY

- 2008 úřadujícím správcem australské vlády se stal Stephen CLAY
- 2009 předsedou Ostrovní rady byl zvolen Shane CHARLSTON
- 5.10. správcem australské vlády se stal Brian James LACY (jmenován 28.9.)
- X/09 předsedou Ostrovní rady byl zvolen Balmut PIRUS

KOLUMBIE

- 7.3. vláda propustila dva vězněné předáky vzbouřenecké guerily FARC, kteří se vzdali násilí a příslibili usilovat o nastolení míru
- 29.3. FARC zrušila svou podmínku pro zahájení rozhovorů s vládou o výměně rukojmích za své zajatce, a to vytvoření demilitarizovaných zón
- 1.4. prezident Uribe vyhlásil, že je připraven jednat s rebely z FARC, pokud zastaví své aktivity a přistoupí na příměří
- 18.5. Senát schválil zákon o vyhlášení referenda ke změně ústavy, která by v r. 2010 umožnila stávajícímu prezidentovi Uribovi zvolení do třetího funkčního období za sebou
- 24.6. Kongres schválil zákon o politické reformě, zaměřený proti činnosti opozičních stran
- 20.7. zvolení noví předsedové parlamentních komor; předsedou Senátu se stal Javier Enrique CÁCERES LEAL a předsedou Poslanecké sněmovny Édgar Alfonso GÓMEZ ROMÁN
- 14.8. přes obavy svých sousedů ukončila vláda jednání s USA o smlouvě o vojenské spolupráci, která umožní americkým vojákům využívat tři leteckých (Palanquero, Apiay a Malambo), dvou námořních a tří pozemních základen kolumbijské armády
- 1.9. Poslanecká sněmovna schválila v poměru hlasů 85:5 při 7 abstencích návrh zákona o svolání celonárodního referenda k navrhovaným ústavním změnám, které mají umožnit prezidentovi r. 2010 kandidovat na tento úřad potřetí za

- sebou (Senát jej schválil 18.5.); před jeho předložením k referendu musí zákon potvrdit i Ústavní soud
- 30.10. vláda podepsala dohodu s USA o přístupu amerických vojsk na sedm vojenských základen kolumbijské armády
- 17.12. odbojové skupiny Revolučních ozbrojených sil Kolumbie (FARC) a Národní osvobozené armády (ELN) oznámily, že budou koordinovat své akce proti bezpečnostním silám Kolumbie a jejich ochráncům z USA

KOMORY

- 16.5. v referendu, kterého se zúčastnilo 51,7 % oprávněných voličů, byla 93,9 % schválena nová ústava, která má zjednodušit federální státní správu a prodloužit mandát federálního prezidenta o 12 měsíců, tj. do května 2011; prezident Ahmed Abdallah Mohamed Sambi dostal podle reformy právo rozpustit federální parlament, prezidenti jednotlivých 3 ostrovů se stanou guvernéry a jejich vlády radami
- 24.6. prezident provedl změny ve vládě (MZV zůstává)
- 20.10. prezident oznámil rozpuštění parlamentu a svolání parlamentních voleb do Shromáždění Unie s 33 členy na 6.12.
- 6.12. 1. kolo voleb do Shromáždění Unie s 33 členy (2. kolo 20.12.)

KONGO (B)

- 12.7. v prezidentských volbách byl opětovně do čela státu zvolen Denis SASSO-NGUESSO, který za účasti 66,42 % voličů získal podporu 78,61 % z nich; na dalších místech se umístili Joseph Kignoumbi Kia Mboungou (7,46 %), Nicephore Antoine Fylla de Saint-Eudes (6,98 %), Mathias Dzon (2,30 %), Joseph Hondjouila Miokono (2,02 %), Guy Romain Kinfoussia (0,87 %), Jean-François Tchibinda-Kouangou (0,41 %), Anguios Nganguia-Engambé (0,30 %), Ernest Bonaventure Mizidi Bavoueza (0,27 %), Clément Mierassa (0,25 %), Bertin Pandi-Ngouari (0,20 %), Marion Michel Mandzimba Ehouango (0,19 %) a Jean Ebina (0,13 %)
- 25.7. Ústavní soud potvrdil úřední výsledky prezidentských voleb a odmítl stížnosti několika poražených kandidátů na neregulérnost voleb
- 15.9. změny ve vládě (úřad předsedy vlády byl zrušen, ministrem zahraničí zůstává Basile IKOUEBE)

KONGO (K)

- 4.1. z vedení Národního kongresu pro obranu lidu (CNDP) byl odstraněn generál Laurent Nkunda, který uprchl ze země (23.1. zatčen ve Rwandě)
- 5.1. novým velitelem CNDP se prohlásil Bosco Ntaganda, dosavadní náčelník štábu
- 8.1. v Kinshase zahájeno jednání se zprostředkovatelem OSN a náčelníkem rwandské armády generálem Jamesem Kabarebem o řešení hutsko-tutsijského konfliktu ve východním Kongu
- 16.1. frakce Národního kongresu pro obranu lidu (CNDP) vedená Bosco Ntagandou oznámila příměří v bojích s vládními vojsky a složení zbraní
- 28.1. mise OSN MONUC slíbila podporu spojené operaci armády Konga a Rwandy proti rebelům kmene Hutu z Demokratických sil za osvobození Rwandy (FDLR), působících na východu země
- 4.2. dosavadní vzbouřenecká skupina Národní kongres pro obranu lidu (CNDP) se přeměnila na politickou stranu, v jejímž čele stanul Desire Kamanzi

- 25.2. ceremoniálem ve východokonžské Gomě bylo zahájeno stahování rwandských vojsk, které před 5 týdny vstoupily do země, aby zakročily proti akcím FDLR; stahování má být ukončeno 1.3.
- 4.3. prezidenti Konga a Ugandy se dohodli na tom, že ugandská armáda bude moci i po 28.2. pronásledovat rebely z Armády božího odporu v severním Kongu
- 25.3. odstoupil předseda Národního shromáždění Vital Kamerhe, úřadujícím předsedou se stal Christophe LUTUNDULA
- 18.4. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Evariste BOSHAB
- 7.5. parlament přijal poměrem hlasů 298:29 zákon o amnestii pro příslušníky milicí, bojujících ve východním Kongu, resp. v provinciích Severní a Jižní Kivu
- 6.8. na schůzce ve východokonžské Gomě uzavřeli prezidenti Konga a Rwandy dohodu o rozvoji hospodářské a bezpečnostní spolupráce a společném využívání zdrojů přírodního plynu v okolí jezera Kivu
- 13.10. vláda podepsala s vládou Angoly dohodu o zastavení vzájemného vyhošťování občanů, kteří uprchli do sousední země před následky občanské války ve vlasti
- 12.11. zvláštní velvyslanec OSN Obasanjo vyzval OSN k obnovení podpory operací vládních sil proti ugandským rebelům z Armády božího odporu, kterou 2.11. OSN odvolala kvůli údajným ztrátám na civilním obyvatelstvu
- 30.11. RB OSN přijala rezoluci č. 1896 (2009), kterou do 30.11.2010 prodloužila a rozšířila zbrojní embargo a související režim sankcí
- 16.12. vyslanec OSN Alan Doss potvrdil, že spojená vojenská operace v Severním a Jižním Kivu proti rebelům z Demokratických sil osvobození Rwandy (FDLR), infiltrovaným ze sousední Rwandy, bude z rozhodnutí RB OSN ukončena do konce r. 2009
- 23.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1906 (2009), kterou prodloužila mandát mise OSN MONUC do 31.5.2010

KOREA – JIŽNÍ

- 5.1. opoziční poslanci ukončili bojkot práce parlamentu, který zahájili 26.12. na protest proti snaze vlády prosadit v něm obchodní dohodu s USA
- 19.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 9.2. prezident potvrdil odhodlání své vlády vzdorovat jakékoliv hrozbě ze strany KLDR
- 11.6. obnoveny rozhovory s KLDR o průmyslovém parku Kaesong
- 17.8. vlády Korejské republiky a KLDR podepsaly smlouvu, která má obnovit cestování přes hranici, zmírnit hraniční kontroly a znovu zavést setkávání rozdělených rodin
- 23.8. prezident přijal delegaci KLDR, která se zúčastnila pohřbu bývalého prezidenta Kim Te-džunga a předala stávající hlavě státu poselství od Kim Čong-ila; rozhovory tajemníka ÚV KSP Kim Ki-nama s jihokorejským ministrem pro sjednocení Hyan In-teakem 22.8. byly první od nástupu současného prezidenta k moci v únoru 2008
- 26.8. za účasti Mezinárodního výboru Červeného kříže byly obnoveny rozhovory o setkávání rodin, které rozdělila korejská válka 1950-1953 (dohody dosaženo 28.8.)
- 3.9. prezident jmenoval novou vládu (MP Chung Un Chan, MZV Yu Myung-hwan), jejíž složení i program 30.9. potvrdil parlament
- 22.9. ve snaze obnovit mezinárodní rozhovory o jejím nukleárním programu nabídl prezident Lee Myung-bak KLDR, aby se vzdala svých jaderných plánů za záruky pomoci a bezpečnosti

- 13.10. vláda oznámila, že KLDŘ potvrdila ochotu k jednání o setkání příslušníků rozdělených rodin a prevence záplav v okolí vzájemné hranice
- 25.10. poprvé po 2 letech nabídla vláda potravinovou pomoc KLDŘ v rozsahu 10 tisíc tun obilí

KOREA – SEVERNÍ

- 6.-9.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 7.1. vláda oznámila konání parlamentních voleb do 12. Nejvyššího lidového shromáždění 8.3. (mandát 687 poslanců 11. NLS skončil v srpnu 2008)
- 30.1. kvůli konfrontační politice nového jihokorejského prezidenta odstoupila vláda od všech politických a vojenských smluv s Jižní Koreou, uzavřených v minulých letech
- 8.3. parlamentní volby do 12. Nejvyššího lidového shromáždění se 687 členy za účasti 99,98 % oprávněných voličů
- 9.4. na ustavující schůzi zvolilo Nejvyšší lidové shromáždění hlavou státu a předsedou Komise národní obrany Kim Čong-ila
- 9.4. první zasedání 12. Nejvyššího lidového shromáždění zvolilo předsedu prezidia (znovu KIM Yong Nam), své předsednictvo (předsedou je znovu CHOE Thae Bok) a vládu (MP KIM Yong Il, MZV PAK Ui Chun)
- 21.4. zahájeny rozhovory s Jižní Koreou o využívání průmyslové zóny Kaesong
- 15.5. vláda oznámila odstoupení od všech kontraktů uzavřených s vládou Jižní Koreje na projekty ekonomické spolupráce v Kaesongu; od vypuštění mezikontinentální rakety KLDŘ dne 5.4. došlo k podstatnému zvýšení napětí ve vztahu mezi oběma částmi Koreje
- 27.5. v odezvě na účast jihokorejských vojsk při americké kontrole pobřežních vod KLDŘ oznámila vláda, že přestává uznávat dohodu o příměří z 27.7.1953
- 5.6. vláda navrhla obnovení rozhovorů s Jižní Koreou o společném využívání průmyslové zóny Kaesong na hranici obou států
- 11.6. obnoveny mezikorejské rozhovory o průmyslovém parku Kaesong
- 16.7. na summitu Hnutí nezúčastněných zemí v Káhiře oznámil předseda prezidia Nejvyššího lidového shromáždění Kim Jong-nam, že odstoupení KLDŘ od účasti na šestistranných rozhovorech o nukleárním programu KLDŘ se osvědčilo a že jeho země nemá zájem na jejich obnovení
- 17.8. vlády KLDŘ a Korejské republiky podepsaly smlouvu, která má obnovit cestování přes hranici, zmírnit hraniční kontroly a znovu zavést setkávání rozdělených rodin
- 20.8. vláda oznámila, že od 21.8. budou zrušeny restriktce vnitrokorejskému dialogu, které byly na hranicích s Jižní Koreou zavedeny v r. 2008
- 26.8. za účasti Mezinárodního výboru Červeného kříže byly obnoveny rozhovory o setkávání rodin, které rozdělila korejská válka 1950-1953 (dohody dosaženo 28.8.)
- 4. a 18.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 11.9. vláda USA vyslovila svou připravenost zahájit přímá jednání s vládou KLDŘ, aby ji přiměla k obnově vícestranných rozhovorů o svém nukleárním programu (ukončeny v dubnu t.r.)
- 18.9. při návštěvě zmocněnce čínského prezidenta vyslovila vláda svou připravenost k mezinárodním rozhovorům o svém jaderném programu
- 29.9. jihokorejská agentura zveřejnila výňatky z novelizované ústavy KLDŘ, jejíž změny, přijaté 9.4., mj. posilují pozici předsedy Komise národní obrany Kim Čong-ila, který je v ústavě označován jako „nejvyšší vůdce“

- 2.11. vláda vyzvala USA k přímým rozhovorům o svém jaderném programu, jinak bude pokračovat ve vlastní politice a bojkotu mnohostranného jednání za účasti Jižní Koreje, Japonska, Ruska a Číny, který zahájila již dříve
- 10.12. po jednání se zvláštním vyslancem prezidenta USA oznámila vláda, že souhlasí s pokračováním rozhovorů s USA o ukončení svého jaderného programu a s obnovením mnohostranných jednání, přerušených na začátku roku 2009

KORSIKA

- 11.6. prefektem departmentu Haute-Corse se stal Jean-Luc NEVACHE
- 21.7. Korsické shromáždění odmítlo poměrem hlasů 28:19 návrh nacionalistů na přiznání statutu úředního jazyka korsičtině

KOSOVO

- 16.10. vlády Kosova a Makedonie se dohodly na řešení hraničního sporu; dne 17.10. schválily dohodu i parlamenty obou zemí
- 1.12. z podnětu Srbska zahájil Mezinárodní soudní dvůr OSN řízení o legálnosti odtržení Kosova od Srbska v r. 2008

KOSTARIKA

- 25.3. prezident předložil sadu ústavních změn, spočívajících v posílení vlivu prezidentských dekretů na úkor legislativy, v omezení pravomocí Zákodárného shromáždění upravovat ústavu a ústavní zákony a v umožnění opětovného zvolení stávajícího prezidenta na další mandát
- 13.7. Mezinárodní soudní dvůr oznámil své rozhodnutí ve sporu Kostariky a Nikaraguy o kontrolu hraniční řeky San Juan; právo na komerční dopravu bylo přiznáno Kostarice, kontrolu bezpečnosti dopravy a její regulaci bude vykonávat Nikaragua, která však nesmí vybírat poplatky za komerční využití řeky ani požadovat víza; obě země rozsudek přijaly bez výhrad
- 6.8. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 13.8. Zákodárné shromáždění schválilo změny volební legislativy

KUBA

- 3.1. předseda Státní rady Castro oznámil, že je připraven k přímým jednáním s USA
- 2.3. změny v radě ministrů (novým ministrem zahraničí se stal Bruno Eduardo RODRÍGUEZ PARRILLA)
- 4.6. OAS zrušila své rozhodnutí z 31.1.1962 o vyloučení Kuby; ta však nemá o návrat do OAS zájem

KURDISTÁN

- 25.7. parlamentní volby do Kurdského národního shromáždění se 111 členy a prezidentské volby (Massoud Barzani – 69,6 %, Halo Ibrahim Ahmad, Kemal Miradwali, Safin Hajji Sheikh Muhammad a Hussain Garmiyani) za volební účasti 78,5 %
- 25.7. proběhlo i všelidové referendum, které schválilo novou ústavu země, již parlament přijal koncem června 2009
- 20.8. inaugurace Massouda BARZANI-ho do funkce prezidenta na nové funkční období
- 20.8. ustavující schůze Kurdského národního shromáždění zvolila jeho předsedou Dr. Kamala KIRKÚKÍ-ho

- 1.10. prezident pověřil sestavením nové vlády Dr. Barhama SALIH-a (úřad nastoupil 28.10.)

KUVAJT

- 12.1. opětovně nominovaný premiér šajch Násir al- Muhammad al-Ahmad al-Sabah vytvořil novou vládu (MZV šajch MUHAMMAD Sabah al-Sálím al-Sabah)
- 16.3. emír přijal demisi vlády, která opět odstoupila, aby se premiér vyhnul povinnosti zodpovídat se v parlamentu z podezření na zneužívání veřejných financí; vláda zůstane u moci do vytvoření nového kabinetu
- 18.3. emír Sabah al-Ahmad al-Sabah rozpustil Národní shromáždění a vypsál předčasné parlamentní volby s tím, že se uskuteční do dvou měsíců
- 16.5. předčasné parlamentní volby do Národního shromáždění s 50 členy, kterých se zúčastnilo 59 % oprávněných voličů
- 20.5. emír znovu jmenoval šajcha NÁSIRA al-Muhammad al-Ahmad al-Sabaha premiérem a pověřil jej sestavením nové vlády
- 31.5. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Džasím Muhammad AL-CHARAFÍ /Jassem M. Al-Kharafi/
- 8.12. poprvé v historii vyjádřil člen vládnoucí rodiny a předseda vlády šajch Násir al-Muhammad al-Sabah souhlas s tím, že bude v parlamentu vypovídat o svých obviněních ze zneužívání veřejných finančních zdrojů
- 19.12. opozici v parlamentu se nepodařilo odvolat předsedu vlády pro podezření z korupce

KYPR

- 5.1. ve 14. kole vzájemných rozhovorů dosaženo dohody o harmonizaci vztahů mezi oběma konstitutivními státy a navrhovanou federativní vládou
- 12.1. a 16.1. předmětem jednání prezidentů Kypru a Severního Kypru uspořádání zákonodárné a soudní moci v nové federaci
- 28.1. rozhovory prezidentů obou částí ostrova o rozdělení moci v obnoveném sjednoceném státě pokračovaly v Nicosii jednáním o majetkových otázkách (následně pokračovaly 4.2., 12. 2. a 25.2.)
- 5.3. proběhla 21. přímá jednání prezidentů Kypru a Severního Kypru, týkající se majetkového uspořádání ve sjednocené státě (následně se konala jednání o EU 11.3., 17.3. a 24.3. s tím, že 17.3. prezident Talal zopakoval svůj požadavek na dvoustrannou, dvoukomunální federaci svou států o stejném statutu
- 29.5. RB OSN schválila rezoluci č. 1873 (2009) o prodloužení mandátu mise OSN UNFICYP do 15.12.2009
- 11.6. 32. setkání prezidentů obou komunit se zabývalo ekonomickými aspekty sjednocení
- 26.6. 34. kolo jednání obou komunit se shodlo na otevření sedmého hraničního přechodu v Yesilirmaku na severu ostrova
- 9.7. 35. kolem pokračovalo jednání prezidentů obou komunit, tentokrát na téma bezpečnosti (stejně téma se projednávalo 17.7.)
- 23.7. 37. kolo jednání obou komunit se týkalo cizinců, imigrace, azylových otázek a občanství
- 6.8. na 40. kolu jednání zástupců obou komunit se prezidenti Severního Kypru a Kypru radili o otázkách občanství, migrace a asyly
- 3.9. druhou fází měly pokračovat rozhovory mezi zástupci řecké a turecké komunity na ostrově o společné vládě a rozdělení moci (2.9. odloženy o týden)
- 10.9. zahájena druhá fáze rozhovorů o rozdělení moci v budoucí federaci

- 17.9. prezidentí obou komunit se dohodli na postupu akcelerace rozhovorů
- 15.10. pokračovaly rozhovory prezidentů obou komunit, tentokrát na téma výkonných mocí v budoucí federaci; obdobný program měla i jednání 21.10., 22.10. a 27.10.
- 2.11. pokračovaly rozhovory prezidentů obou komunit o majetkových otázkách (stejně téma bylo na pořadu jednání 6. a 13.11.)
- 10.11. OSN potvrdila, že britská vláda obnovila svou nabídku vzdát se poloviny rozlohy svých základen v Akrotiri a Dekelii, jež zabírají 3 % rozlohy země, ve prospěch mírového řešení kyperské otázky
- 20.11. 53. setkání prezidentů Kypru a Severního Kypru provedlo revizi pokroku ve věcech již projednávaných
- 24.11. 54. setkání prezidentů na téma přistěhovalectví a občanství
- 3.12. 55. kolem pokračovaly rozhovory prezidentů, tentokrát na téma státní správy, azylového řízení, cizinců, občanství a imigrace ve sjednoceném státě
- 14.12. na programu jednání prezidentů správa a rozdělení moci mezi konfederací a jejími členy
- 14.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1898 (2009) o prodloužení mírové mise OSN UNFICYP do 15.6.2010

KYRGYZSTÁN

- 10.-26.1. změny ve vládě (novým MZV se stal Kadyrbek Telmanovič SARBAJEV)
- 17.2. parlament schválil změny ve vládě
- 19.2. poslanci parlamentu schválili poměrem hlasů 78:2 při 1 abstenci zákon o uzavření americké letecké vojenské základny Manas (20.2. zákon podepsal prezident)
- 20.3. parlament stanovil termín prezidentských voleb na 23.7. a vyhověl tak rozhodnutí Ústavního soudu z 19.3., že volby se mají konat do listopadu 2009
- 22.6. dohoda s USA zvrátila rozhodnutí z 19.2. o uzavření americké letecké základny v Manasu a výhodněji pro Kyrgyzstán upravila podmínky pobytu amerických sil na základně
- 25.6. parlament schválil v poměru hlasů 75:0 při pěti abstencích novou dohodu s USA o letecké základně v Manasu, která podporuje operace USA a NATO v Afghánistánu (7.7. podepsal příslušný zákon prezident)
- 23.7. prezidentské volby vyhrál za opět Kurmanbek Saljevič BAKIJEV, který získal za účasti 79,13 % oprávněných voličů 76,12 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho hlavní soupeř Almazbek Atambajev 8,41 %, Temir Sarijev 6,74 %, Toktaim Ūmötalieva 1,14 %, Nurlan Motujev 0,93 % a Ženišbek Nazaralijev 0,83 % hlasů; zbývajících 4,66 % připadá na tzv. prázdné hlasy (inaugurace 2.8.)
- 30.7. Ústavní soud potvrdil úřední výsledky, proti kterým se objevily místní demonstrace
- 20.10. s ohledem na soubor reforem vyhlášený prezidentem Bakijevem odstoupila celá vláda Igora Čudinova, která zůstává u moci na prozatímní bázi
- 21.10. novým předsedou rady ministrů byl jmenován Danijar Toktogulovič USENOV
- 22.10. jmenována nová vláda
- 26.10. do nově zřízené funkce státního ministra zahraničí byl jmenován Kadyrbek Telmanovič SARBAJEV
- 15.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 24.12. předsedou Nejvyšší rady byl zvolen Zajnidin Karlekovič KURMANOV

LESOTHO

- 22.4. neúspěšný pokus o atentát na premiéra Mosisiliho

LIBANON

- 7.6. parlamentní volby do Národního shromáždění se 128 členy za účasti 55 % voličů
- 8.6. Hizballáh přijal porážku v parlamentních volbách
- 25.6. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila jeho předsedou opět Nabbi BERRI-ho
- 27.6. prezident jmenoval novým předsedou vlády Sa'ada al-Dín HARÍRÍ-ho poté, co 86 poslanců NS ze 128 podpořilo téhož dne jeho nominaci
- 27.8. RB OSN schválila rezoluci č. 1884 (2009) o prodloužení mandátu mise OSN UNIFIL do 31.8.2010
- 7.9. designovaný premiér Saad Harírí představil 30-člennou vládu národní jednoty, v níž zasedá 10 představitelů opozice šíitských muslimů a křesťanů
- 8.9. předák Hizballáhu Hassan Nasrallah kritizoval oznámení o sestavení nové vlády, aniž bylo její obsazení odsouhlaseno s dosavadní opozicí, jejíž zástupci v ní mají zasedat
- 10.9. designovaný premiér Harírí nabídl kvůli sporům s opozicí svou rezignaci na úkol sestavit vládu národní jednoty; prezident jeho demisi přijal, ale 16.9. jej pověřil na základě návrhu parlamentu sestavením vlády znovu
- 7.11. poté, co opoziční Hizballáh vyjádřil souhlas se vstupem do koaliční vlády, byla uzavřena dohoda o programu a složení nové vlády, v níž bude mít premiérova aliance 15, Hizballáh 10 a zbývajících 5 ministrů jmenuje prezident republiky
- 10.11. premiér Saad Harírí oznámil po 5 měsících vyjednávání složení koaliční vlády (MZV Ali al-SHAMI)

LIBÉRIE

- 17.3. odstoupil předseda Senátu Joseph N. Boakai i jeho zástupce Cletus Wotorson (funkce neobsazena)
- 11.6. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 7.7. opozice vyzvala k demisi prezidentku Johnson-Sireleafovou, kterou zpráva Komise pravdy a usmíření, projednávaná 1.7. ve Sněmovně reprezentantů, obvinila z podpory vzpoury vedené Charlesem Taylorem před 20 lety a navrhla ji zbavit na 30 let možnosti provádět politickou činnost
- 16.9. RB OSN schválila rezoluci č. 1885 (2009) o prodloužení mandátu mise UNMIL do 30.9.2010 a uložila jí součinnost při zajišťování klidného průběhu prezidentských a parlamentních voleb v r. 2011
- 17.9. obě komory parlamentu zastavily veškeré práce na konečné zprávě Komise pravdy a usmíření do ledna 2010 s odvoláním na jí vydaný seznam občanů, navržených k vyšetřování za údajné zločiny, z 1.7.
- 22.9. Sněmovna reprezentantů přijala rezoluci o změnách ústavy, dotýkajících se zejména volebního systému a odkladu termínu voleb úředníků volebních komisí z října do listopadu
- 17.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1903 (2009), která do 20.12.2010 prodloužila cestovní restriktce a zbrojní embargo, stejně jako mírovou misi OSN UNMIL a činnost panelu, monitorujícího implementaci těchto opatření

LIBYE

- 4.3. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 5.3. generálním tajemníkem Všeobecného lidového kongresu a titulární hlavou státu byl zvolen Mubarak Abdullah AL-ŠAMICH

LICHTENŠTEJNSKO

- 8.2. parlamentní volby do Zemského sněmu s 25 členy
- 9.2. odstoupil premiér Otmar Hasler
- 18.3. ustavující schůze Zemského sněmu zvolila jeho předsedou Arthura BRUNHART-a
- 25.3. hlavou vlády byl Zemským sněmem zvolen Klaus TSCHÜTSCHER, na jehož návrh kníže jmenoval novou vládu (MZV Aurelia FRICK)

LITVA

- 17.5. byla novou prezidentkou za účasti 51,71 % oprávněných voličů zvolena Dalia GRYBAUSKAITĚ, která získala 69,08 % odevzdaných hlasů, zatímco druhý v pořadí Algirdas Butkevičius 11,83 % , dále získali Valentinas Mazuronis 6,16 %, Valdemar Tomasevski 4,74 %, Kazimira Danute Prunskienė 3,91 %, Loreta Graužinienė 3,61 % a Česlovas Jezerskas 0,67 % (nástup funkce 12.7.)
- 16.7. Sejm potvrdil poměrem hlasů 79:36 při 13 abstencích nominaci nové prezidentky na funkci premiéra pro Andriuse KUBILIUS-e; jeho vláda zůstala až na dvě výjimky nezměněna (MZV zůstává)
- 15.9. hlasy 95 poslanců proti 20 byl odvolán předseda Sejmu Ariunas Valinskas, který čelí podezření ze styků s kriminálním podsvětím
- 17.9. novou předsedkyní Sejmu byla zvolena poměrem hlasů 87:48 Irena DEGUTIENĚ

LOTYŠSKO

- 20.2. prezident přijal demisi vlády Ivarse Godmanise, která odstoupila z důvodů ekonomického vývoje země a následkem rozpadu pravostředové vládní koalice 4 stran
- 26.2. novým premiérem byl jmenován opoziční politik Valdis DOMBROVSKIS
- 4.3. designovaný premiér oznámil vytvoření pravostředové koalice, která bude mít podporu 63 ze 100 členů Sejmu
- 12.3. Sejm schválil v poměru hlasů 67:21 složení nové vlády (MP Valdis DOMBROVSKIS, MZV Māris RIEKSTINŠ)
- 8.4. Sejm schválil ústavní změny, umožňující 10 % registrovaných voličů svolat formou petice referendum o rozpuštění parlamentu

LUCEMBURSKO

- 7.6. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 60 členy
- 20.7. podepsána nová koaliční smlouva mezi dosud vládními stranami CSV/PCS a LSAP/POSL
- 23.7. velkovévoda jmenoval novou vládu (MP Jean-Claude JUNCKER a MZV Jean ASSELBORN)
- 28.7. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Laurent MOSAR

MACAU

- 17.6. bývalý sekretář sociálních a kulturních záležitostí Fernando Chui získal podporu 286 ze 300 členů nominačního výboru, který navrhuje kandidáta na

- šéfa exekutivy tohoto zvláštního území ČLR; volby proběhnou 26.7. a vítěz potřebuje získat podporu alespoň 151 volitele
- 26.7. Volební výbor zvolil novým šéfem exekutivy Fernanda CHUI Sai On, kterému odevzdalo 286 ze 300 členů výboru (inaugurace 20.12.)
- 20.9. parlamentní volby 21 poslanců Zákonodárného shromáždění s 29 členy za účasti 59,91 % oprávněných voličů
- 6.10. předsedou Zákonodárného shromáždění byl zvolen LAU Cheok Va

MADAGASKAR

- 4.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 25.1. v ulicích Antananariva vypukly lidové protesty příznivců starosty proti uzavření opoziční radiové stanice
- 31.1. starosta Antananariva a předák opozice Andry Rajoelina se prohlásil za odpovědného za stát poté, co vláda není schopna zastavit týden trvající násilné protesty obyvatelstva; žádá o odvolání prezidenta a vytvoření prozatímní vlády
- 3.2. poté, co Ústavní soud odmítl jeho výzvu k sesazení hlavy státu jako protiústavní, odvolala vláda starostu hlavního města Rajoelinu a jmenovala jeho nástupcem Guye Randrianarisou
- 7.2. samozvaný prezident Rajoelina oznámil jmenování Roindefo Monji ministerským předsedou „prozatímní vlády“ (10.2. jmenování další 3 členové)
- 16.2. členové „prozatímní vlády“ byli neúspěšně instalováni do svěřených ministerstev
- 20.2. armáda znovu obsadila 4 ministerstva, která 19.2. obsadili vzbouřenci podporující opozičního předáka Rajoelinu
- 21.2. pod patronátem Rady křesťanských církví Madagaskaru se sešli prezident Ravalomanana a sesazený starosta hlavního města Rajoelina, aby dospěli k dohodě o řešení politické krize, ukončení násilí, rabování a konání veřejných shromáždění, jakož i o propuštění politických vězňů (23.2. jednání pokračovala druhou schůzkou)
- 8.3. vypukla vzpoura důstojníků posádky hlavního města, odmítajících příkazy současné vlády a stavějících se na stranu bývalého starosty Antananariva Andry Rajoeliny (9.3. pohrozila vláda protiopatřeními)
- 10.3. po demisi ministra obrany, vynucené vzpourou posádky Antananariva, dal velitel armády generál Edmond Rasolofomahandry politickým rivalům lhůtu 72 hodin, do které mají vyřešit stávající politickou krizi; do té doby zaručil neutralitu ozbrojených sil
- 11.3. vzbouření vojáci obsadili velení armády a donutili velitele armády odstoupit, novým náčelníkem generálního štábu ozbrojených sil se jmenoval plukovník Andre Ndriarijoana, jehož jednotky se postavily na stranu Rajoeliny; senegalský prezident nabídl oběma stranám konfliktu zprostředkování a jednání o smíření v Dakaru
- 12.3. na odporu nového samozvaného velitele armády vystoupila i policie, jejíž velitel generál Pily Gilbain oznámil, že policie se nebude řídit rozkazy vlády
- 14.3. opoziční demonstranti obsadili sídlo předsedy vlády, kde se usadil kandidát opozice na tento úřad Roindefo Zafitsimivalo Monja (jmenován Rajoelinou 7.2.), který vyzval prezidenta Ravalomananu k demisi
- 15.3. prezident připustil konání referenda o jeho setrvání v úřadu, aby ukončil politickou krizi (opozice tento návrh 16.3. odmítla a vyzvala prezidenta k okamžité rezignaci; její přívrženci v armádě obsadili prezidentský palác)

- 17.3. pod tlakem ozbrojených sil a policie i veřejných protestů zastánců opozice odstoupil prezident Marc Ravalomanana a formálně předal moc hodnostně nejvyššímu veliteli ozbrojených sil, viceadmirálovi Hyppolite Rarison Ramarosonovi s výzvou, aby vytvořil vojenský direktoriát; armáda však preferuje předání politické moci přímo opozici, jejíž čelný představitel Andry RAJOELINA se 15.3. prohlásil prezidentem tzv. přechodného orgánu, který má do 24 měsíců zorganizovat volby, a 17.3. složil za asistence armády ústavní slib
- 17.3. nový samozvaný prezident ustavil tzv. Vrchní přechodnou správu (*Haut Autorité Transitoire*), do jejíhož čela se postavil, a jmenoval prvních 8 ministrů své vlády poté, co členové vlády jeho předchůdce podali svoji demisi (do úřadu byl uveden její předseda Roindefo Monja); současně ohlásil přijetí nové ústavy a konání nových voleb do dvou let
- 18.3. Vrchní přechodná správa jmenovala Rajoelinu dočasným prezidentem republiky; Ústavní soud potvrdil legálnost předání moci vůdci opozice, byť nedosahuje věkové hranice pro výkon funkce prezidenta; Rajoelina oficiálně nastoupil úřad (slavnostní inaugurace proběhla 21.3.)
- 19.3. samozvaný prezident rozpustil Národní shromáždění i Senát a jmenoval další členy své vlády
- 30.3. Společenství pro rozvoj Jižní Afriky (SADC) vyloučilo na svém summitu ve Svazijsku Madagaskar ze svých řad a vyzvalo samozvaného prezidenta Rajoelinu, aby opustil prezidentský úřad; SADC tak následovalo rozhodnutí Africké unie z 25.3.
- 31.3. prezident Rajoelina jmenoval poslední členy své přechodné vlády
- 4.4. samozvaný prezident Rajoelina ohlásil konání prezidentských voleb v říjnu 2010
- 11.4. vyjednaváči bývalého prezidenta Ravalomanany odvolali svou účast na jednání o míru se současnou vládou za zprostředkování OSN, neboť její zástupce Tiebele Drame není podle nich nestranný a prezidentu Ravalomananovi odmítá dát současná vláda záruky bezpečného odchodu
- 15.4. prezident Ravalomanana, pobývající ve Svazijsku, přislíbil brzký návrat do země, aby s podporou regionálního sdružení SADC zahájil dialog se současnou vládou o uspořádání prezidentských voleb do konce r. 2009; současně jmenoval svého politického spojence Manandafy RAKOTONIRINA-u předsedou své nové vlády, sídlící přímo na Madagaskaru
- 17.4. ministryně spravedlnosti Christiane Razanamahasoa potvrdila, že na bývalého prezidenta Ravalomananu byl vydán zatykač za údajné zneužití státních finančních prostředků
- 18.4. vytvořena nová vláda (MP Roindefo Zafitsimivalo MONJA, MZV Ny Hasina ANDRIAMANJATO)
- 20.4. bývalý prezident Ravalomanana slíbil svůj návrat během několika týdnů, ohlásil jmenování nové vlády a přislíbil konání prezidentských voleb či referenda o budoucnosti vlády do konce tohoto roku; toto prohlášení vzbudilo velký zájem jeho přívrženců, kteří vyšli do uliv
- 27.4. přívrženci bývalého prezidenta obsadili Ústavní soud a žádali, aby zrušil své usnesení o legálnosti současné vlády; 28.4. byla svolána nová vláda ex-prezidenta Ravalomanany
- 29.4. předseda „vzdorovlády“ Rakotonirina byl zatčen a 30.4. obviněn ze zločinu proti bezpečnosti státu

- 30.4. pod vedením AU proběhly v Addis Abebě rozhovory představitelů Vrchní přechodné správy a vlády svrženého prezidenta Ravalomanany o zkrácení přechodného období a uspořádání voleb do konce r. 2009
- 20.5. ve městě Anosy na jihu ostrova pokračovala jednání obou frakcí za účasti zástupců bývalých prezidentů Zafyho a Ratsiraky, která zorganizovaly AU, OSN a SADC (25.5. je opustili zástupci bývalého prezidenta Ravalomanany)
- 23.5. vyslanec OSN Tiebile Drame potvrdil zvrát v rozhovorech o řešení politické krize dohodou na vytvoření přechodné vlády národní jednoty a smírčí komise
- 3.6. madagaskarský soud odsoudil bývalého prezidenta Ravalomananu v nepřítomnosti za údajné zneužití funkce
- 20.6. v jihoafrickém Johannesburgu byl zahájen summit regionální organizace SADC, který se zabýval politickou krizí v zemi poté, co 16.6. skončil neúspěchem pokus OSN a AU jednat o této otázce na širším fóru; zprostředkováním v konfliktu byl pověřen bývalý mosambický prezident Chissano
- 5.8. v Mosambiku byly pod patronátem regionálního sdružení SADC zahájeny rozhovory obou konkurenčních prezidentů Marka Ravalomanany a Andry Rajoeliny o řešení politické krize; rozhovorů se zúčastnili i dva bývalí prezidenti, Didier Ratsiraka a Albert Zafy
- 9.8. po jednáních v Maputu uzavřeli představitelé obou stran vnitropolitického konfliktu dohodu o přechodném období 15 měsíců, během nichž se budou konat prezidentské i parlamentní volby a bývalí předáci Ravalomanana a Ratsiraka budou amnestováni; v září 2009 bude vytvořena prozatímní administrativa, sestávající z prezidenta, viceprezidenta, premiéra, tří vicepremiérů a kabinetu 28 ministrů
- 25.8. v Maputu začala druhá fáze jednání o složení prozatímní vlády
- 8.9. dočasný prezident Andry RAJOELINA se prohlásil řádným prezidentem Madagaskarské republiky a jmenoval novou vládu se 31 členem, aniž tyto kroky a složení vlády odsouhlasily tři hlavní opoziční strany, jak vyžaduje dohoda z Maputa o urovnání politické krize (MP Monja Zafitsimivalo ROINDEFO, MZV Ny Hasina ANDRIAMANJATO); viceprezidentem byl jmenován Rajemison RAKOTOMAHARO, předsedou Přechodného kongresu Jacques SYLLA HUGUES
- 8.9. svržený prezident Ravalomanana oznámil, že nesouhlasí s Rajoelinovými kroky a spolu s představiteli tří opozičních stran utvoří paralelní vládu; složení vlády odmítli i ex-prezidenti Ratsiraka a Zafy
- 6.10. po týdnech jednání se delegáti politických stran za zprostředkování AU, OSN, EU, Francie, USA a regionálního uskupení SADC shodli na nové vládě národní jednoty a na tom, že v čele státu zůstane jako prezident Andry RAJOELINA, viceprezidentem se stane Emmanuel RAKOTOVAHINY a předsedou vlády Eugéne MANGALAZA; svržený prezident Ravalomanana s tímto řešením souhlasil za podmínky, že Rajoelina nebude o úřad usilovat v příštích prezidentských volbách
- 10.10. jmenování nové vlády (MP Eugéne Régis MANGALAZA, MZV Ny Hasina ANDRIAMANJATO)
- 12.10. prezident Rajoelina podepsal dekret o jmenování Mangalazy premiérem, jeho předchůdce Roindefo však odmít odstoupit a k řešení krize bylo svoláno nové kolo jednání na 3.-5.11. do Addis Abeby
- 6.11. na rozhovorech v Addis Abebě dosáhli prezidenti Rajoelina, Ravalomanana, Ratsiraka a Zafy dohody o novém uspořádání nejvyšší politické moci do voleb v r. 2010 (předcházející dohoda z 9.8. padla kvůli nedohodě o rozdělení rezortů

- ve vládě); prezidentem zůstana Rajoelina a místo úřadu viceprezidenta budou zřízeny úřady dvou koprezidentů, reprezentujících odlišné politické směry
- 13.11. novým předsedou vlády se stal Eugène Régis MANGALAZA za souhlasu svého předchůdce Roindefa, který neuznal předcházející Mangalazovo jmenování z 12.10.
  - 16.12. prezident Rajoelina svolal parlamentní volby na 20.3.2010
  - 18.12. prezident porušil dohodu z Addis Abeby, když odmítl vytvoření prezidentské rady, odvolal z funkce premiéra Mangalazu, na němž se politické frakce shodly, a přislíbil jmenovat novým šéfem vlády úřadující premiérku Cécile Manorohantovou
  - 20.12. novým předsedou vlády jmenoval prezident plukovníka VITAL-a Alberta Camille; 21.12. oznámil své odstoupení od říjnové dohody o rozdělení moci a odvolal oba koprezidenty (jmenování nového premiéra odsoudili předáci zbývajících tří frakcí)
  - 21.12. jmenována nová vláda (MZV Ny Hasina ANDRIAMANJATO)
  - 26.12. zemřel předseda Přechodného kongresu Jacques Sylla Hugues

MAĎARSKO

- 21.3. premiér a předseda Socialistické strany Ferenc Gyurcsány oznámil na jejím sjezdu svůj záměr odstoupit, aby mohl být jmenován nový předseda vlády účinně bojující s ekonomickou krizí; 28.3. rezignoval na funkci předsedy strany
- 30.3. vládnoucí strana schválila kandidátem na úřad premiéra Gordona Bajnaie
- 5.4. poté, co kandidáta Socialistické strany podpořila 30.3. i bývalá koaliční strana – Svobodní demokraté, na úřad nového premiéra byl oficiálně nominován Gordon Bajnai
- 14.4. Národní shromáždění vyslovilo konstruktivní nedůvěru vládě Ference Gyurcsányho a novým předsedou vlády zvolilo hlasy 204 poslanců ze 386 Gordona BAJNAI-e; ten vzápětí představil svou vládu (MZV Dr. Péter BALÁZS)
- 16.4. nová vláda jmenovala prezidentem republiky (20.4. schválena parlamentem a složením slibu se ministři ujali funkce)
- 14.9. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Béla KATONA

MAKEDONIE

- 10.1. předseda Shromáždění Trajko Veljanoski podepsal jeho usnesení k prezidentským a místním volbám, které se budou konat 22.3. s tím, že minimální povinná účast byla snížena z 50 na 40 % oprávněných voličů
- 19.1. na základě rozhodnutí ze 17.12.2008 se vláda obrátila oficiálně na Mezinárodní soudní dvůr v Haagu, aby rozhodl spor s Řeckem o název země
- 22.3. 1. kolo prezidentských voleb, v němž za účast 55,9 % oprávněných voličů vítězí Djordje Ivanov s 35,06 % a Ljubomir Frčkoski s 20,45 % odevzdaných hlasů, kteří postupují do 2. kola; na dalších místech se umisťují Imer Selmani (14,99 %), Ljube Boškoski (14,87 %), Agron Buxhaku (7,51 %), Nano Ružin (4,05 %) a Mirushe Hoxha (3,09 %)
- 5.4. ve 2. kole prezidentských voleb za účasti 42 % voličů zvítězil Djordje IVANOV se 63,14 % odevzdaných hlasů, zatímci Ljubomir Frčkoski získal 36,86 % odevzdaných hlasů (inaugurace 12.5.)
- 16.10. vlády Makedonie a Kosova se dohodly na řešení hraničního sporu; dne 17.10. schválily dohodu i parlamenty obou zemí

MALAJSIE

- 2.4. král přijal demisi premiéra Abdullaha Badawiho, jeho nástupcem se 3.4. stal Dato' Seri Mohammad Najib bin Haji Tun Abdul RAZAK
- 9.4. premiér oznámil složení své vlády s 28 ministry (MZV Dato' Seri Anifah Hajji AMAN)
- 7.7. předsedou Senátu byl zvolen WONG Foon Meng

MALAWI

- 20.3. uvolněna funkce předsedy Národního shromáždění (zůstala neobsazena)
- 23.3. bývalý prezident Bakili Muluzu podal právní stížnost proti rozhodnutí volební komise z 20.3. nepřijmout jeho kandidaturu do květnových prezidentských voleb s odvoláním, že již 2 volební období stanovená ústavou funkci prezidenta v letech 1994-2004 vykonával
- 19.5. parlamentní volby do Národního shromáždění se 193 členy a prezidentské volby se 7 kandidáty
- 20.5. opoziční Kongres Malawi vyzval volební komisi k zastavení zveřejňování průběžných výsledků všeobecných voleb 19.5., které byly pod něj zmanipulovány
- 21.5. volební komise oznámila úřední výsledky prezidentských voleb (Dr. Bingu wa Mutharika – 65,98 %, John Zenus Ungapake Tambo – 30,69 %, Kamuzu Walter Chidambo – 0,79 %, Stanley Edington Masauli – 0,76 %, Loveness Gondwe – 0,72 %, James Mbowe Nyondo – 0,61 % a Gowa Dindi Nyasulu – 0,45 %) a prohlásila jejich vítězem stávající hlavu státu (inaugurace 22.5.)
- 15.6. prezident jmenoval svou novou vládu (ministerní zahraničí jmenována Etta BANDA)
- 22.6. novým předsedou Národního shromáždění zvolen Henry Chimunthu BANDA

MALEDIVY

- 9.5. parlamentní volby do 17. Lidového madžlísu s rozšířeným počtem 77 členů
- 18. a 30.5. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 28.5. na jeho ustavující schůzi byl předsedou Lidového madžlísu byl zvolen Abdulla SHAHID

MALI

- 17.2. na ceremoniálu ve městě Kidal začalo odevzdávání zbraní, ke kterému se zavázali bývalí tuaréžští vzbouřenci ze skupiny Aliance pro demokracii a změnu (ADC) Ibrahima Ag Bahangy v mírové smlouvě z r. 2006
- 9.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 20.7. při jednání zprostředkovaném alžírským velvyslancem v Bamaku se dohodla vláda s hlavní tuaréžskou organizací ADC na společném postupu proti aktivitám al- Kájdy na Saharě

MALTA

- 12.1. vláda nominovala v Poslanecké sněmovně svým kandidátem na úřad prezidenta dr. George Abelu
- 1.4. Poslanecká sněmovna jednomyslně schválila nominaci opozičního předáka George Abely na funkci prezidenta, do které ho navrhl premiér Lawrence Gonzi
- 4.4. novým prezidentem byl formálně prohlášen Dr. George ABELA

MARIJSKO

- 11.10. parlamentní volby do Státního shromáždění s 67 členy
- 31.12. Státní shromáždění zvolilo na návrh ruského prezidenta do funkce prezidenta Marijska potřetí Leonida MARKELOV-a

MAROKO

- 13.1. předsedou Sněmovny poradců se stal Maâti BENKADDOUR
- 3.10. dílčí nepřímé volby do Sněmovny poradců s 270 členů, jejichž třetinu zvolilo 13 oblastních rad
- 13.10. novým předsedou Sněmovny poradců byl zvolen Mohamed Cheikh BIADILLAH

MARSHALLOVY OSTROVY

- 26.2. prezident Tomeing odvolal ministra zahraničí Tony de Bruma, který ho kritizoval za slabou podporu majitelům půdy, kteří žádali zvýšení nájmu za své pozemky, na nichž se rozkládá americká vojenská základna Kwajalein (novým ministrem se v dubnu stal John SILK)
- 21.10. po dvou marných pokusech vyslovil napotřetí parlament v poměru hlasů 17:15 nedůvěru dosavadnímu prezidentovi Litokwa Tomeingovi; úřadujícím prezidentem se stal Ruben R. ZACKHRAS
- 26.10. Nitijela zvolila novým prezidentem svého dosavadního předsedu Jurelanga ZEDKAIA-u, který získal 17 hlasů, zatímco jeho protikandidát Kessai H. Note 15 hlasů
- 26.10. novým předsedou Nitijely byl zvolen Alvin JACKLICK, místopředsedou Alik ALIK
- 2.11. inaugurace prezidenta Jurelanga Zedkaii a jeho vlády (MZV John SILK)

MAURITÁNIE

- 12.1. vláda slíbila uspořádat parlamentní volby do června 2009
- 6.2. Rada pro mír a bezpečnost AU zavedla sankce proti vojenské vládě poté, co se objevily zprávy, že vůdce převratu generál Mohamed Ould Abdelaziz hodlá kandidovat v prezidentských volbách, vypsaných na 6.6.
- 25.3. Rada pro mír a bezpečnost AU prodloužila sankce proti vojenskému režimu
- 15.4. aby mohl kandidovat v prezidentských volbách 6.6. odstoupil z funkce předsedy Vrchní státní rady generál Mohamed Ould Abdelaziz; ve funkci hlavy státu jej dočasně nahradil předseda Senátu Ba Mamadou dit M'BARÉ
- 23.4. Ústavní soud potvrdil kandidaturu Abdelazize a dalších pěti uchazečů o funkci prezidenta (Saar Ibrahim, Kane Hamidou Baba, Sghair Ould M'Bareck, Isselmou Ould Moustapha a Sidi Mohamed Ould Ghaiouh)
- 3.6. soupeřící strany se na jednáních v Dakaru za zprostředkování Senegalu dohodly na odložení prezidentských voleb, plánovaných na 6.6., do 18.7.; došlo rovněž k dohodě o vytvoření přechodné vlády jednoty, v níž bude zastoupena i opozice
- 4.6. v hlavním městě byla podepsána dohoda o ukončení politické krize a o tom, že předseda vojenské junty generál Mohamed Ould Abdelaziz ukončí svou kampaň
- 5.6. úřadující prezident vydal dekret, kterým posunul termín prezidentských voleb, které se měly konat 6.6. (23.6. prezident oznámil, že volby se uskuteční 18.7. s tím, že případné 2. kolo proběhne 1.8.)
- 27.6. v r. 2008 svržený prezident Abdallahi v rámci dohody o usmíření formálně odstoupil, vládnoucí Vrchní státní rada se přetvořila v Nejvyšší radu národní

- obrany a byla vytvořena prozatímní vláda národní jednoty (MP Moulaye Ould Mohamed LAGHDHAF, MZV Mohamed Mahmoud Ould MOHAMEDOU)
- 18.7. za účasti 64,58 % oprávněných voličů byl prezidentem zvolen Mohamed Ould ABDELAZIZ, který získal 52,58 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho soupeři Messaoud Ould Boulkheir (16,29 %), Ahmad Ould Daddah (13,66 %), Mohamed Jemil Ould Mansour (4,76 %), Ibrahima Moctar Sarr (4,59 %), plk. Ely Ould Mohamed Vall (3,81 %), Kane Hamidou Baba (1,49 %), Saleh Ould Mamadou Ould Hanenna (1,31 %), Hamada Ould Meimou (1,28 %) a Sghair Ould M'Bareck (0,23 %) odešli z boje poražení (inaugurace 5.8.)
  - 19.7. kandidáti Boulkheir, Daddah, Vall a Meimou vyzvali mezinárodní komunitu k přezkoumání regulérnosti voleb
  - 23.7. Ústavní soud sice potvrdil úřední výsledky voleb, kvůli zjištěným nedostatkům v práci Ústřední volební komise však rezignoval její předseda
  - 11.8. prezident jmenoval novou vládu, která nahradila prozatímní vládu národní jednoty z června (MP Moulaye Ould Mohamed LAGHDHAF, MZV Naha Mint Hamdi Ould MOUKNASS-ová)

MAYOTTE

- 29.3. všelidové referendum o změně statutu ostrova rozhodlo hlasy 95,22 % účastníků o tom, že ostrov se stane r. 2011 jako pátý zámořský (celkově 101.) department integrální součástí Francie; proti hlasovalo 4,78 % voličů (účast 61,02 %)
- 13.7. úřadujícím prefektem se stal Christophe PEYREL
- 17.8. úřad prefekta nastoupil Hubert DERACHE

MEXIKO

- 5.7. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 500 členy
- 1.9. úřad předsedů obou komor parlamentu nastoupili do 31.8.2010 Carlos NAVARRETE RUIZ (Senát) a Francisco Javier RAMIREZ ACUÑA (Poslanecká sněmovna)
- 7.9. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 9.12. změny ve vládě (MZV zůstává)

MIKRONÉSIE

- 3.3. parlamentní volby do Kongresu se 14 členy
- 11.5. předsedou Kongresu byl znovuzvolen Isaac V. FIGIR

MOLDAVSKO

- 5.4. parlamentní volby do Parlamentu se 101 členem za účasti 57,55 % oprávněných voličů
- 6.4. představitelé opozičních pravicových stran – Liberální strany, Liberálně demokratické strany Moldavska a Aliance Naše Moldavsko – označili volby za zfalšované ve prospěch vládnoucí Komunistické strany Moldavska
- 6.4. poté, co byly oznámeny konečné výsledky voleb, v nichž si vládnoucí komunistická strana udržela kontrolu nad parlamentem, začaly antikomunistické a protivládní síly, podporované opozicí, organizovat občanské nepokoje a zaútočily na vládní budovy s tím, že volby byly přes tvrzení pozorovatelů OSCE zfalšované
- 7.4. policie obnovila kontrolu nad budovami parlamentu a prezidenta, kterých se násilím zmocnily a které zničili protestující obyvatelé hlavního města

- 8.4. prezident Smirnov obvinil sousední Rumunsko z podněcování úterních násilných nepokojů v Kišiněvě
- 12.4. na žádost prezidenta z 10.4. nařídil Ústavní soud jednomyslně, aby do devíti dní byl proveden úplný přepočítání hlasů, odevzdaných v parlamentních volbách 5.4.; tím byl naplněn hlavní požadavek protestující veřejnosti, která napadla regularnost voleb (přepočítání zahájeno 15.4.)
- 13.4. Ústavní soud prohlásil, že 22 nově zvolených poslanců s moldavským a rumunským občanstvím se buď musí zříci rumunského státního občanství nebo se vzdát mandátu; do 22.4. tak učinilo 20 opozičních poslanců
- 17.4. Ústřední volební komise oznámila, že přepočítání hlasů potvrdilo oficiální výsledky prezidentských voleb
- 21.4. Ústřední volební komise oznámila výsledky parlamentních voleb po přepočítání všech odevzdaných hlasovacích lístků (oficiální výsledky z 6.4. byly přepočtem hlasů potvrzeny)
- 22.4. EU vyzvala vládu k přezkumu výsledků voleb za účasti zástupců opozice i mezinárodních pozorovatelů
- 12.5. ustavující schůze Parlamentu zvolila jeho předsedou dosavadního prezidenta Vladimira Nicolae VORONIN-a
- 20.5. vinou bojkotu opozičních poslanců nezvolil parlament novou hlavu státu, neboť vládní kandidátka Zinaida Greceanii získala pouhých 60 hlasů a nikoliv ústavou předepsanou 3/5 většinu (tj. 61 hlas); pokud ani 2. kolo 28.5. prezidenta nezvolí, budou muset být vypsány nové parlamentní volby
- 28.5. 2. kolo prezidentské volby bylo odloženo
- 3.6. ani odložené 2. kolo nezvolilo nového prezidenta, když kandidátka Zinaida Greceanii získala pouze 60 hlasů
- 3.6. prezident znovu jmenoval úřadující premiérku Zinaidu Greceanii do funkce předsedkyně prozatímní vlády
- 10.6. parlament schválil prozatímní vládu premiérky Zinaidy GRECEANII, která bude zemi řídit do nových parlamentních voleb (MP Andrei STRATAN)
- 12.6. Ústavní soud nařídil odcházejícímu prezidentovi, aby rozpustil parlament a vyhlásil předčasné parlamentní volby
- 15.6. na svém posledním jednání schválil Parlament změnu volebního zákona, který snížil limit získaných hlasů pro vstup do parlamentu ze 6 % na 5 %, stejně jako povinnou účast voličů z 50 % na 33 %
- 15.6. prezident Voronin rozpustil Parlament a svolal nové předčasné parlamentní volby na 29.7.
- 16.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 29.7. opakované parlamentní volby do Parlamentu se 101 členem; za účasti 58,77 % oprávněných voličů získala dosavadní opozice 53 mandátů a dosud vládnoucí komunisté 48
- 8.8. 4 opoziční strany, které získaly 53 ze 101 mandátů v parlamentu (PLDM, PL, PDM a AMN), se dohodly na vytvoření koaliční vlády
- 26.8. před zahájením ustavující schůze nového parlamentu oznámila premiérka Zinaida Greceanii demisi své vlády, jež bude oficiálně podána 28.8.
- 28.8. ustavující schůze zvolila předsedu nového Parlamentu; se ziskem 53 hlasů se jím stal Mihai GHIMPU
- 2.9. prezident oznámil svůj záměr rezignovat na funkci v nejbližší době
- 9.9. odstoupila vláda premiérky Zinaidy Greceanii
- 10.9. úřadujícím premiérem byl jmenován Vitalit PIRLOG (funkci nastoupil 14.9.)

- 11.9. prezident Voronin formálně podal demisi, úřadující hlavou státu byl téhož dne zvolen Parlamentem jeho předseda Mihai GHIMPU
- 17.9. sestavením nové vlády pověřil úřadující prezident Vladimira Filata poté, co Parlament přijal demisi předcházející vlády
- 25.9. poté, co ji schválil parlament, ujala se funkce nová vláda (MP Vlad FILAT, MZV Iurie LEANCA)
- 22.10. Ústavní soud rozhodl o odložení termínu prezidentských voleb, plánovaných na 23.10., nejpozději do 11.11., neboť nebyla splněna ústavní podmínka kandidatury minimálně dvou osob
- 30.10. Parlament přijal dodatek k volebnímu zákonu a zrušil podmínku účasti minimálně dvou kandidátů pro konání volby prezidenta
- 30.10. parlamentní většina prosadila v prvním čtení změnu ústavy, která prodlužuje lhůtu, do níž musejí být uspořádány volby nového prezidenta ode dne uvolnění úřadu, a to ze dvou na dvanáct měsíců; opozice označila tento dodatek za protiústavní a napadne jej u Ústavního soudu
- 10.11. parlament neuspěl s volbou prezidenta, neboť jediný kandidát, Marian Lupu, získal hlasy všech 53 poslanců vládní Aliance pro evropskou integraci, zatímco opoziční poslanci opustili jednací sál; ke zvolení bylo třeba získat alespoň 61 hlas
- 7.12. Parlamentu se ani na poslední pokus nepodařilo za bojkotu opozice zvolit prezidenta, když vládní kandidát Marian Lupu nezískal ani jediný hlas opozičních komunistů a tak nesplnil ústavou požadovanou většinu; úřadující prezident nyní musí Parlament do července 2010 rozpustit a vyhlásit předčasné parlamentní volby, již třetí za dva roky

MONAKO

- 26.3. státní ministr Jean-Paul Proust provedl změny ve vládě, kde se novým ministrem zahraničí stal Franck BIANCHERI

MONGOLSKO

- 25.3. Generální volební výbor oznámil, že prezidentské volby se budou konat 24.5.
- 24.5. v prezidentských volbách byl za účasti 73,52 % oprávněných voličů do čela státu zvolen Cachjagín ELBEGDORDŽ, který získal 51,24 % odevzdaných hlasů a porazil dosavadního prezidenta Nambaryna Enchbajára s 47,44 % (nástup úřadu 18.6.)
- 28.10. ze zdravotních důvodů rezignoval premiér Sandžagíjn Bajar, úřadujícím předsedou vlády se stal Norov ALTANCHUJAG
- 29.10. poté, co parlament odvolal na vlastní žádost premiéra Sandže Bajara ze zdravotních důvodů, nominovala vládnoucí Mongolská lidová repuluční strana na funkci nového předsedy vlády ministra zahraničí Süchbaataríjn BATBOLD-a
- 29.10. jmenována nová vláda (MZV Gombodžav ZANDANŠATAR)
- 30.10. parlament schválil jmenování Süchbaataríjna Batbolda předsedou vlády hlasy 62 poslanců ze 66 přítomných
- 12.11. parlament schválil novou vládu, která se ujala funkce

MONTSEERRAT

- 15.6. změny ve vládě
- 16.6. generální guvernér Peter Waterworth potvrdil žádost hlavního ministra Lowella Lewise o rozpuštění Zákodárné rady s tím, že volby do nového zákonodárského sboru se uskuteční 8.9.

- 8.9. parlamentní volby do Zákonomádné rady s 11 členy
- 10.9. Reuben Theodor MEADE byl jmenován do funkce hlavního ministra; téhož dne složila slib i jeho vláda
- 17.9. změny ve vládě

MOSAMBIK

- 28.10. za účasti 44,4 % oprávněných voličů se konaly parlamentní volby do Shromáždění republiky s 250 členy a prezidentské volby, v nichž za účasti 44,52 % oprávněných voličů zvítězil Armando Emílio GUEBUZA, který získal 74,9 % platných odevzdaných hlasů, zatímco jeho soupeři Afonso Macacho Marceta Dhlakama 16,41 % a Daviz Mbepo Simango 8,59 % (inaugurace 11.11.)

MUSLIMSKÉ MINDANAO

- 24.11. filipínská prezidentka vyhlásila výjimečný stav v provinciích Maguindanao a Sultan Kudarat a ve městě Cotabato v souvislosti s politickou vraždou 57 osob, usilujících o registraci opozičního politika Esmaela Mangudadata na funkci guvernéra v provinčních volbách, které se budou konat v květnu 2010, neznámými ozbrojenci, spojovanými s politickým táborem stávajícího guvernéra provincie Maguindanao Datu Andala Ampatuana
- 5.12. ústřední vláda vyhlásila výjimečný stav v provincii Maguindanao v souvislosti s masakrem z 24.11.; zatčen guvernér oblasti Ampatuan
- 8.12. policie obvinila 24 členů rodiny Ampatuanů z organizace politického masakru 23.11. v provincii Maguindanao, mj. i guvernéra autonomní oblasti Zaldy Ampatuana
- 8.12. v Kuala Lumpur obnoveny mírové rozhovory mezi vládou a Islámskou frontou osvobození Morů (MILF), přerušené před 16 měsíci, kdy filipínský Nejvyšší soud zrušil předchozí dohodu o rozšíření autonomní oblasti Muslimské Mindanao; obě strany budou usilovat o umístění mezinárodní monitorovací skupiny mezi území autonomní oblasti a pozice kriminálních islamistů, bojujících proti dohodě vlády s MILF
- 10.12. výkon funkce guvernéra dočasně převzal viceguvernér Ansaruddin M. ALONTO ADIONG

NÁHORNÍ KARABACH

- 21.-22.11. v Mnichově uspořádala OBSE setkání prezidentů Arménie a Ázerbajdžánu o postavení sporného území, které od příměří v r. 1994 spolu se sedmi okolními ázerbájdžánskými okresy okupuje Arménie; OBSE ohlásila určitý významný pokrok ve stanovisku obou stran sporu

NAMIBIE

- 27.-28.11. prezidentské volby s 12 kandidáty, v nichž zvítězil opět Hifikepunye POHAMBÁ, který získal 75,25 % odevzdaných hlasů; na dalších místech se umístili Hidipo Hamutenya (10,91 %), Katuutire Kaura (2,98 %), Kuaima Riruako (2,92 %), Justus Garoeb (2,37 %), Ignatius Shikwambani (1,23 %), Henry Mudge (1,16 %), Benjamin Ulenga (0,72 %), Usutuaije Maamberua (0,37 %), David Isaacs (0,23 %), Frans Goagoseb (0,22 %) a Attie Beukes (0,12 %), odmítnuté hlasy 1,5 %
- 22.-28.11. současně se konaly parlamentní volby do Národního shromáždění se 72 členy

- 16.12. devět ze 14 opozičních politických stran podalo stížnost k soudu proti výsledkům voleb a žádá přepočítání všech odevzdaných hlasů

NĚMECKO

- 18.1. opakované zemské volby v Hesensku (MP Roland KOCH, CDU)
- 9.2. novým ministrem hospodářství a technologie se stal Karl-Theodor ZU GUTTENBERG z CSU, který nahradil Michaela Glose, jenž 7.2. rezignoval z osobních důvodů
- 23.5. v 1. kole volby prezidenta zvolilo 1224 členů Federálního shromáždění do druhého funkčního období dosavadního prezidenta a kandidáta CDU/CSU a FDP Dr. Horsta KÖHLER-a, který získal podporu 613 hlasujících; na dalších místech se umístili kandidátka SPD a Zelených Gesine Schwan s 503 hlasy, kandidát Die Linke Peter Sodann, který získal 91 hlas, a společný kandidát NPD a DVU Frank Rennicke s podporou 4 volitelů při 10 abstencích (zdržení se), 2 neplatných hlasech a 1 nepřítomném (nástup úřadu 1.7.)
- 30.6. Spolkový ústavní soud odmítl stížnosti na Lisabonskou smlouvu a umožnil tak její ratifikaci prezidentem
- 30.8. zemské volby v Duryňsku (Zemský sněm s 88 členy), Sársku (Zemský sněm s 51 členem) a Sasku (Zemský sněm se 132 členy)
- 8.9. Spolkový sněm schválil poměrem hlasů 494:46 při 2 abstencích soubor zákonů o posílení pravomocí parlamentu ve věcech EU, které se týkají Německa, jak stanovil Ústavní soud při projednávání Lisabonské smlouvy (Spolková rada tento soubor potvrdila jednomyslně 18.9.)
- 23.9. prezident podepsal doprovodné zákony, které Ústavní soud stanovil jako podmínku pro ratifikaci Lisabonské smlouvy, 25.9. ratifikoval smlouvu samotnou
- 27.9. parlamentní volby do Spolkového sněmu, rozšířeného ze 614 na 622 členů
- 30.9. v Sasku ustavena zemská vláda CDU+FDP (MP Stanislav TILLICH)
- 11.10. v Sársku byla ustavena koalice CDU+FDP+zelení (MP Peter MÜLLER)
- 12.10. zemský premiér Braniborska Matthias Platzeck (SPD) ohlásil koalici SPD s Die Linke
- 24.10. CDU/CSU a FDP uzavřely koaliční dohodu a oznámily složení nové spolkové vlády (MP Dr. Angela Dorothea Kasner MERKEL, MZV Dr. Guido WESTERWELLE)
- 27.10. na ustavující schůzi zvolil Spolkový sněm svým předsedou znovu Norberta LAMMERT-a, předsedou Spolkové rady na období 1.11.2009-31.10.2010 byl zvolen Jens BÖHRNSEN
- 28.10. Spolkový sněm zvolil 323 hlasy proti 285 a při 4 abstencích novou spolkovou kancléřkou znovu Angelu Merkelovou, na jejíž návrh vzápětí spolkový prezident jmenoval celou vládu
- 30.10. zemský sněm Duryňska zvolil novou zemskou ministerskou předsedkyní Christiane LIEBERKNECHT-ovou (CDU), která bude stát v čele koalice CDU a SPD
- 26.11. kvůli omylu německého velení mezinárodních sil v Afghánistánu odstoupil mj. i náčelník Štábu ozbrojených sil generál Wolfgang Schneiderhahn
- 27.11. ze stejného důvodu odstoupil bývalý ministr obrany a nynější ministr práce a sociálních záležitostí Franz Josef Jung, jeho nástupkyní se stala dosavadní ministryně pro otázky rodiny, seniorů, žen a mládeže Ursula VON DER LEYEN (tu ve funkci nahradila Kristina KÖHLER)

18.12. novým náčelníkem Štábu ozbrojených sil byl jmenován generál Volker WIEKER

prezident Německé průmyslové a obchodní komory (DIHK) Hans Heinrich DRIFTMANN,

NEPÁL

- 23.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1864 (2009) o prodloužení mandátu misel OSN UNMIN do 23.7.2009 s tím, že její činnost bude postupně redukována a stav snižován
- 3.5. vláda sesadila vrchního velitele armády generála Rookomangada Katawala, protože odmítl zařadit bývalé komunistické bojovníky do řádných ozbrojených sil země; na protest proti tomuto kroku z vlády vystoupila menší koaliční tzv. Sjednocená komunistická strana UML
- 4.5. přes rozhodnutí vlády o jeho odvolání, nařídil prezident Yadav generálu Katawalovi, aby ve funkci setrval; následkem toho podal demisi předseda vlády Dahal
- 5.5. skupina 22 politických stran, vedená komunisty z UML, se shodla na vytvoření „národní vlády“, k jejímuž sestavení dostala od prezidenta lhůtu 5 dní
- 17.5. aliance 22 stran podepsala dohodu o vytvoření společné vlády
- 23.5. parlament zvolil za bojkotu dosud vládnoucích maoistů novým předsedou vlády Mahdáva Kumára Nepála
- 25.5. do funkce premiéra byl inaugurován Madháv Kumár NEPÁL; spolu s ním složila slib i jeho nová vláda (MZV Sujata KOIRALA)
- 26.5. nový premiér vyzval bývalé maoistické rebely, aby vstoupili do jeho vlády a podepsali ústavu
- 17. a 24.6. premiér oznámil rozšíření vlády o zástupce Fóra na obranu práv lidu Madhesi (MPRF) a Demokratické strany Terai-Madhes (TMDP)
- 18.6. vláda formálně anulovala odvolání generála Katawala, na což maoisté reagovali lidovými protesty
- 3. a 29.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 23.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1879 (2009) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIN o 6 měsíců do 23.1.2010
- 5.8. představitelé CPN (m) pohrozili protestními akcemi, pokud vláda do 6.8. nevyřeší krizi kolem odvolání velitele armády Katawaly
- 9.8. vláda jmenovala generála Chhatru Man Singha GURUNG-a úřadujícím vrchním velitelem armády
- 2.9. politické strany se shodly na postupu začlenění příslušníků bývalých maoistických milicí do ozbrojených sil země v následujících 6 měsících; tím by mohl být vyřešen konflikt mezi vládou a maoistickou opozicí
- 2.9. rozšíření vlády o 6 nových členů (MP i MZV zůstávají)
- 14.12. opoziční Jednotná komunistická strana Nepálu – maoisté vyhlásila další dva ze 13 uvažovaných autonomních států, založených na etnické a regionální identitě (dosud tak bylo „ilegálně“ vyhlášeno 6 těchto států na území Nepálu)

NIGER

- 12.3. došlo k rozdělení tuarézského Lidového hnutí Nigeru za spravedlnosti (MNJ) a nová frakce, Vlastenecká fronta Nigeru (FPN), se 26.3. vyslovila ústy svého předsedy Aklu Sidisidiho pro dialog s vládou

- 7.4. po dvoudenních rozhovorech uzavřela vláda a tuaréžští rebelové z Lidového hnutí Nigeru za spravedlnosti (MNJ) v Tripolisu dohodu o míru a ukončení nepřátelství
- 4.5. ve městě Agadez byly zahájeny přímé rozhovory prezidenta Mamadou Tandji s představiteli tří tuaréžských organizací – Lidového hnutí Nigeru za spravedlnost (MNJ), Fronty sil nápravy (FFR) a Vlastenecké fronty Nigeru (FPN), při nichž prezident slíbil vzbouřencům amnestii, pokud složí zbraně
- 7.5. prezident Tandja oznámil záměr uspořádat referendum, které by mu umožnilo prodloužit funkční období o třetí mandát
- 14.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 15.5. uzavřena dohoda Tuarégů a vlády o tom, že bojovníci MNJ a FPN složí zbraně, zatímco třetí odbojová skupina FFR rozhovory přerušila a následnou dohodu bojkotuje
- 17.5. západoafrické sdružení ECOWAS pohrozilo sankcemi zemi, dojde-li k referendu o změně ústavy
- 25.5. na výzvu opozičních poslanců Národního shromáždění vydal Ústavní soud nezávazné rozhodnutí proti prezidentovu záměru měnit ústavu
- 26.5. poté, co odmítl Ústavní soud jeho návrh na uspořádání referenda o prodloužení jeho funkčního období o další pětiletý mandát, rozpustil prezident Národní shromáždění a převzal veškerou výkonnou moc v zemi
- 29.5. prezident Tandja oznámil konání referenda, které mu má umožnit další kandidaturu na hlavu státu (k odvolání referenda jej vyzvala opozice a 1.6. i odbory)
- 1.6. prezident podepsal dekret o zřízení výboru expertů, který má připravit novou ústavu země, jež by mu umožnila kandidovat potřetí za sebou na úrad
- 5.6. prezident vydal dekret o tom, že referendum ke změně ústavy se uskuteční 4.8. (parlament schválil příslušný dodatek k ústavě již v r. 2008)
- 12.6. Ústavní soud zakázal konání referenda o změně ústavy, plánovaného na 4.8., pokud je ¾ většinou neschválí parlament; jinak bude ilegální
- 13.6. Národní nezávislá volební komise (CENI) rozhodla o tom, že volby do Národního shromáždění se uskuteční 20.8.
- 26.6. poté, co Ústavní soud znovu vyloučil referendum o novém mandátu prezidenta, převzal tento další mimořádné pravomoci podle čl. 53 ústavy a oznámil, že bude do voleb parlamentu vládnout pomocí dekretů
- 29.6. vybaven mimořádnými pravomoci vydal prezident dekret, kterým rozpustil Ústavní soud
- 21.7. EU a regionální sdružení ECOWAS vyzvaly prezidenta, aby odstoupil od záměru uspořádat referendum o svém třetím volebním období, jinak bude země čelit sankcím; prezident Tandja výzvu odmítl
- 4.8. za účasti 68,3 % oprávněných voličů rozhodlo všennárodní referendum hlasy 92,5 % účastníků o změně ústavy, která umožní prezidentovi, aby potřetí kandidoval na tento post
- 14.8. Ústavní soud prohlásil výsledky referenda za platné
- 18.8. premiér Seyni Oumarou oznámil, že jeho vláda podala v souladu s přijetím nové ústavy demisi, ale 19.8. ji prezident potvrdil v nezměněné sestavě (MP Seyni OUMAROU, MZV Aichatou MINDAOU DOU)
- 19.8. poté, co 18.8. podepsal ústavní dodatky, oznámil prezident Tandja, že parlamentní volby se dodají konat v odloženém termínu 20.10., a nikoliv 20.8. jak v červnu oznámila CENI

- 20.8. předčasné parlamentní volby do Národního shromáždění byly dekretem prezidenta odloženy o dva měsíce, tj. na 20.10.
- 23.9. odstoupil premiér Oumarou a další 3 ministři, aby mohli kandidovat do parlamentu, úřadujícím předsedou vlády se stal Albadé ABOUBA
- 2.10. novým předsedou vlády byl jmenován Ali Badjo GAMATIÉ
- 6.10. na ceremonii v jiholibyjském městě Sabha složili zbraně militanti z Nigerského lidového hnutí spravedlnosti (MNJ)
- 20.10. za účasti 51,27 % oprávněných voličů se konaly předčasné parlamentní volby do Národního shromáždění se 113 členy, bojkotované hlavními opozičními politickými stranami
- 20.10. Západoafrické hospodářské společenství (ECOWAS) vyloučilo ze svých řad Niger zato, že jeho vláda přes jeho protesty uspořádala parlamentní volby, které opozice bojkotovala
- 25.11. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Seini OUMAROU
- 22.12. protože vypršelo druhé volební období prezidenta Tandji a regionální sdružení ECOWAS neuznalo výsledky referenda o nové ústavě, která umožňuje prodloužit jeho funkční období bez voleb o 3 roky a současně ruší limit po sobě jdoucích funkčních obdobích, přestaly země sdružení ECOWAS uznávat prezidenta Tandju za právoplatnou hlavu státu

NIGÉRIE

- 30.1. rebelové z Hnutí za emancipaci delty Nigeru (MEND) odvolali jednostranné příměří ze září 2008, neboť vláda je porušila útoky na jejich pozice
- 2.4. prezident oznámil, že jeho vláda amnestuje všechny příslušníky rebelského hnutí MEND a dalších ozbrojených skupin operujících v deltě Nigeru, pokud odevzdají své zbraně
- 25.6. vláda nabídla MEND 60 dní trvající amnestii, pokud její bojovníci počínaje 6.8. složí do 4.10. své zbraně; vzbouřenci však nejdříve trvají na propuštění svého velitele, vězněného od r. 2007 v Angole
- 26.6. vláda slíbila poskytnutí milosti veliteli MEND Henry Okahovi, jak součástí nabídnuté amnestie
- 10.7. velitel MEND Okah přijal za své hnutí podmínky amnestie, kterou vyhlásila federální vláda (13.7. byl propuštěn z vězení)
- 14.7. s platností od 15.7. vyhlásilo Hnutí za emancipaci Nigeru 60-denní příměří
- 6.8. v platnost vstoupila 60-denní amnestie pro rebely z MEND, vyhlášená vládou 25.6. do 4.10.
- 22.8. na ceremonii ve městě Yenagoa předaly tisíce příslušníků MEND své zbraně poté, co jejich vedení přijalo podmínky amnestie; některé frakce však podmínku odevzdání zbraní odmítly a vyhrožují obnovením útoků po skončení příměří 15.9.
- 15.9. skončení 60-denního příměří oznámila frakce MEND vedená Henrym Okahem, zatímco ostatní členové vedení jsou pro jeho pokračování (16.9. ohlásili jeho prodloužení o dalších 30 dní, aby mohlo být dokončeno jednání s vládou o zbraňové amnestii); obdobně tak učinila i Okahova frakce
- 4.10. poslední významná frakce MEND ze západní části delty Nigeru přistoupila den před vypršením lhůty na nabídku vládní amnestie a na ceremonii v táboře Oporoza u města Warri odevzdala své zbraně; 3.10. se dobrovolně v přístavu Port Harcourt odzbrojily 2 frakce z východní části delty
- 5.10. poté, co vypršela lhůta pro využití amnestie, podala původní vzbouřenecká skupina tzv. Dobrovolnický sbor lidu delty Nigeru (Niger Delta People's

- Volunteer Force, NDPVF), která jí odmítla využít, stížnost k soudu na její údajnou protizákonnost
- 9.10. poté, co 4.10. skončilo vládního příměří, oznámil prezident Umaru Yar'Adua, že se vzdalo 15 tisíc militantů MEND a bylo odevzdáno 5 tisíc zbraní a 18 bojových člunů
- 15.10. ortodoxní frakce MEND vedená údajně Henrym Okahem oznámila skončení jednostranného 90-denního příměří a návrat k ozbrojeným útokům na zařízení petrochemického průmyslu v deltě Nigeru s platností od 16.10.
- 19.10. frakce MEND vedená Henrym Okahem obnovila jednání s vládou o financování regionu z výnosů těžby ropy a amnestii za úplné odzbrojení svých příslušníků poté, co se její vůdce vrátil z JAR, kde se dlouhodobě léčí
- 25.10. Hnutí za emancipaci delty Nigeru (MEND) oznámilo zahájení nového, časově neomezeného příměří, aby mohla pokračovat jednání s vládou o splnění podmínek pro definitivní ukončení jeho aktivit
- 14.11. za účasti prezidenta zahájeny mírové rozhovory mezi vládou a MEND o vyřešení krize spojené s aktivitami hnutí v deltě Nigeru
- 2.12. vláda odmítla výzvu více než 50 předních politických a veřejných osobností, aby prezident Umaru Yar'Adua, který se právě léčí na srdeční potíže v Saúdské Arábii, odstoupil kvůli špatnému zdravotnímu stavu z funkce, resp. dočasně předal pravomoci viceprezidentu
- 17.12. ochránci lidských práv podali právní podnět k soudu, aby nařídil prezidentu předat funkci svému zástupci
- 23.12. opoziční politik Farouk Adamu Aliyu ze Všenigerijské lidové strany se obrátil na federální Vysoký soud, aby rozhodl, zda dlouhodobě nemocný prezident Yar'Adua může nadále vykonávat svůj úřad či zda musí předat výkon své funkce viceprezidentu dr. Goodlucku Jonathanovi

NIKARAGUA

- I/09 předsedou Národního shromáždění byl znovuzvolen René NÚÑEZ TÉLLEZ
- 13.7. Mezinárodní soudní dvůr oznámil své rozhodnutí ve sporu Nikaraguy a Kostariky o kontrolu hraniční řeky San Juan; právo na komerční dopravu bylo přiznáno Kostarice, kontrolu bezpečnosti dopravy a její regulaci bude vykonávat Nikaragua, která však nesmí vybírat poplatky za komerční využití řeky ani požadovat víza; obě země rozsudek přijaly bez výhrad
- 19.10. ústavní panel Nejvyššího soudu zrušil ústavou daná omezení znovuzvolení stávajícího prezidenta a starostů v r. 2011 a umožnil jim tak opětovnou kandidaturu
- 28.10. Národní shromáždění odmítlo návrh opozice na anulování rozsudku Nejvyššího soudu

NIZOZEMÍ

- 6.10. předsedou První komory Generálních stavů byl zvolen René VAN DER LINDEN

NIZOZEMSKÉ ANTILY

- 20.1. přijata ústavní změna Nizozemí, podle které dojde k rozpuštění Nizozemských Antil, podle následujícího dekretu se tak stane 10.10.2010
- 15.5. v referendu na ostrově Curaçao se jeho občané rozhodli poměrem hlasů 52:48 pro statut separátního autonomního státu Nizozemského království; rozhodnutí povede k dlouho odkládanému rozpuštění Nizozemských Antil k 10.10.2010

NORSKO

- 14.9. parlamentní volby do redukovaného Stortingu se 169 členy se konaly za účasti 76,4 % oprávněných voličů
- 15.9. premiér Jens STOLTENBERG potvrdil pokračování stávající vládní koalice
- 29.9. dosavadní předseda Stortingu Thorbjörn Jagland byl zvolen generálním tajemníkem Rady Evropy
- 2.10. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 8.10. novým předsedou Parlamentu (*Storting*) byl zvolen Dag Terje ANDERSEN
- 20.10. premiér Stoltenberg ohlásil složení své nové vlády (MZV Jonas Gahr STØRE)

NOVÁ KALEDONIE

- 10.5. volby do tří provinčních shromáždění s celkem 76 členy - z nichž 54 vytvoří Územní kongres Nové Kaledonie (*Congrès Territorial*) - za účasti 72,48 % oprávněných voličů
- 22.5. předsedou Územního kongresu byl zvolen dosavadní prezident Harold MARTIN, který získal 31 hlas z 54
- 5.6. novým prezidentem byl Územním kongresem na následujících 5 let zvolen Philippe GOMÉS
- 15.6. jmenována nová vláda s 11 členy, v níž rezort mezinárodních vztahů převzal prezident; viceprezidentem byl zvolen Pierre NGHAIHONI
- 16.10. Státní rada Francouzské republiky anulovala výsledky voleb z 10.5. do provinčního shromáždění souostroví Loyalty se 14 členy, stejně jako sedmi mandátů za tuto provincii do Územního kongresu Nové Kaledonie, a to pro značné množství volebních podvodů a dalších nejasností

NOVÝ ZÉLAND

- 4.2. vláda oznámila, že velitel obranných sil generálporučík Jerry MATEPARAE a velitel letectva letecký vicemaršál Graham LINTOTT budou k 1.5. potvrzeni ve svých funkcích, zatímco velitelé námořnictva a pozemních sil budou jmenováni noví
- 6.4. novým velitelem námořnictva byl jmenován kontradmirál Tony PARR a novým velitelem pozemních sil genmjr. Rhys JONES; oba se svých funkcí ujali 1.5.

PÁKISTÁN

- 15.2. síly Talibánu působící v údolí Swat na severozápadě země ohlásily desetidenní příměří poté, co místní státní správa s nimi podepsala dohodu o zavedení islámského práva šarija v oblasti Malakand, zahrnující o údolí Swat (16.2. dohodu potvrdil ministerský předseda Severozápadní pohraniční provincie Ameer Hussain Hoti, který předložil návrh příslušného zákona)
- 23.2. talibánský předák Faqir Mohammad vyhlásil jednostranné příměří v okrese Bajaur Severozápadní pohraniční provincie
- 1.3. úřad předsedy Senátu s mandátem do března 2015 nastoupil Farooq HAMID NAEK
- 4.3. volby 20 senátorů v provinciích Balúčistán, Severozápadní pohraničí, Sindh a území federálního hlavního města Islamabadu; v dalších 30 případech, kdy senátorům skončí 11.3. mandát, neměli dosavadní senátoři protikandidáty (senátory volila provinční shromáždění)

- 16.3. předseda vlády přislíbil dne 21.3. vrátit do úřadu všechny soudce Nejvyššího soudu, včetně předsedy Iftikhara Mohammeda Čaudhrího, které protizákonně odvolal bývalý prezident Mušarráf v listopadu 2007
- 17.3. v údolí Swat začaly podle mírové smlouvy s Talibánem z února tr. působit islámské soudy „qazi“
- 22.3. reinstalace soudců Nejvyššího soudu, odvolaných v r. 2007
- 13.4. poté, co jej projednalo a jednomyslně schválilo Národní shromáždění, podepsal prezident kontroverzní zákon o mírové smlouvě z Malakandu, zavádějící islámské právo šarija v údolí Swat v této oblasti, jak bylo dohodnuto s představiteli Talibánu v únoru t.r.
- 16.4. opoziční Pákistánská muslimská liga Nawaze Sharifa odmítla výzvu premiéra ke vstupu do federální vlády
- 2.5. vláda provincie Severozápadního pohraničí oznámila ustavení odvolacích šarijatských soudů „qazi“ v oblasti Malakand, jak si přál Talibán
- 26.5. Nejvyšší soud zrušil své rozhodnutí ze začátku tohoto roku, kterým zakázal politickou činnost vůdci opozice Nawazu Sharifovi
- 28.6. od mírové smlouvy s vládou z r. 2007 odstoupil kmenový vůdce Mauloi Nazir ze Severního Vaziristánu
- 30.6. další severovaziristánská frakce Talibánu vedená Hafízem Gul Bahadúrem odstoupila od mírové smlouvy s vládou z r. 2007 a obnovila boje poté, co vládní vojska zahájila bojové akce v Severním Vaziristánu
- 16.7. premiéři Pákistánu a Indie se setkali k rozhovorům o zlepšení vzájemných vztahů na summitu zemí Hnutí nezúčastněných v Egyptě
- 30.7. Nejvyšší soud zamítl návrh soudit bývalého prezidenta Mušarrafa ze zločinu velezrady, kterého se měl dopustit, když v r. 2007 zavedl výjimečný stav a pozastavil platnost ústavy
- 2.8. jako nový orgán státní správy obnovil prezident na doporučení premiéra činnost Rady společného zájmu (*Common Consent Council*), která sdružuje 4 členy federální vlády a 4 hlavní ministry provincií a zprostředkuje styky federace s provinciemi, řeší kompetenční spory mezi nimi apod.; radě předsedá premiér Yusuf Raza Gillaní
- 14.8. prezident Zardáří oznámil soubor reforem, které mají upravit správu sedmi poloautonomních kmenových území (Federally Administered Tribal Areas, FATA) ústřední vládou země a integrovat je do politického systému Pákistánu; reformy umožní činnost politických stran a omezí soudní a policejní pravomoce místních správců jmenovaných kmenovými stařešiny v otázkách osobních svobod obyvatel
- 7.9. prezident podepsal nařízení o samosprávě tzv. Severních území, administrativně připojených k Azád Kašmíru, pod novým názvem GILGIT-BALTISTÁN; nová územní jednotka bude mít vlastní zákonodárné shromáždění, které volí hlavního ministra, a guvernéra jmenovaného pákistánským prezidentem (není zřejmé, zda území bude mít statut provincie)
- 16.10. pákistánská armáda zahájila rozsáhlou vyčišťovací operaci v Jižním Vaziristánu proti bojovníkům Talibánu a al-Kájdy v této součásti Federálně spravovaných kmenových území (FATA)
- 27.11. prezident předal vedení Úřadu národního velení, které kontroluje mj. i nukleární zbraně, zpět předsedovi vlády Gillánimu (vedení bylo převedeno na prezidenta 3.11.2007 dekretem bývalého prezidenta Mušarrafa)
- 16.12. Nejvyšší soud prohlásil Nařízení o národním usmíření, vydané v říjnu 2007 bývalým prezidentem Mušarrafa a udělující amnestii mj. i prezidentu Ásifu

Zardárimu a dalším politikům, nařčeným z korupce, za protizákonné a nařídil jeho aboliici; opozice žádá prezidenta, kterého chrání imunita, aby se vzdal funkce

předseda Sboru náčelníků štábů generál Tariq MAJID

PALAU

- 15.1. úřad prezidenta převzal Johnson TORIBIONG
- 15.1. předsedy obou komor parlamentu byli zvoleni Mlib TMETUHL (Senát) a Noah IDECHONG (Sněmovna delegátů)

PALESTINA

- 9.1. podle usnesení Palestinské zákonodárné rady přešel úřad prezidenta autonomie na jejího předsedu Abd el-Azíze AL-DUVAJK-a; úřadujícím předsedou rady se stal Ahmad BAHAR
- 26.2. na konferenci v Káhiře se zástupci palestinských organizací Fatah a Hamás dohodli na vytvoření společných výborů, které budou dohlížet na vytvoření vlády národní jednoty a na organizaci voleb
- 7.3. odstoupil premiér Salám Chálid Abdalláh Fajjad se svou vládou, aby umožnil zahájení jednání s Hamásem o vytvoření vlády národní jednoty
- 10.3. v Káhiře zahájeno jednání frakcí Fatáh a Hamás o vytvoření vlády národní jednoty (první etapa skončila bez dohody, druhá začne 1.4.)
- 1.4. v Káhiře obnoveny rozhovory mezi Fatáhem a Hamásem o spolupráci a smíření (2.4. přerušeny na 3 týdny)
- 18.5. bez dohody skončila v Káhiře jednání mezi Fatáhem a Hamásem o vytvoření vlády národní jednoty
- 19.5. prezident jmenoval novou vládu (MP Salam Khalid Abdallah FAYYAD, MZV Riyadh Najib AL-MALIKI)
- 5.6. vláda odmítla podmínky, které 14.6. vyhlásil izraelský premiér Netanjahu pro uznání nezávislého palestinského státu
- 23.6. RB OSN schválila rezoluci č. 1875 (2009) o obnovení mandátu pozorovatelské mise OSN UNDOF o dalších 6 měsících
- 23.6. tři měsíce před vypršením trestu 3 let vězení propustil Izrael předsedu parlamentu Azíze Derika (abú Hášima)
- 26.6. Hamás odmítl podmínky izraelské vlády pro vytvoření palestinského státu
- 4.8. za účasti téměř 2000 delegátů byl v Betlému zahájen šestý a po 20 letech první kongres vládnoucího hnutí Fatáh; skončil volbou předsedy (8.8. jím zvolen Mahmúd Abbás) a nového vedení hnutí – ústředního výboru s 21 členy (10.8.) a Revoluční rady se 128 členy (11.8.); kongres ukončen 13.8.
- 22.9. čelní představitelé Palestiny a Izraele se setkali na schůzce s americkým prezidentem v New Yorku
- 28.9. exilový vůdce Hamásu Chálid Mišaal oznámil, že Fatáh, Hamás a další palestinské frakce jsou blízko dohodě o usmíření, navržené Egyptem; podpis dohody se očekává koncem října t.r.
- 15.10. Hamás odmítl podepsat dohodu o smíření se stranou Fatáh, kterou navrhl Egypt, aby umožnil vytvoření společné vlády a uspořádání parlamentních a prezidentských voleb
- 23.10. prezident vydal dekret o konání prezidentských a parlamentních voleb do Palestinské Zákonodárné rady 24.1.2010

- 28.10. správní orgány enklávy Gaza, ovládané Hamásem, označily volby 24.1.2010 za ilegální, protože nebyly s nimi dohodnuty předem; vyzvaly občany Gazy k jejich bojkotu
- 12.11. Ústřední volební komise navrhla prezidentovi odložení termínu parlamentních a prezidentských voleb z 24.1.2010 na neurčito, protože Hamás jejich konání na území Gazy zakázal a izraelské úřady nepotvrdily svou součinnost, které je podmínkou jejich konání
- 16.12. aby zabránila mocenskému vakuu po 24.1.2010, kdy skončí mandát Palestinské zákonodárné rady, rozhodla Fronta národního osvobození o neomezeném prodloužení mandátu parlamentu i prezidenta autonomie Abbáse, kterému končí funkční období 25.1.2010, až do dne zahájení voleb; Hamás označil tento krok za ilegální
- 16.12. RB OSN schválila rezoluci č. 1899 (2009), která o 6 měsíců prodlužuje mandát pozorovatelské mise UNDOF na Golanských výšinách

PANAMA

- 3.5. v prezidentských volbách získal za účasti 74,01 % oprávněných voličů opoziční kandidát Ricardo Alberto MARTINELLI BERROCAL 60,03 %, zatímco kandidátka vlády Balbina Del Carmen Herrera Araúz jen 37,65 % a Guillermo Endara Galimany 2,32 % (nástup funkce 1.7.)
- 3.5. parlamentní volby do Národního/Zákonodárného shromáždění (*Asamblea Nacional/Legislativa*) se 71 členem za účasti 72,53 % voličů
- 10.5. oznámeno složení nové vlády (viceprezident a MZV Juan Carlos VARELA)
- 1.7. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila jeho předsedou José Luise VARELA RODRÍGUEZ-e

PANENSKÉ OSTROVY USA

- 12.1. na ustavující schůzi Senátu byl zvolen jeho předsedou Adlah DONASTORG, Jr.

PAPUA NOVÁ GUINEA

- 14.7. Národní parlament rozhodl v poměru hlasů 83:1 o vytvoření 2 nových provincií, Hela a Jiwaka, jejich vyčleněním z dosavadních provincií Southern Highlands a Western Highlands; budou fungovat na prozatímní bázi do r. 2012, kdy dojde k volbám do orgánů všech 22 provincií
- 29.7. na žádost vlády pozastavil předseda Národního parlamentu Jeffery Nape jeho činnost do listopadu, aby tak vláda zabránila hlasování o vyslovení nedůvěry
- 22.10. Národní parlament schválil zákonnou úpravu o zřízení prozatímních správních orgánů nově vytvořených provincií Hela a Jiwaka do r. 2012, kdy se i zde budou konat řádné provinční volby

PARAGUAY

- 20.-29.4. změny ve vládě (novým MZV se stal Hector LACOGNATA ZARAGOZA)
- 27.4. v Buenos Aires podepsali prezidenti Paraguaye a Bolívie dohodu, která vyřešila dlouhodobý spor o území Chaco, bohaté na suroviny, který v letech 1932-1935 vedl k válce obou zemí
- 4.11. prezident jmenoval nové velení jednotlivých druhů zbraní – generál Bartolomé Ramón PINEDA je novým velitelem armády, generál Hugo Gilberto ARANDA velí letectvu a admirál Emérito ORUÉ námořnictvu

- 6.11. novým vrchní velitelem ozbrojených sil byl jmenován generál Juan Oscar VELASQUEZ CASTILLO, protože jeho předchůdce údajně usiloval o odstranění prezidenta Luga

PERU

- 19.3. vláda předala Mezinárodnímu soudnímu dvoru OSN svůj spor s Chile o definici námořní hranice obou zemí z r. 1929 a její praktické naplnění; Chile se musí vyjádřit do 9.3.2010
- 16.5. prezident vyhlásil 30-denní výjimečný stav v oblastech Loreto, Amazonas, Ucayali a Cuzco po protestech indiánského obyvatelstva proti plundrování pralesů k energetickým účelům
- 6.6. armáda zavedla výjimečný stav v oblasti Amazonas kvůli dlouhotrvajícím protestům domorodého indiánského obyvatelstva proti zabírání jeho půdy k těžbě ropy a plynu
- 10.6. parlament pozastavil na 90 dní platnost zákonů o půdě, které vyvolaly protesty obyvatel státu Amazonas
- 17.6. vláda požádala po rozhovorech se zástupci domorodců Kongres o revokaci zákonů o pozemkovém právu, které vyvolaly protesty ve státu Amazonas; premiér Yehude Simon současně slíbil odstoupit z funkce, jakmile se podaří spor vyřešit
- 19.6. po dlouhé debatě zrušil Kongres poměrem hlasů 82:12 zákony, které podle dohody o volném obchodu s USA umožňovaly zahraničním firmám využívat zdrojů amazonského pralesa
- 10.7. odstoupil předseda vlády Yehude Simon
- 11.7. novým premiérem jmenoval prezident dosavadního předsedu Kongresu republiky Ángela Javieru VELASQUEZ-e QUESQUÉN-a
- 12.7. prezident jmenoval novou vládu, v níž je dalších sedm personálních změn proti dosavadnímu kabinetu (MZV José Antonio GARCÍA BELAUNDE zůstává)
- 27.7. předsedou Kongresu byl zvolen Luis Juan ALVA CASTRO
- 10.9. Kongres přijal ústavní zákon, kterým se od příštích voleb, plánovaných na r. 2011, zvyšuje počet jeho členů ze 120 na 130
- 22.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

PITCAIRN

- 26.10. oznámeno, že v září předal guvernér George Fergusson místní Ostrovní radě návrh revize ústavy z r. 1904 k diskusi občanům, která skončila 31.10.2009; nová ústava upravuje vlastní zákonodárné a soudní orgány ostrova a zaručuje občanská práva jeho obyvatel
- 11.12. volby do Ostrovní rady

POBŘEŽÍ SLONOVINY

- 27.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1865 (2009) o obnovení mandátu mírových sil OSN UNOCI a Francie do 31.7.2009
- 29.4. na jednání RB OSN prohlásil velvyslanec při OSN Ilahiri Djedje, že Nezávislá volební komise stanovila termín dlouho odkládaných voleb prezidenta republiky (stávajícímu vypršel mandát v r. 2005) na období mezi 11.10. a 6.12.2009
- 14.5. premiér Soro potvrdil konání prezidentských voleb 29.11.

- 26.5. bývalé vzbouřenecké Nové síly předaly na slavnostním ceremoniálu v Bouake správu dosud kontrolovaného území severu země úředníkům, jmenovaným prezidentem
- 30.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1880 (2009) o obnovení mandátu mírových sil OSN UNOCI a podpůrných sil Francie do 31.1.2010 a pohrozila sankcemi, dojde-li k dalšímu odložení voleb, které se mají konat 29.11.
- 29.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1893 (2009), která na další rok obnovuje zbrojní embargo a zákaz obchodu s diamanty
- 26.11. prezidentské volby plánované na 29.11. byly z rozhodnutí prezidenta Gbagba opět odloženy kvůli nedostatkům v registraci voličů
- 4.12. prezident Gbagbo a jeho hlavní političtí rivalové se na schůzce v Burkině Faso dohodli na konání odložených prezidentských voleb v únoru nebo březnu 2010

PODNĚSTERSKO

- 22.7. z funkce odstoupil předseda Nejvyššího soudu Jevgenij Vasiljevič Ševčuk, jeho nástupcem se stal Anatolij Vladimirovič KAMINSKIJ

POLSKO

- 7.10. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 10.10. na slavnostním ceremoniálu ve Varšavě ratifikoval prezident Lech Kaczyński Lisabonskou smlouvu

PORTORIKO

- 2.1. inaugurace nového guvernéra Luise Guillerma FORTUÑO BURSET-a a jeho vlády
- 12.1. na ustavující schůzi nového Kongresu byli předsedy jeho komor zvoleni Thomas RIVERA SCHATZ (Senát) a Jenniffer GONZÁLES (Sněmovna reprezentantů)
- 17.1. do úřadu nastoupil státní tajemník (MZV) Kenneth D. McCLINTOCK-HERNÁNDEZ

PORTUGALSKO

- 27.9. parlamentní volby do Shromáždění republiky se 230 členy za účasti 59,68 % oprávněných voličů
- 12.10. prezident požádal o sestavení nové vlády dosavadního premiéra Sócratese
- 15.10. předsedou Shromáždění republiky byl znovu zvolen Dr. Jaime José Matos DA GAMA
- 16.10. premiér Sócrates oznámil, že žádná z ostatních parlamentních stran není ochotná vstoupit do vlády vedené jeho Socialistickou stranou, která tak vytvoří menšinovou vládu
- 26.10. prezident jmenoval novou vládu (MP José SÓCRATES Carvalho Pinto de Sousa, MZV Luis Felipe Marques AMADO)

PUNTLAND

- 3.1. předseda Abdirashid Mohamed Hersi zahájil 21. zasedání Poslanecké sněmovny, která zvolí nového prezidenta
- 8.1. Poslanecká sněmovna zvolila novým prezidentem Dr. Abdirahmana Mohameda MOHAMUD-a FAROLE-ho; v 1. kole získal 25 hlasů, zatímco jeho protivníci Abdullahi Ilkojir (14), Nuuraddin Aadan Diiriye (8), Adde Musse (8), Aadan Iise Gaadaale (4), Ali Abdi Awaare (3) a prof. Omer Farja (0); 2. kolo –

- Abdirahman Mohamed Mohamud (30), Abdullahi Ilkajir (18), Nuuraddin Aadan Diiriye (11) a Adde Musse (4); v posledním, třetím, volebním kole porazil Abdirahman Mohamed Mohamud Farole Abdullahi Ilkajira, když získal 49 ze 66 odevzdaných hlasů, jeho oponent 17 (inaugurace 11.1.)
- 8.1. viceprezidentem byl zvolen generál Abdisamad Ali SHIRE (oba složili slib 8.1.)
- 11.1. zapojením do Puntlandu zanikl Maakhirský autonomní stát
- 25.5. vláda schválila novou ústavu oblasti, která prohlašuje Puntland „federálním státem uvnitř Somálska“ se svou vlastní oblastní vládou, bezpečnostními silami a politickou autonomií; ústava bude předložena po debatě v parlamentu ke schválení referendu
- 29.6. v poměru 49:3 při 3 abstencích schválilo 55 přítomných členů Poslanecké sněmovny novou ústavu země

RAKOUSKO

- 1.1. úřad předsedy Spolkové rady do 30.6.2009 nastoupil Harald REISENBERGER
- 1.7. úřad předsedy Spolkové rady do 31.12.2009 nastoupil Erwin PREINER
- 31.12. úřad předsedy Spolkové rady do 30.6.2009 nastoupil Peter MITTERER

ROVNÍKOVÁ GUINEA

- 17.2. vláda obvinila nigerijské vzbouřence z Hnutí za emancipaci delty Nigeru (MEND) z útoku na sídlo prezidenta Obianga Nguemy
- 20.2. v souvislosti s neúspěšným útokem na prezidentský palác bylo zatčeno 16 osob a 26.2. propuštěno několik vysokých důstojníků
- 29.11. prezidentské volby vyhrál Teodoro Obiang NGUEMA MBASOGO, který získal 95,37 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidáti Plácido Micó Abogo (3,55 %), Archivaldo Montero Biribé (0,34 %), Buenaventura Moswi M´Asumu Nsegue (0,17 %) a Carmelo Mba Bacale (0,16 %) skončili v poli poražených, neplatných hlasů bylo 0,41 % (inaugurace 8.12.)
- 29.11. hlavní kandidát opozice Abogo výsledek voleb jako zfalšované odmítl

RUMUNSKO

- 3.2. Mezinárodní soudní dvůr rozhodl hraniční spor mezi Rumunskem a Ukrajinou o průběh hranice na moři u Hadího ostrova, který připadne Ukrajině, většina přilehlého šelfu se zásobami ropy a plynu však Rumunsku
- 1.10. rozpadla se koaliční vláda poté, co z ní vystoupili sociální demokraté na protest proti odvolání svého ministra vnitra; vláda pokračuje jako menšinová (úřad ministra zahraničí převzal dočasně ministr spravedlnosti Catalin Marian PREDOIU)
- 13.10. Poslanecká sněmovna vyslovila poměrem hlasů 254:176 nedůvěru menšinové vládě premiéra Boka, která vzápětí rezignovala
- 15.10. prezident Basescu jmenoval novým předsedou vlády Luciana CROITORU-a, který má sestavit prozatímní vládu, jež by vedla zemi do prezidentských voleb 22.11.
- 23.10. dominant na úřad premiéra předložil složení své vlády, jejíž všechny členy až na dva však příslušné parlamentní výbory odmítly
- 4.11. Poslanecká sněmovna odepřela vyslovit důvěru vládě Luciana Croitorua, když ji nepotvrdila poměrem hlasů 189:250
- 6.11. prezidentem byl nominován na úřad předsedy vlády Liviu NEGOITA

- 22.11. v prezidentských volbách získali nejvyšší počet hlasů za účasti 54,37 % oprávněných voličů Traian Băsescu (32,44 %) a Mircea Geoana (31,15 %), kteří postupují do druhého kola 6.12.; za nimi se umístili Crin Antonescu (20,02 %), Corneliu Vadim Tudor (5,56 %), Hunor Kelemen (3,83 %), Sorin Oprescu (3,18 %), Gheorghe Becali (1,91 %), Remus Cernea (0,62 %), Constantin Rotaru (0,45 %), Gheorghe-Eduard Manole (0,35 %), Ovidiu-Cristian Iane (0,23 %) a Constantin-Ninel Potîrcă (0,21 %)
- 22.11. prezident Băsescu vypsál na termín 1. kola prezidentských voleb zároveň referendum o snížení počtu poslanců Poslanecké sněmovny ze 471 na 300 členů a o přetvoření dvoukomorového parlamentu na jednokomorový zrušením Senátu; za účasti 50,95 % oprávněných voličů se jich 77,78 % vyslovilo pro jednokomorový parlament a 88,84 % pro omezení počtu poslanců na nejvýše 300 osob
- 6.12. prezidentem byl ve 2. kolem znovu zvolen Traian Dumitru BĂSESCU, který za účasti 58,02 % oprávněných voličů získal 50,37 %, zatímco představitel socialistické opozice Mircea Geoana 49,62 %; v referendu voliči schválili navrhované ústavní změny na snížení počtu členů Poslanecké sněmovny a na zrušení Senátu
- 7.12. opoziční kandidát oznámil, že jeho politická strana napadne výsledek voleb u Ústavního soudu, protože byl prokazatelně zfalšován (stalo se tak 8.12.)
- 11.12. Ústavní soud nařídil přepočítání 138 tisíc neplatných hlasů ze 2. kola prezidentských voleb
- 14.12. poté co volební komise provedla přepočítání neplatných hlasů, vyřazených ve 2. kole, potvrdil Ústavní soud, že do funkce prezidenta by se získal 50,33 % odevzdaných hlasů znovu zvolen Traian Dumitru Băsescu, neboť jeho soupeř Mircea Geoana získal po přepočtu 49,66 % odevzdaných hlasů (inaugurace 21.12.)
- 17.12. prezident pověřil předsedu úřadující vlády Emila BOC-a sestavením nové vlády (inaugurována 21.12., novým MZV Theodor BACONSCHI)
- 23.12. parlament schválil poměrem hlasů 276:135 novou vládu a její program

RUSKO

- 17.-18.2. v Ženevě probíhalo 4. kolo jednání mezi Gruzii a Ruskem o zabránění incidentům v Abcházsku a Jižní Osetii
- 16.4. z rozhodnutí Národní antiteroristické rady ukončily ruské ozbrojené síly formálně protiteroristickou akci v Čečensku, kterou zahájily v r. 1999 útokem na islamistický režim Čečenska-Ičkerie
- 30.4. prezidenti Abcházska a Jižní Osetie podepsali dohodu s prezidentem Ruska o tom, že ruská armáda bude chránit po dobu 5 let jejich státní hranice
- 15.6. vláda vetovala rezoluci RB OSN o prodloužení mise OSN v Abcházsku, protože je označila jako gruzínské území; mandát mise skončí 16.6. ve 4,00 hod. GMT
- 10.8. prezident předložil návrh zákona, který umožní ruským ozbrojeným silám intervenovat na ochranu Rusů či ve snaze zabránit agresí proti jinému státu za hranicemi země
- 26.8. při příležitosti otevření přímého plynovodu ze Severní Osetie přislíbil ruský premiér Putin ochranu nezávislosti Jižní Osetie a Abcházska před gruzínským útokem

- 30.9. oficiální zpráva odborné komise Rady EU o pozadí rusko-gruzínského konfliktu ze srpna 2008 potvrdila, že jej zahájila Gruzie útokem na Jižní Osetii, vyprovokovaná dlouhodobým tlakem a porušováním mezinárodního práva z obou stran konfliktu
- 16.12. Rada federace udělila předběžný souhlas prezidentovi s vysláním ruských vojsk do zahraničí; zákon dosud vyžadoval individuální souhlas s každým vysláním předem

náčelník generálního štábu ozbrojených sil armádní generál Nikolaj Jegorovič MAKAROV

RWANDA

- 25.2. ceremoniálem ve východokonžské Gomě bylo zahájeno stahování rwandských vojsk, které před 5 týdny vstoupily do země, aby zakročily proti akcím FDLR; stahování má být ukončeno 1.3.
- 28.5. Národní shromáždění schválilo zákon o zrušení trestu smrti, který umožní soudit zločince obviněné z genocidy
- 7.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1878 (2009) o prodloužení doby působení soudců Mezinárodního soudního dvora pro Rwandu (ICTR) do 31.12.2010
- 29.11. země byla přijata do britského Společenství národů jako 54. člen
- 2.12. prezident provedl rekonstrukci vlády, při níž si úřad premiéra zachoval Bernard MAKUZA, novou ministryní zahraničí se stala Louise MUSHIKIWABO
- 16.12. RB OSN rezolucí č. 1901 (2009) prodloužila mandát jednání Mezinárodního tribunálu pro stíhání zločinů genocidy ve Rwandě (ICTR) do 30.6.2010 a pověřením všech jeho soudců do 31.12.2012, popř. do skončení trestního řízení, k nimž byli určeni, bude-li to dříve

ŘECKO

- 7.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 2.9. premiér vyhlásil předčasné parlamentní volby, dne 3.9. jejich termín stanovil prezident na 4. 10.
- 9.9. prezident formálně rozpustil Parlament a vyhlásil předčasné volby
- 4.10. předčasné volby do Parlamentu s 300 členy za účasti 70,92 % oprávněných voličů
- 6.10. prezident jmenoval novým předsedou vlády Jorgose (George) PAPANDREOU
- 6.10. premiér oznámil složení své vlády, v níž si ponechal i funkci ministra zahraničí (alternujícím ministrem zahraničí byl jmenován Dimitris DROUTSAS)
- 7.10. vláda složila slib a ujala se funkce, parlament jí vyslovil důvěru 19.10.
- 15.10. předsedou Parlamentu byl zvolen Philippos PETSALNIKOS

SAINT BERTHELÉMY

2009 novým prefektem jmenován Jacques SIMONNET

SAINT MARTIN

- 14.4. úřadujícím předsedou Územní rady se stal Daniel GIBBS
- 5.5. předsedou Územní rady byl znovu zvolen Frantz R. GUMBS
- 2009 novým prefektem jmenován Jacques SIMONNET

SALVÁDOR

- 18.1. parlamentní volby do Zákonnodárného shromáždění s 84 členy
- 2.2. Strana národního usmíření (PCN) a Křesťansko-demokratická strana (PDC) stáhly své kandidáty Tomáše Chéveze a Carlose Rivase Zamoru z prezidentských voleb 15.3.
- 15.2. v prezidentských volbách zvítězil za účasti 61,9 % oprávněných voličů Carlos Mauricio FUNES CARTAGENA, který získal 51,32 %, zatímco jeho oponent Ing. Rodrigo Ávila Avilez 48,68 % (inaugurace 1.6.)
- 1.5. předsedou Zákonnodárného shromáždění byl zvolen Ciro Cruz ZEPEDA PEÑA
- 1.6. nástup nového prezidenta a jeho vlády (MZV Ing. Hugo Roger MARTÍNEZ BONILLA)
- 15.7. vláda se dohodla s opozicí na jmenování 5 nových soudců Nejvyššího soudu, do jehož čela byl postaven soudce José Belarmino JAIME, blízký opoziční straně ARENA

SAN MARINO

- 1.4. novými kapitány-regenty se stali Massimo CENCI a Oscar MINA
- 1.10. úřad kapitánů-regentů nastoupili Francesco MUSSONI a Stefano PALMIERI

SARK

- 7.1. 2. kolo voleb do Sněmu (*Chief Pleas*)
- 9.1. ustavující schůze Sněmu potvrdila ve funkci svého předsedy stávajícího senešala pplk. Reginalda J. GUILLE-ho
- 1.12. britský Nejvyšší soud rozhodl, že zachování úřadů seigneuru (lénního pána) a senešala (šafáře) neodporuje Evropské chartě lidských práv, jak si stěžovala dvojčata Barclayova, která neuspěla se svou vizí modernizace správy ostrova při volbách do Sněmu v prosinci 2008

SAÚDSKÁ ARÁBIE

- 14.2. král provedl rozsáhlé změny ve vládě (MZV zůstává)
- 28.2. předsedou Poradní rady byl jmenován Abdullah AL-ŠAJCH

SENEGAL

- 30.4. prezident jmenoval novým předsedou vlády Souleymane NDÉNÉ NDIAYE
- 4.5. jmenována nová vláda (MZV Cheikh Tidiane GADIO)
- 14.10. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí byl jmenován Madické NIANG

SEVERNÍ IRSKO

- 22.6. změny ve vládě (MP zůstává)
- 11.10. Irská armáda národního odporu (INLA) oznámila, že se vzdává ozbrojeného násilí v boji proti britské přítomnosti v Severním Irsku

SEVERNÍ KYPR

- 5.1. při 14. kole rozhovorů dosaženo dohody o harmonizaci vztahů mezi dvěma konstituivními státy a navrhovanou federativní vládou
- 12.1. a 16.1. předmětem jednání prezidentů Kypru a Severního Kypru bylo uspořádání zákonodárné a soudní moci v budoucí ederaci
- 28.1. rozhovory prezidentů obou částí ostrova o rozdělení moci v obnoveném sjednoceném státě pokračovaly v Nicosii jednáním o majetkových otázkách (následně i 4.2., 12.2. a 25.2.)

- 18.2. Republikánské shromáždění jednomyslně schválilo svolání předčasných parlamentních voleb na 19.4.
- 5.3. proběhla 21. přímá jednání prezidentů Kypru a Severního Kypru, týkající se majetkového uspořádání ve sjednocené státě (následně se konala jednání o EU 11.3., 17.3. a 24.3. s tím, že 17.3. prezident Talal zopakoval svůj požadavek na dvoustrannou, dvoukomunální federaci svou států o stejném statutu
- 19.4. předčasné parlamentní volby do Republikánského shromáždění s 50 členy (předsedkyně Dr. Fatma EKENOĞLU) za účasti 81,42 % oprávněných voličů
- 1.5. prezident jmenoval premiérem Derviše Eroğlu a pověřil jej vytvořením nové vlády
- 5.5. nástup nové vlády (MP Derviş EROĞLU, MZV Hüseyin ÖZGÜRGÜN), která získala 18.5. podporu parlamentu v poměru 26:23 hlasům
- 11.6. 32. setkání prezidentů obou komunit se zabývalo ekonomickými aspekty sjednocení
- 26.6. 34. kolo jednání obou komunit se shodlo na otevření sedmého hraničního přechodu v Yesilirmaku na severu ostrova
- 9.7. 35. kolem pokračovalo jednání prezidentů obou komunit, tentokrát na téma bezpečnosti (stejně téma se projednávalo 17.7.)
- 23.7. 37. kolo jednání obou komunit se týkalo cizinců, imigrace, azylových otázek a občanství
- 6.8. na 40. kolu jednání zástupců obou komunit se prezidenti Severního Kypru a Kypru radili o otázkách občanství, migrace a asyly
- 3.9. druhou fází měly pokračovat rozhovory mezi zástupci řecké a turecké komunity na ostrově o společné vládě a rozdělení moci (2.9. odloženy o týden)
- 10.9. zahájena druhá fáze rozhovorů o rozdělení moci v budoucí federaci
- 17.9. prezidenti obou komunit se dohodli na postupu akcelerace rozhovorů
- 15.10. pokračovaly rozhovory prezidentů obou komunit, tentokrát na téma výkonných mocí v budoucí federaci; obdobný program měla i jednání 21.10., 22.10. a 27.10.
- 2.11. pokračovaly rozhovory prezidentů obou komunit o majetkových otázkách (stejně téma bylo na pořadu jednání 6. a 13.11.)
- 10.11. OSN potvrdila, že britská vláda obnovila svou nabídku vzdát se poloviny rozlohy svých základů v Akrotiri a Dekelii, jež zabírají 3 % rozlohy země, ve prospěch mírového řešení kyperské otázky
- 20.11. 53. setkání prezidentů Kypru a Severního Kypru provedlo revizi pokroku ve věcech již projednávaných
- 24.11. 54. setkání prezidentů na téma přistěhovalců a občanství
- 3.12. 55. kolem pokračovaly rozhovory prezidentů, tentokrát na téma státní správy, azylového řízení, cizinců, občanství a imigrace ve sjednoceném státě
- 14.12. na programu jednání prezidentů byla správa a rozdělení moci mezi konfederací a jejími členy

SEVERNÍ MARIANY

- 24.7. guvernér Fitial podepsal zákon o volbách guvernéra, který stanovil termín voleb na 7.11.2009
- 7.11. za účasti 84 % oprávněných voličů proběhly volby guvernéra, v nichž získali nejvíce hlasů Heinz Sablan Hofschneider (36,27 %) a Benigno Repeki Fitial (36,21 %), kteří postupují do 2. kola 23.11.; za nimi se umístili Juan „Pan“ Tenorio Guerrero s 19,34 % a Ramon „Kumoi“ Santos Delon Guerrero s 7,69 % odevzdaných hlasů

- 7.11. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 20 členy a volby 6 z 9 členů Senátu
- 8.12. volební komise zveřejnila výsledky 2. kola guvernérských voleb, v nichž svůj úřad obhájil Benigno Repeki FITIAL s 51,44 % odevzdaných hlasů, zatímco H.S. Hofschneider získal 48,56 % hlasů (inaugurace 9.1.2010)

SIERRA LEONE

- 17.3. parlament potvrdil změny ve vládě (MZV zůstává)
- 15.9. RB OSN schválila rezoluci č. 1886 (2009) o prodloužení mandátu integrovaného mírového úřadu UNIPSIL do 30.9.2010
- 26.10. projednáním posledního případu skončil svou činnost mimořádný tribunál, zřízený r. 2002 za podpory OSN k vyšetřování a souzení zločinů z období občanské války
- 4.11. změny ve vládě (MZV zůstává)

SIN ŤIANG

- 10.7. po dvoudenním přerušení obnovily úřady mimořádný stav v hlavním městě autonomní oblasti Urumči poté, co zde 5.7. propukly národnostní nepokoje mezi většinovými Ujgury a čínskými Chany

SINT MAARTEN

- 8.6. hlavou vlády se stal William MARLIN

SKOTSKO

- 25.11. britský státní sekretář pro záležitosti Skotska Jim Murphy publikoval Bílou knihu, které má svěřit více pravomocí Skotsku v rámci Spojeného království, včetně možnosti navyšovat daně z příjmu
- 30.11. v reakci na návrh britské vlády první ministr Alex Salmond navrhl konání referenda v r. 2010, v němž by se měli Skotové vyslovit, zda se má země stát nezávislým státem či si podržet stávající statut

SLOVENSKO

- 8.1. předseda Národní rady vyhlásil 1. kolo prezidentských voleb na 21.3.
- 26.1. úřad ministra zahraničí převzal Miroslav LAJČÁK, jmenovaný do funkce 23.1. (do 6.2. bude současně vykonávat funkci vysokého zástupce mezinárodního společenství v Bosně a Hercegovině)
- 21.3. v 1. kole prezidentských voleb zvítězil za účasti 43,63 % oprávněných voličů Ivan Gašparovič (46,71 %), který se spolu s druhou Ivetou Radičovou (38,05 %) zúčastní 2. kola; na dalších místech se umístili František Mikloško – 5,42 %, Zuzana Martináková – 5,12 %, Milan Melnik – 2,45 %, Dagmar Bollová – 1,14 % a Milan Sidor – 1,11 % odevzdaných hlasů
- 4.4. ve 2. kole prezidentských voleb byl znovu zvolen Ivan GAŠPAROVIČ se ziskem 55,53 %, zatímco jeho protikandidátka Iveta Radičová získala 44,47 % odevzdaných hlasů při účasti 51,67 % oprávněných voličů (inaugurace 15.6.)
- 28.8. a 16.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

SLOVINSKO

- 11.9. premiér Pahor se dohodl s předsedkyní chorvatské vlády Kosorovou na řešení územního sporu o námořní hranici v Piranském zálivu a uvolnil tak přístupové rozhovory Chorvatska s EU, které dosud Slovinsko blokovalo

- 4.11. premiéři Slovinska a Chorvatska se ve Stockholmu pod patronací předsednictví EU dohodli na tom, že hraniční spor obou zemí o území Piranské zátoky vyřeší mezinárodní arbitráž; dohoda umožní Chorvatsku pokračovat v přístupovém procesu k Evropské unii

SOMALILAND

VII/09 vláda rozhodla o odložení termínu všeobecných voleb na 27.9.

- 12.9. prezident Riyale Kahin rozpustil Poslaneckou sněmovnu
14.9. vláda rozhodla o opětovném odložení termínu všeobecných a prezidentských voleb, plánovaných na 27.9. , na neurčito a byl znovu svolán parlament
25.9. Sněmovna stařešinů rozhodla o prodloužení volebního období prezidenta Kahina do 29.10. za podmínky, že budou uzavřeny seznamy voličů a stanoven termín konání voleb nového prezidenta
29.10. skončil mandát prezidenta Dahira Riyale Kahina, úřadujícím prezidentem se stal předseda Sněmovny stařešinů Suleiman Mahamud ADEN „Gaal“

SOMÁLSKO

- 2.1. začalo stahování 3 000 příslušníků etiopských vojenských sil a jejich pozice začaly zaujímat mírové síly AU; skončilo 26.1.
11.1. zapojením do Puntlandu zanikl MAAKHIRSKÝ AUTONOMNÍ STÁT, jehož prezident Abdullahi Ahmed Jama „Ilkajir“ rezignoval
15.1. po stažení etiopských vojsk ze základem v okolí hlavního města většinu z nich po bojích obsadili islamističtí vzbouřenci
16.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1863 (2009) o prodloužení mírové mise AU AMISOM do 1.6. a o záměru zřídit mírovou misi OSN, která má od 15.4. do června 2009 postupně nahrazovat misi AU
26.1. v Džibuti bylo zahájeno jednání prozatímního parlamentu, který prodloužil lhůtu pro zvolení nového prezidenta o 10 dní (dosavadnímu úřadujícímu prezidentovi končí mandát 28.1.); 211 z 220 přítomných poslanců hlasovalo pro zdvojnásobení počtu členů parlamentu z 275 na 550 členů (200 poslanců vyše Aliance pro znovuosvobození Somálska /ARS/ a 75 občanské společnosti)
28.1. parlament prodloužil mandát prozatímní vlády o další dva roky, tj. do r. 2011; slib složilo 149 poslanců za ARS
30.1. v prvním kole prezidentských voleb získali Sheikh Sharif Sheikh Ahmad 215 hlasů, generál Maslah Mohammed Siyad 60 hlasů a bývalý premiér Nur Hassan Hussain 59 hlasů
30.1. novým prezidentem zvolil prozatímní parlament ze 14 kandidátů umírněného představitele islamistů Sheikha Sharifa Sheikha AHMED-a, který získal ve 2. kole 293 hlasů, když jeho hlavní oponent, premiér Nur Hassan Hussain, stáhl svou kandidaturu a protikandidát generál Maslah Mohammed Siyad získal jen 126 hlasů (úřadu se nový prezident ujal 31.1. složením slibu)
9.2. po návratu do Mogadiša vyzval nový prezident k uzavření příměří s vládou jak příslušníky milic al-Šabáb, tak i místní vojenské náčelníky
13.2. nově zvolený prezident jmenoval novým předsedou vlády Omara Abdirashida Ali SHARMARKE-ho, který složil slib v parlamentu 14.2.
21.2. vytvořena nová vláda (MZV Mohammed Abdullahi OMAR)
10.3. ve snaze získat podporu islamistických militantů z milic al-Šabáb, kteří neuznali volbu umírněného představitele islámských soudů Sheikha Sharifa Ahmeda prezidentem, schválila vláda plán na zavedení islámského práva šarija v celé zemi

- 9.4. nově ustavená vláda národní jednoty nabídla smír vzbouřencům z hnutí al-Šabáb
- 18.4. parlament schválil zavedení práva šaríja v celé zemi
- 4.5. předseda Aliance pro znovuosvobození Somálska šajch Hassan Dahir Aweys, který se 23.4. vrátil z exilu v Eritreji, odmítl jednat s vládou umírněného islamisty, prezidenta Sharifa Sheikh Ahmeda a postavil se za milice al-Šabáb, které s ní bojují zejména na jihu země
- 15.5. prezident vyzval rebely z milice al-Šabáb k zahájení jednání o smíru poté, co pokračují ozbrojené boje v hlavním městě; islamistický duchovní Aweys tento návrh odmítl
- 16.5. Eritrea popřela zprávy, že vojensky podporuje islamistickou milici al-Šabáb
- 17.5. islámští militanti obsadili město Jowhar, klíčové pro přístup k Mogadišu z vnitrozemí
- 18.5. objevily se zprávy o tom, že do země opět vstoupila etiopská voska, která si při odchodu před 4 měsíci vyhradila právo intervenovat, pokud zájmy Etiopie budou přímo ohroženy (MZV Etiopie zprávy popřelo)
- 20.5. země sdružené v Mezivládním úřadu pro rozvoj (IGAD) vyzvaly OSN k zavedení blokády letišť a přístavů Kismayo a Merca, využívaných rebely z al-Šabábu a k sankcím proti Eritreji, která jim poskytuje zbraně a jinou pomoc
- 26.5. RB OSN přijala rezoluci č. 1872 (2009), která zmocňuje AU k prodloužení mandátu jí vyslané mise AMISOM do 31.1.2010
- 4.6. etiopská vláda připustila existenci misí své armády na území Somálska, odmítla však tvrzení o návratu svých ozbrojených sil do země
- 20.6. předseda prozatímního parlamentu Sheikh Aden Mohamed Nur vyzval sousední země (Keňu, Džibutsko, Etiopii a Jemen), aby aktivně zasáhly do bojů proti islamistickým vzbouřencům v okolí Mogadiša
- 21.6. etiopská vláda odmítla podporu somálské vládě v jejím boji s islamistickými rebely, pokud nebude poskytována pod mezinárodním mandátem
- 22.6. prezident vyhlásil výjimečný stav na celém území státu, které kontroluje jeho vláda
- 22.6. AU podpořila výzvu somálské vlády sousedním zemím, aby jí pomohly bojovat se vzbouřenci
- 1.7. summit AU v Tripolisu se vyslovil pro posílení jejího kontingentu mírových sil v Somálsku
- 18.8. premiér Sharmarke provedl změny ve vládě, novým ministrem zahraničí byl jmenován Ali Ahmad Jama JANGALI
- 18.9. AU vyzvala mezinárodní společenství k vyslání většího počtu vojáků a zbraní do sil mise AMISOM
- 23.10. poté co konference AU na nejvyšší úrovni přijala konvenci práv utečenců a vyzvala členské státy k boji proti těm, kteří je vyhnali ze svých domovů, pohrozilo islamistické hnutí al-Šabáb útoky na hlavní města Burundi a Ugandy, které vyslaly své vojáky do mírových sil AMISOM chránících civilisty v Somálsku
- 30.11. RB OSN schválil rezoluci č. 1897 (2009), kterou obnovila na dalších 12 měsíců svá předcházející zmocnění pro státy a regionální organizace, které spolupracují s přechodnou vládou, vstoupit do teritoriálních vod země za účelem potírání piraterie a ozbrojených loupeží na moři

SPOJENÉ ARABSKÉ EMIRÁTY

- 2.1. vládcem emirátu Umm al-Kuvajn byl prohlášen šejch SAÚD bin Rašíd al-Mualla, neboť jeho otec šejch Rašíd bin Ahmad al-Mualla téhož dne zemřel v Londýně
- 11.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

SRBSKO

- 7.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1878 (2009) o prodloužení působnosti soudců Mezinárodního soudního dvora pro bývalou Jugoslávii v Haagu do 31.12.2010
- 1.12. z podnětu vlády zahájil Mezinárodní soudní dvůr OSN v Haagu řízení o legálnosti vyhlášení nezávislosti Kosova

SRÍ LANKA

- 2.1. armáda obsadila centrum oblasti dosud spravované LTTE město Kilinochchi
- 14.1. vláda potvrdila obsazení celého poloostrova Jaffna svými vojsky
- 25.1. dobytím posledního centra v rukách LTTE, města Mullaitivu na severovýchodě ostrova, skončila vojenská ofenzíva obnovy vládní kontroly nad tamilským územím
- 4.2. vláda odmítla výzvu donátorů mezinárodní pomoci (USA, EU, Japonsko a Norsko) na příměří a dialog se vzbouřenci z LTTE a trvá na jejich bezpodmínečné kapitulaci; bojovníci LTTE byli vyzváni, aby se vzdali ozbrojeného boje, zahájili jednání s vládou o politickém řešení sporu a odevzdali zbraně
- 5.2. premiér Ratnasiri Vikramanájaka oznámil, že vláda zvažuje amnestii všem povstalcům z organizace Tygři osvobození tamilského Ílamu (LTTE), kteří složí zbraně; podle něj se separatisté chtějí vzdát
- 23.2. politický předák LTTE Balasingham Nadesan potvrdil představitelům OSN připravenost LTTE ukončit ozbrojený boj s vládními vojsky, trvá však na tom, že si rebelové z LTTE ponechají zbraně (vláda iniciativu LTTE vzápětí odmítla)
- 3.3. Mezinárodní výbor Červeného kříže vydal varování před humanitární katastrofou, která ohrožuje 150 tisíc obyvatel zadržovaných na severovýchodě ostrova boji mezi vládními silami a milicemi LTTE
- 5.3. státní tajemník zahraničí Palitha Kohonna oznámil plán na vytvoření dvou únikových cest pro odchod civilistů z boji ohroženého severovýchodu ostrova
- 9.3. bývalý zástupce velitele ozbrojených sil LTTE Vinyagamoorthi Muralitharan, známý jako plukovník Karuna, který LTTE opustil v r. 2004, byl jmenován ministrem pro národní integraci a usmíření
- 13.4. na druhý den dvoudenního velikonočního příměří, které vyhlásila vláda, požádali vůdcové rebelů z LTTE o trvalé a mezinárodně monitorované příměří
- 15.4. vládní vojsko obnovilo akce proti ozbrojencům LTTE
- 18.4. vláda odmítla výzvu OSN k přerušování vojenských akcí proti rebelům z LTTE, aby umožnila odchod civilního obyvatelstva z území, kde probíhají boje
- 27.4. vláda odmítla návrh na příměří od rebelů z LTTE, kteří 26.4. vyhlásili jednostranné zastavení palby v reakci na humanitární krizi na severu ostrova, a požaduje, aby se vzdali vládnímu vojsku
- 30.4. prezident odmítl příměří s LTTE, na které naléhala delegace EU, s tím, že „povstalci dosud mají čas se vzdát“
- 16.5. dobytí poslední základny LTTE a konečné vítězství vládního vojska nad tamilskými rebely oznámil prezident Radžapakse

- 17.5. velení jednotek LTTE oznámilo, že kapituluje a jednostranně končí vojenské akce; 18.5. ukončili boje i vládní vojáci
- 19.5. prezident prohlásil v parlamentu, že země byla po 26 letech občanské války osvobozena od „terorismu“ LTTE a nabídl Tamilům smír a dohodu
- 24.5. představitelé LTTE vyhlásili záměr pokračovat v boji za práva Tamilů politickými prostředky a nenásilnou cestou; 26.5. vláda transformaci LTTE v politickou stranu odmítla
- 9.6. přes definitivní porážku LTTE v květnu prodloužil parlament výjimečný stav o další měsíc
- 16.6. následkem neochoty vlády jednat s představiteli LTTE, vyhlásila tato vzbouřenecká organizace záměr zřídit „prozatímní přechodnou vládu“, která by vykonávala autonomii pro Tamily; oznámil to zahraničně politický mluvčí Selvarasa Pathmanathan
- 26.6. vláda potvrdila, že obecní volby ve dvou částech na severu země (Jaffna a Vavuniya), obývaných Tamily, se budou konat 8.8., poprvé od skončení občanské války a za posledních více než 10 let
- 7.7. parlament prodloužil poměrem hlasů 103:11 výjimečný stav, zavedený v srpnu 2005, o další měsíc
- 21.7. oznámeno, že novým předsedou LTTE byl zvolen Selvarasa PATHMANATHAN
- 8.8. regionální volby v provincii Jaffna vyhrála vládní Aliance pro svobodu sjednoceného lidu, zatímco v provincii Vavuniya uspěla politická odnož LTTE Tamilská národní aliance a umírněné tamilské strany
- 11.8. před obnovením etnického násilí varoval náměstek americké ministryně zahraničí Robert Blake vládu, pokud nepřizná Tamilům větší míru autonomie
- 15.9. představitelé tamilského exilu oznámili záměr vytvořit mezinárodní vládu tamilské diaspory, v níž chtějí do 6 měsíců uspořádat volby
- 16.9. zahájeny rozhovory vyslance OSN s vládou o řešení problému tamilských uprchlíků držených ve vládních koncentračních táborech a o jejich propuštění
- 13.10. prezident oznámil konání parlamentních a prezidentských voleb do dubna 2010
- 26.10. ministr pro lidská práva Mahinda Samarasinghe oznámil, že vláda ustaví nezávislou komisi na vysoké úrovni, která prověří stížnosti OSN a USA na porušování lidských práv v poslední fázi 26 let trvající občanské války s tamilským osvobozeneckým hnutím LTTE
- 12.11. prezident přijal rezignaci náčelníka Štábu obrany ozbrojených sil generála Saratha Fonseky, který chce k 1.12. opustit svou funkci; jeho nástupcem byl 15.11. jmenován s okamžitou platností náčelník Štábu námořnictva admirál Tisara SAMARASINGHE
- 20.11. ve Švýcarsku zahájena konference politických stran, zastupujících menšiny Tamilů a muslimů, kterou organizovala tamilská diaspora
- 21.11. poradce prezidenta ohlásil, že tamilští uprchlíci, držení vládními vojsky ve speciálních koncentračních táborech, budou moci od 1.12. tyto tábory opouštět a vracet se domů; tábory samotné by měly být uzavřeny do konce ledna 2010
- 27.11. volební úřad oznámil konání předčasných prezidentských voleb 26.1.2010
- 29.11. generál Sarath Fonseka potvrdil své odhodlání kandidovat proti současnému prezidentovi v předčasných prezidentských volbách 26.1.2010

STŘEDOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 14.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1861 (2009) o prodloužení mandátu mise OSN MINURCAT do 15.3.2010; do téhož data byl také prodloužen souhlas s pobytím sil EU EFOR Chad/CAR
- 18.1. prezident rozpustil vládu, 19.1. jmenoval premiérem znovu Faustina-Archange TOUADÉRA-u
- 20.1. bylo oznámeno složení nové vlády národní jednoty se 32 členy poté, co se na její činnosti začali podílet představitelé opozice i bývalých vzbouřenců z APRD a UFDR (MP Faustin-Archange TOUADÉRA, MZV generál Antoine GAMBI)
- 4.7. vláda a vzbouřenecká Demokratická fronta pro Střední Afriku (FDPC) podepsaly v Sirte (Libye) mírovou smlouvu

SÚDÁN

- 10.2. oficiálně zahájena demobilizace 180 tisíc příslušníků milicí, bojujících ve válce mezi severním a jižním Súdánem; demobilizace je součástí mírové dohody z r. 2005
- 17.2. po týdenních rozhovorech zprostředkovaných Katar, OSN, AU a Ligou arabských zemí podepsala v Kataru vláda dohodu dobré vůle a důvěry s hlavní odbojovou silou v Darfúru – Hnutím pro spravedlnost a rovnost (JEM) – o dalším jednání a o výměně zajatců; dohodu o příměří se uzavřít nepodařilo. Ostatní vzbouřenecké skupiny odmítly s vládou o míru jednat.
- 24.2. zahájeny útoky severosúdánských milicí vedených generálmajorem Gabrielem Tangem na ozbrojené síly Jižního Súdánu ve městě Malakal
- 9.3. Mezinárodní trestní soud v Haagu vydal zatykač na prezidenta Bašíra, obviněného z válečných zločinů a zločinů proti lidstvistosti v souvislosti s postupem armády v Darfúru; soudánská vláda tento krok odsoudila
- 2.4. Národní volební komise oznámila, že všeobecné volby se budou v zemi konat v únoru 2010; bude při nich volen parlament a prezident Súdánu, parlament a prezident Jižního Súdánu a guvernéri a státní shromáždění jednotlivých států země
- 30.4. RB OSN schválila rezoluci č. 1870 (2009) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIS do 30.4.2010
- 3.5. prezidenti Súdánu a Čadu podepsali v katarském městě Dauhá za zprostředkování Kataru a Libye dohodu o usmíření a ukončení nepřátelství a normalizaci vzájemných vztahů
- 15.6. prezident Jižního Súdánu a viceprezident Súdánu Salva Kiir varoval, že budou reaktivovány ozbrojené síly Jižního Súdánu a připraveny k boji, pokud budou nadále trvat pokusy, podporované z Chartúmu, vyzbrojovat etnické menšiny v Jižním Súdánu a tak destabilizovat celou oblast
- 16.6. ústřední vláda odmítla stížnosti Jižního Súdánu na to, že její vojska rozdávají zbraně disidentům v Jižním Súdánu
- 30.6. volební komise rozhodla o odložení termínu prezidentských voleb na období mezi 5. a 12.4.2010 z technických příčin, spojených se zpožděním při sestavování voličských seznamů, zejména vinou protestů představitelů Jižního Súdánu
- 12.7. v egyptské Káhiře byly zahájeny rozhovory mezi vládou a vzbouřenci z Darfúru o řešení místní krize; jednání však bojkotuje hlavní odbojová organizace JEM

- 17.7. vlády Súdánu a Jižního Súdánu se dohodly na opatřeních, která mají zabránit konfliktu o kontrolu nad oblastí Abyei, o jejíž příslušnosti 23.7. rozhodne Mezinárodní soud v Haagu; obě vlády se zavázaly rozsudek akceptovat bez výhrad
- 22.7. Stálý rozhodčí soud v Haagu stanovil hranice sporné oblasti Abyei na hranicích severní a jižní části země s tím, že odmítl návrh hranic obsažený v mírové smlouvě z r. 2005, s níž ústřední vláda nesouhlasila; občané oblasti se mají v referendu v r. 2011 vyjádřit, zda si přejí své připojení k severu či jihu a sporná území s přírodními zdroji byla z oblasti vyčleněna a přiznána severu
- 30.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1881 (2009), kterou prodloužila mandát spojené mírové operace OSN a AU v Darfúru UNAMID do 31.7.2010
- 19.8. na podporu mírové dohody z r. 2005 podepsali představitelé centrální a jihosúdánské vlády dohodu o procesu přípravy a uspořádání voleb, ke kterým dojde v r. 2010 (dohoda se netýká referenda v r. 2011 o případné nezávislosti Jižního Súdánu)
- 21.8. alespoň 4 z 26 vzbouřeneckých skupiny se spojily v Addis Abebě za účelem jednání s vládou o situaci v Darfúru; jde většinou o odpadlíky ze Súdánské osvobozené armády (SLA), zatímco frakce Hnutí za spravedlnost a rovnost (JEM) se dosud k dohodě nepřipojily
- 27.8. odcházející velitel spojené mise OSN a AU v Súdánu (UNAMID) generál Martin Luther Agwai prohlásil, že bojové akce vzbouřenců v oblasti Darfúr *de facto* skončily rozpadem odbojových organizací na různé frakce; oblast nyní trpí spíše banditismem, kriminalitou a humanitární katastrofou, způsobenou vyhnáním milionů jejich obyvatel z domovů
- 30.10. summit AU se shodl na vytvoření mezinárodního soudu, který bude vyšetřovat zločiny spáchané za občanské války v Darfúru
- 13.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1891 (2009) o prodloužení mandátu čtyřčlenného panelu expertů dohlížejících nad plněním zbrojního embarga do 15.10.2010
- 13.12. zástupci prezidentů Súdánu a Jižního Súdánu se v Chartúmu dohodli na podmínkách referenda o nezávislosti Jižního Súdánu, které se bude konat na území autonomie v dubnu 2011, přičemž pro jeho platnost je nutná účast voličů mezi 55-60 % a výsledek 50 % a jeden hlas pro nezávislost; dohoda zároveň znamená konec bojkotu práce ústředního parlamentu ze strany poslanců SPLM
- 29.12. Národní shromáždění jednomyslně schválilo zákon o referendu k otázce setrvání Jižního Súdánu ve státním svazku se zbytkem země

SURINAM

- 6.10. prezident stanovil termín příštích všeobecných parlamentních voleb na 25.5.2010

SVALBARD

- 15.9. úřad guvernéra nastoupil Odd Olsen INGERØ

SVATÁ HELENA

- 1.9. volby do Ostrovní rady Tristan da Cunha

SVATÝ VINCENC A GRENADINY

- 25.11. za účasti 54 % oprávněných voličů se konalo ústavní referendum o zrušení monarchie a posílení pravomocí opozice, v němž se pro vládní návrh vyslovilo jen 43,13 % voličů, zatímco 55,64 % jej odmítlo; podle návrhu nové ústavy se

země měla stát republikou v čele s přímo voleným prezidentem a Karibským soudním dvorem (CCJ) jako nejvyšším odvolacím soudním orgánem místo stávající Privy Council v Londýně

SÝRIE

- 23.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 5.6. novým náčelníkem Generálního štábu armády a ozbrojených sil byl jmenován generálporučík Daoud RAJIHA
- 17.9. v Istanbulu byly zahájeny rozhovory ministrů zahraničí Sýrie a Iráku o snížení napětí mezi oběma zeměmi po iráckém obvinění Sýrie, že poskytla pomoc a útočiště pachatelům série atentátů v Bagdádu
- 12.11. izraelský premiér Netanjahu navrhl Sýrii obnovení mírových rozhovorů, přerušovaných v r. 2000, pokud budou bez jakýchkoliv předběžných podmínek (Sýrie oznámila, že rozhovorům s Izraelem, s nímž je od r. 1948 ve válečném stavu, neklade žádné podmínky)

ŠALOMOUNOVY OSTROVY

- 27.4. premiér Sikua jmenoval 5 členů Komise pravdy a smíření, která má zkoumat případy etnického násilí v letech 1998-2003
- 5.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 15.5. místopředseda vlády Fred Fono podepsal 4-letou rámcovou dohodu o působení Regionální mise pomoci Šalomounovým ostrovům (RAMSI), která byla zřízena r. 2003 Austrálií, Novým Zélandem a jejich spojenci, aby podpořila stabilitu a rozvoj ostrovů
- 10.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 15.6. ve 4. kole zvolil Národní parlament novým generálním guvernérem Franka Ofagioro Kabui-ho, který získal 30 hlasů, zatímco Edmund Andresen 8 hlasů a dosavadní generální guvernér Sir Nathaniel Waena jenom 7 hlasů
- 7.7. úřad generálního guvernéra nastoupil Frank Ofagioro KABUI

ŠPANĚLSKO

- 7.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 21.7. první návštěva španělského ministra v Gibraltarů po 300 letech při příležitosti jednání ministrů zahraničí Británie a Španělska o spolupráci v námořní plavbě, financích a soudnictví
- 13.12. v Katalánsku proběhla ve 166 obcích 1. etapa symbolického neoficiálního referenda o tom, zda se má oblast stát „sociálním, demokratickým a nezávislým státem v rámci EU“, v níž se za účasti 25 % oprávněných voličů 94 % z nich vyslovilo pro nezávislost; další etapa se má uskutečnit v dubnu příštího roku

náčelník Štábu obrany generál letectva José Julio RODRÍGUEZ FERNÁNDEZ, náčelník Štábu pozemních sil generál Fulgencio COLL BUCHER, náčelník Štábu letectva generál letectva José JIMÉNEZ RUIZ, náčelník Štábu námořnictva generál-admirál Manuel REBOLLO GARCÍA

ŠVÝCARSKO

- 1.1. úřad spolkového prezidenta nastoupil Hans-Rudolf MERZ
- 12.6. ministr vnitra Pascal Couchepin odložil svou demisi k 31.10.
- 16.9. Spolkové shromáždění zvolilo novým ministrem vnitra Didiera BURKHALTER-a, který získal ve 4. kole 129 z 245 odevzdaných hlasů

- 23.11. Národní rada zvolila svou předsedkyní Pascale BRUDERER WYSS-ovou; nástup funkce 1.12.2009
- 23.11. Rada států zvolila svou předsedkyní Eriku FORSTER-VANNINI-ovou; nástup funkce 1.12.2009
- 2.12. Spolkové shromáždění zvolilo hlasy 158 ze 183 přítomných poslanců spolkovou prezidentkou na rok 2010 Doris LEUTHARD-ovou, viceprezidentem pak 128 hlasy ze 187 přítomných Moritze LEUENBERG-a

THAJSKO

- 11.1. doplňující volby ve 29 obvodech Poslanecké sněmovny se 480 členy posílily pozici vládnoucí Demokratické strany
- 3.4. obnoveny přestřelky na sporné hranici s Kambodžou v sousedství chrámu Preah Vihear
- 11.4. protivládní protesty vedly ke zrušení sumitu zemí ASEAN 10.-12.4.
- 14.4. skončily demonstrace protivníků vlády, žádajících návrat bývalého premiéra Šinawatry a odstoupení současné vlády
- 24.4. vláda zrušila 14-denní výjimečný stav, vyhlášený v hlavním městě a okolí po pouličních násilnostech
- 3.7. ozbrojené síly oznámily, že jednání se zástupci kambodžské armády o redukci počtu jejich příslušníků ve sporné hraniční oblasti poblíž chrámu Preah Vihear skončila nedohodou
- 7.7. ministr zahraničí Kasit Piromya odmítl odstoupit z funkce poté, co jej policie obvinila z účasti na ložské blokádě letiště tehdejší opozicí; premiér Abhisit jej ale z funkce neodvolá
- 28.12. vyklizením uprchlického tábora v Huay Nam Khao zahájila vláda deportaci 4 tisíc příslušníků národnosti Hmong do Laosu, odkud uprchli po r. 1975, kdy v Laosu získaly moc síly bojující proti Američanům ve vietnamské válce

TCHAJWAN

- 4.3. při zahájení zasedání čínského parlamentu nabídl předseda vlády ČLR jednání Tchajwanu o ukončení nepřátelství; tchajwanská vláda prý dává přednost jednání o ekonomické spolupráci před politickými dohodami
- 27.7. poprvé po více než 60 letech si prezidenti Číny a Tchajwanu vyměnili přímá poselství, když čínský prezident Chu Ťin-tchao blahopřál svého tchajwanskému kolegovi Ma Ying-jeouovi ke zvolení do čela vládnoucí strany Kuomintang 26.7.
- 7.9. poté, co jeho vláda byla kritizována, že nezvládla odstranění následků srpnového tajfúnu Morakot, který zabil přes 600 lidí, odstoupil premiér Liu Chao-shiuan/Liou Čchao-šuan (ostatní členové vlády odstoupili 10.9.); novým předsedou vlády jmenoval prezident Wu Den-yiha
- 10.9. funkce se ujala nová vláda (MP Wu Den-yih, MZV Timothy Yang)
- 21.9. ministerstvo zahraničí oznámilo, že země nebude obnovovat neúspěšnou kampaň za její přijetí do OSN, ale dá přednost účasti na práci jejích specializovaných agentur
- 22.12. v duchu sbližování obou zemí, byla na Tchajwanu podepsána série obchodních dohod mezi ČLR a Tchajwanem

TOBAGO

- 19.1. volby do Sněmovny Tobaga (*Tobago House of Assembly*) s 12 volenými členy umožnily setrvání předsedy vítězného Lidového národního hnutí Orvilla Londona ve funkci hlavního tajemníka již třetí funkční období po sobě

TOGO

- 17.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
10.9. změny ve vládě, kterou opustil Demokratický konvent afrického lidu, CDPA (MP i MZV zůstávají)

TOKELAU

- 21.2. předsedou vlády (*Ulu-o-Tokelau*) se stal Foua TOLOA
2009 úřadujícím správce novozélandské vlády se stal John ALLEN

TONGA

- 9.11. zvláštní komise pro ústavní a volební reformu doporučila výrazné omezení moci krále a dědičných aristokratů, když navrhla svěřit suverénní moc výhradně volenému parlamentu, jemuž výhradně by zodpovídala vláda (volby do něj proběhnou do konce r. 2010); parlament by rovněž králi doporučoval osobou, kterou má jmenovat premiérem, ten zase členy kabinetu. Počet obyvatelstvem volených poslanců 29-členého parlamentu Fale Alea by se měl zvýšit z 9 na 17, 9 svých zástupců by ze svých řad volilo 33 příslušníků šlechty.
20.12. parlament schválil některá ze základních doporučení zprávy Ústavní a volební komise z listopadu, upravil pouze počet poslanců za hlavní ostrov Tongatapu (z 9 na 11) a za ostatní ostrovní skupiny (z 8 na 6) volených obyvatelstvem

TRINIDAD A TOBAGO

- 9.1. premiér Manning předložil parlamentu návrh ústavní reformy, která navrhuje nahradit funkci předsedy vlády výkonným prezidentem jako hlavou státu i vlády, kterého zvolí Poslanecká sněmovna a který jmenuje 17 členů vlády; změny dále počítají s rozšířením počtu senátorů z 31 na 37, jakož i ustavením Karibského soudního dvora jako nejvyššího odvolacího soudu v zemi (dosud je to Privy Council Sněmovny lordů v Londýně)
9.3. premiér provedl změny ve vládě (MZV zůstává)

TUNISKO

- 25.10. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 214 členy a prezidentské volby proběhly za účasti 89,45 % oprávněných voličů; prezidentem byl opět zvolen Zine El Abidine BEN ALÍ, který získal 89,62 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidáti Mohamed Bouchiha (5,01 %), Ahmed Inoubli (3,80 %) a Ahmed Ibrahim (1,57 %) skončili v poli poražených
10.11. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Fouse MEBAZAÂ

TURECKO

- 22.4. ministři zahraničí Turecka a Arménie se na jednáních v Ženevě za zprostředkování USA shodli na programu normalizace vzájemných vztahů, která má překonat mnoho desetiletí trávající nepřátelství
2.5. změny ve vládě (novým MZV se stal prof. Dr. Ahmet DAVUTOĞLU)
19.7. Ústavní soud zrušil návrh bývalého hlavního prokurátora Sabiha Kanadoglu na rozpuštění vládnoucí strany AKP

- 27.9. premiér Erdoğan potvrdil, že země podepíše 10.10. dohodu o obnovení diplomatických styků s Arménií, jak se obě země dohodly v dubnu 2009
- 5.8. předsedou Velkého národního shromáždění byl zvolen Mehmet Ali ŞAHİN s nástupem funkce 9.8.
- 10.10. v Curychu podepsali ministři zahraničí Turecka a Arménie dohodu o normalizaci vztahů a navázání diplomatických styků
- 13.11. vláda oznámila detaily plánu, který má ukončit konflikt v jihovýchodním Turecku obývaném Kurdy (místní jména opět v kurdštině, která bude povolena ve školách, na veřejnosti a v předvolební kampani, snížení počtu kontrolních stanišť v oblasti, zřízení nových orgánů na ochranu práv národnostních menšin)
- 11.12. Ústavní soud rozpustil parlamentní prokurdskou levicovou Stranu demokratické společnosti (DTP) kvůli jejím údajným stykům se separatisty z PKK; současně vyloučil předsedu Ahmeta Türka a poslankyni Aysel Tuglukovou z parlamentu, přičemž jim i dalším 35 členům DTP zakázal vstoupit do jiné strany po dobu 5 let. Zakázaná strana byla zastoupena v parlamentu 21 poslancem, kteří 12.12. oznámili svůj odchod z parlamentu na protest proti tomuto rozhodnutí.

TURKMENISTÁN

- 8.1. ve 3. kole parlamentních voleb do Madžlísu se 125 členy byl zvolen poslanec v posledním obvodu, kde se konala opakovaná volba
- 9.1. předsedkyní Madžlísu byla opět zvolena Akdža Tadžijevna NURBERDYJEVA
- 25.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 3. a 10.7. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 12. a 14.10. změny ve vládě (MZV zůstává)

TURKS A CAICOS

- 13.2. premiér Misick oznámil záměr odstoupit 28.2. z funkce předsedy vládní Pokrokové národní strany (PNP) a k 31.3. z funkce premiéra (28.2. byl novým předsedou PNP zvolen Galmo Williams)
- 16.3. britské ministerstvo zahraničí pohrozilo obsáhlým omezením místní autonomie a předáním výkonné i legislativní moci guvernérovi s ohledem na vysokou míru korupce v místní správě; návrh v tomto smyslu bude předložen britskému parlamentu, který vyslal na ostrovy zvláštní vyšetřovací komisi
- 23.3. aby umožnil nástup nového premiéra a zabránil zrušení autonomie, odstoupil premiér Michael Misick, nařčený z korupce, ačkoliv původně přislíbil odstoupit až 31.3.
- 23.3. novým předsedou vlády parlament zvolil Olivera Galmore WILLIAMS-e
- 25.3. britská vláda doručila parlamentu návrh zákona o částečném zrušení ústavy tohoto zámořského území pro podezření z korupce zákonodárců; zákon předpokládá k 30.4. předání pravomocí nově utvořenému úřadu generálního guvernéra, rozpuštění Poslanecké sněmovny (*House of Assembly*) a odvolání přeméra a jeho kabinetu
- 26.3. generální guvernér inauguroval nového premiéra, jehož prozatímní vláda byla ustavena 27.3.
- 13.7. generální guvernér vyhlásil dekrety, kterými zavedl přímou vládu Velké Británie
- 25.7. bývalý premiér Misick podal oficiální stížnost proti rozhodnutí britské vlády o částečném suspendování ústavy a zavedení své přímé správy

- 12.8. odvolací soud v Londýně zamítl odvolání bývalého premiéra Misicka proti přímé správě jeho země Velkou Británií
- 14.8. v návaznosti na prokázanou korupčnost místních orgánů zavedla britská vláda nad souostrovím na období dvou let přímý koloniální režim, v němž veškeré pravomoci převzal britský generální guvernér, který téhož dne vyhlásil části ústavy za neplatné, rozpustil místní parlament a vládu na dva roky a potvrdil, že nové volby budou uspořádány do července 2011; do té doby bude toto zámořské území spravovat generální guvernér za pomoci Poradní rady (*Advisory Council*), jejíž členy jmenuje z místních občanů
- 18.8. jmenována Poradní rada ve složení: Joseph P. CONNOLLY, Edith COX, Theophilus DURHAM, Carlton MILLS, Eugene OTUONYE, Doreen QUELCH-MISSICK, John T. SMITH

UGANDA

- 12.1. zprostředkovatel OSN oznámil, že obdržel žádost rebelů z Armády božího odporu (LRA) o příměří v ofenzívě spojenců, vedené od prosince 2008 proti jejich táborům v severovýchodním Kongu
- 15.2. armádní velení oznámilo, že Kongo prodloužilo do konce měsíce svůj souhlas s pobytem ugandské armády na svém území, aby mohla pokračovat v operacích proti rebelům z Armády božího odporu
- 16.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 4.3. prezidenty Ugandy a Konga se dohodli na tom, že ugandská armáda bude moci i po 28.2. pronásledovat rebely z Armády božího odporu v severním Kongu
- 15.3. vláda zahájila stahování svých sil z Konga, kde se podílely na společné operaci s armádou Konga a Jižního Súdánu proti útokům rebelů z LRA proti civilnímu obyvatelstvu
- 8.9. armádní velení potvrdilo, že příslušníci jeho jednotek působící ve východním Kongu překročili při akcích proti rebelům z LRA hranice Středoafričké republiky a se souhlasem její vlády s nimi již přes měsíc bojují
- 10.-11.9. spory o obnovu federálního uspořádání se obnovily, když centrální úřady odmítly povolit návštěvu vládce domorodého království Buganda Muwendy Mutebiho II. ve městě Kayunga, což vyvolalo masivní násilné protesty obyvatel Kampaly
- 27.11. premiér Bugandy John Baptist Walusimbi odmítl jménem svého domorodého království pozemkovou reformou, kterou schválil ústřední parlament většinou 122:55 poslancům, zvolených v Bugandě; nový zákon dává více práv nájemcům půdy na úkor jejich vlastníků

UKRAJINA

- 3.2. Mezinárodní soudní dvůr rozhodl hraniční spor mezi Ukrajinou a Rumunskem o průběh hranice na moři u Hadího ostrova, který případně Ukrajině, většina přilehlého šelfu se zásobami ropy a plynu však Rumunsku
- 3.3. Nejvyšší rada vyslovila nedůvěru hlasy 250 poslanců ministru zahraničí Volodymyru Ohryzkovi, úřadujícím ministrem se stal Volodymyr CHANDOGIJA
- 1.4. Nejvyšší rada rozhodla o konání prezidentských voleb 25.10.
- 13.5. Ústavní soud vyhověl stížnosti prezidenta Juščenka na rozhodnutí parlamentu uspořádat prezidentské volby v tradičním říjnovém termínu, které označil za protiústavní, a uložil, aby byly svolány až na leden 2010, kdy skončí mandát současné hlavy státu

- 23.6. parlament rozhodl hlasy 399 poslanců ze 450 o konání prezidentských voleb 17.1.2010
- 7.10. novým ministrem zahraničí byl prezidentem jmenován Petro Oleksijovyč POROŠENKO, kterého Nejvyšší rada schválila 9.10. hlasy 240 ze 440 přítomných členů

URUGUAY

- 1.3. úřad předsedy Poslanecké sněmovny s mandátem do 28.2.2010 nastoupil Roque ARREGUI
- 14.7. o možnosti přiznat Bolívii přístup k moři jednali v Montevideu prezidenti Bolívie a Uruguay s tím, že za nákup přírodního plynu v Bolívii jí Uruguay umožní přístup k Atlantickému oceánu v přístavech Nueva Palmira a Montevideo
- 25.10. parlamentní volby do Senátu (31 členů) a Poslanecké sněmovny (99 členů) Kongresu proběhly za účasti 89,86 % oprávněných voličů
- 25.10. v prezidentských volbách nejlépe uspěli José Mujica (47,96 % odevzdaných hlasů) a Luis Alberto Lacalle (29,07 %), kteří postupují do 2. kola 29.11.; na dalších místech se umístili Pedro Bordaberry Herrán se 17,02 % , Pablo Andrés Mieres Gómez s 2,49 % a Raúl Rodríguez Leles da Silva s 0, 67 % odevzdaných hlasů; volební účast 89,91 %
- 29.11. ve 2. kole prezidentských voleb zvítězil za účasti 89,18 % oprávněných voličů José Alberto MUJICA CORDANO se ziskem 52,39 % , zatímco jeho soupeř Luis Alberto Lacalle obdržel 43,51 % odevzdaných hlasů, neplatných hlasů bylo 4,1 % (inaugurace 1.3.2010)

USA

- 6.1. ustavující schůze 111. Kongresu (Senátu a Sněmovny reprezentantů), které zvolily do svého čela viceprezidenta Josepha BIDEN-a znovu Nancy PELOSI; Sbor volitelů potvrdil Obamu do funkce prezidenta
- 8.1. Kongres oficiálně vyhlásil vítězem prezidentských voleb 4.11.2008 Baracka H. Obamu se ziskem 365 hlasů volitelů, přičemž jeho soupeř jich získal jenom 173
- 20.1. inaugurace prezidenta Baracka Hussaina OBAMY III. a jeho vlády (MZV Hillary Diane Rodham CLINTON)
- 3.2. prezident jmenoval novým ministrem obchodu Judda GREGG-a (12.2. odstoupil)
- 25.2. novým kandidátem na ministra obchodu se stal Gary LOCKE
- 2.3. novou ministryní zdravotnictví a sociálních služeb se stala Kathleen SIBELIUS
- 18.3. ministr obrany doporučil do funkce velitele operací USA v Asii a Pacifiku admirála Roberta Willarda
- 6.8. Senát potvrdil jmenování Sonii SOTOMAYOR-ové za členku Nejvyššího soudu
- 25.8. prezident potvrdil nominaci Benjaminu Shaloma BERNANKE do čela ústřední banky USA, Federál Reserve, na další 4-leté funkční období

náměstkyně ministra obrany pro obrannou politiku Michele FLOURNOY, náměstek MZV William BURNS, náměstek MZV Richard BOUCHER, náměstek MZV pro západní polokouli Thomas SHANNON / Arturo VALENZUELA, náměstek MZV pro Východní Asii Kurt CAMPBELL, náměstkyně MZV Ellen TAUSCHER, náměstek ministra obrany Alexander VERSHBOW, náměstek ministra vnitřní bezpečnosti David HEYMAN, 1. náměstek ministra spravedlnosti Michael K. LOUCKS, předseda Sboru

náčelníků štábů admirál Michael G. MULLEN, náčelník Štábu armády generál George W. CASEY Jr., náčelník Štábu letectva generál Norton A. SCHWARTZ, náčelník Štábu námořních operací admirál Gary ROUGHHEAD a velitel námořní pěchoty generál James T. CONWAY

UZBEKISTÁN

27.10. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)

27.12. parlamentní volby do dolní komory (Zákonodárné sněmovny) Nejvyššího shromáždění se 150 členy (účast 87,8 % oprávněných voličů); v 39 obvodech, kde kandidáti nezískali potřebných 50 % hlasů, proběhne 2. kolo 10.1.2010

VÁNOČNÍ OSTROV

2008 úřadujícím správcem australské vlády se stal Stephen CLAY

5.10. správcem australské vlády byl jmenován Brian James LACY

VANUATU

15.6. Nejvyšší soud prohlásil za neplatné zvolení 4 poslanců, vč. ministra zahraničí Pakoa Kaltongy, s poukazem opozice na vyhrožování a uplácení voličů v parlamentních volbách v září 2008

16.6. vláda získala důvěru v parlamentu (28:18), který hlasoval o jejím možném odvolání

19.6. předsedou Parlamentu byl zvolen Maxime Carlot KORMAN

16.8. protože skončilo funkční období prezidenta Kalkota Mataskelekele Mauliliua, úřadující hlavou státu se stal předseda Parlamentu Maxime Carlot KORMAN

1.9. v 1. kole prezidentských voleb získali Vincent Boulekone 16 hlasů, Kalkot Mataskelekele 14 hlasů, Iolu Abil 11 hlasů a Kalo Nial a Yvette Sam po 7 hlasech; protože nikdo z 11 kandidátů nezískal požadovaných 39 hlasů volitelů, všichni postoupili do 2. kola

2.9. ve 2. kole prezidentské volby získali Iolu Abil 26 hlasů, Kalkot Mataskelekele 16 hlasů a Vincent Boulekone také 16 hlasů

2.9. volební kolegium, složené z 52 členů parlamentu a předsedů šesti provinčních vlád, zvolilo ve třetím kole, kterého se zúčastnilo 8 kandidátů, 41 hlasem proti 16 pro současného prezidenta Mataskelekeleho novým prezidentem Iolu Johnsona ABIL-a, který se ujal funkce 2.9.

27.11. premiér Edward Natapei byl předsedou Národního shromáždění zbaven poslaneckého mandátu a funkce, protože se po tři následující zasedání parlamentu bez omluvy nedostavil; zemi bude do volby nového předsedy vlády začátkem prosince spravovat prozatímní vláda

5.12. soudce Nejvyššího soudu Vincent Lunabek nařídil, že rozhodnutí předsedy parlamentu z 27.11. o zbavení premiéra Edwarda Natapeie poslaneckého mandátu a funkce bylo „protiústavní a nemělo žádný právní dopad“

10.12. parlament odmítl návrh na vyslovení nedůvěry premiérovi, vznesený vůdcem opozice Hamem Linim

16.12. předseda Národního shromáždění Maxime Carlot Korman zastavil pokus vlády o jeho sesazení kvůli protiústavnímu postupu 27.11.

VATIKÁN

- 1.1. papež rozhodl, že s platností od 1.1.2009 se právní řád Vatikánu oddělí od legislativy Itálie, která je v trestním i civilním právu v řadě případů v rozporu s principy katolické církve, a nebude ji nadále automaticky uplatňovat na území Svatého stolce; tím se mění Lateránské dohody, podepsané před 80 lety

VELKÁ BRITÁNIE

- 11.5. vláda uplatnila u OSN teritoriální nárok na rozsáhlý úsek mořského dna kolem Falklandských (Malvínských) ostrovů, o jejichž správu se přes s Argentinou, která svůj nárok uplatnila již 21.4.
- 19.5. následkem kauzy zneužívání tzv. náhrad z veřejných finančních prostředků poslanci parlamentu oznámil předseda Dolní sněmovny Michael Martin, že k 21.6. odstoupí ze své funkce
- 2.6. odstoupila ministryně vnitra Jacqui Smith
- 3.6. odstoupila ministryně pro obce a místní zastupitelstva Hazel Blears
- 4.6. odstoupil ministr práce a penzí James Purnell
- 5.6. odstoupili ministři obrany (John Hutton) a dopravy (Geoff Hoon)
- 5.6. při rekonstrukci vlády jmenování noví ministři obrany (Robert Ainsworth) a vnitra (Alan Johnson)
- 8.6. odstoupila ministryně životního prostředí Jane Kennedy
- 22.6. v 1. kole volby 157. předsedy Dolní sněmovny s 10 kandidáty se na prvních dvou místech objevili John Bercow a Sir George Young, kteří z 593 možných hlasů získali 179, resp. 112 hlasů a postoupili do 2. kola; ve 2. kole se 6 kandidáty získal Bercow 221 a Young 174 hlasů. Ve 3. kole byl předsedou sněmovny zvolen John Simon BERCOW, který získal většinu 322 hlasů, zatímco jeho oponent Young 271 hlas.
- 21.7. náčelníkem Štábu námořnictva byl jmenován admirál Sir Mark STANHOPE
- 31.7. náčelníkem Štábu letectva se stal vrchní letecký maršál Sir Stehen DALTON
- 28.8. funkci náčelníka Generálního štábu armády převzal generál Sir David RICHARDS
- 1.10. svou činnost zahájil poprvé v historii země ustavený Nejvyšší soud Velké Británie se 12 členy, jehož předsedou se stal lord PHILLIPS of Worth Matravers

náčelník Štábu obrany (od 28.4.2006) vrchní letecký maršál Sir Jock STIRRUP

VENEZUELA

- 14.1. Národní shromáždění rozhodlo v poměru hlasů 156:6 při 5 abstencích, že bude do konce února uspořádáno celonárodní referendum o dodatku k ústavě, který ruší omezení počtu mandátů, po které může jedna osoba vykonávat státní úřad
- 16.1. předseda Národní volební rady Tibisay Lucena oznámil, že všelidové referendum o ústavní změně, která zruší omezení počtu mandátů pro státní úředníky, se bude konat 15.2.
- 15.2. referendum o změně ústavy se za účasti 70,33 % oprávněných voličů většinou 54,85 % hlasujících vyslovilo pro navrhované změny (45,15 % bylo proti) – 18.2. ústavní zákon podepsal prezident Chávez
- 3.3. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 22.4. vláda formálně odevzdala USA neobydlený ostrov Petty Island o ploše 214 ha v řece Delaware ve státu New Jersey, který v r. 1990 odkoupila venezuelská státní energetická společnost PDVS

- 31.7. Národní shromáždění schválilo změnu volebního zákona, která umožňuje Národní volební radě upravovat hranice volebních obvodů; opozice v tom vidí nástroj k prosazení vítězství vládnoucí socialistické strany prezidenta Cháveze
- 6.8. prezident ohlásil obchodní omezení pro styk s Kolumbií poté, co obvinila jeho vládu, že dodává zbraně rebelům z FARC, a hodlá umožnit přístup vojákům USA na své základny
- 6.8. Národní shromáždění schválilo volební reformu, která zvyšuje podíl přímo volených poslanců parlamentu (ze 40 % na 60 %) proti těm, kteří jsou zvoleni na principu poměrného zastoupení (ze 40 % na 30 %)
- 9.8. ze vpádu jejich vojáků na území Venezuely z departmentů Vichada a Guainia obvinil prezident sousední Kolumbii, která to však ihned popřela
- 19.9. prezident provedl restrukturalizaci své vlády, v níž byla vytvořena „rada ministrů“ sestávající ze 6 klíčových členů kabinetu, povýšených na viceprezidenty (MZV zůstává); rada se má zabývat prohlubováním bolivariánského socialismu, součinnosti vládních orgánů a strategického plánování rozvoje v důležitých sférách obrany, financí, výroby, státní správy, politiky a sociálních věcí
- 21.10. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 8.11. prezident vyzval ozbrojené síly k plné připravenosti v případě možného konfliktu s Kolumbií

VIETNAM

- 2.1. Vietnam a Čína oznámily ukončení procesu demarkace vzájemných hranic, kterou byl vyřešen dlouhotrvající územní spor obou zemí
- 18.11. v Pekingu podepsali náměstci ministrů zahraničí Vietnamu a Číny tři dohody o demarkaci a značení pevninské hranice obou zemí, čímž ukončili 35 let trvající jednání o této otázce
- 26.-27.11. v Hanoji proběhla konference odborníků z Číny, Vietnamu, Malajsie, Indonésie, Bruneje, Singapuru a Filipín o teritoriálních sporech jejich zemí s Čínou na ostrovy a teritoriální vody v Jihočínském moři

VNITŘNÍ MONGOLSKO - NEI MONGGOL

- 12.1. v úřadu předsedy vlády byl potvrzen BAGATUR

VOJVODINA

- 7.11. Shromáždění schválilo nový statut území, který výraznou měrou zvyšuje jeho autonomii; nový statut a zákon o kompetencích Vojvodiny ještě musí schválit srbský parlament (stalo se tak 30.11. poměrem hlasů 137:24)

VÝCHODNÍ TIMOR

- 26.2. RB OSN schválila rezoluci č. 1867 (2009) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIT do 26.2.2010
- 14.5. úřady převzaly od mise OSN UNMIT odpovědnost za bezpečnost a vnitřní pořádek v zemi, kterou OSN převzala v r. 2006

WAKE

- 20.1. úřadujícím guvernérem se stal Robert T. MAGUIRE
- VI/09 novým guvernérem jmenován Charles A. BLANCHARD

WALES

- 1.10. oznámil hlavní ministr Rhodri Morgan, že odstoupí z funkce, jakož i z vedení Velšské strany práce, která má osm týdnů na jmenování nástupce
- 1.12. Labouristická strana Walesu zvolila svým novým předsedou Carwyna Jonese, kterého 9.12. nominovala na funkci nového prvního ministra
- 10.12. parlament přijal rezignaci jeho předchůdce a zvolila nového prvního ministra; stal se jím Carwyn Howell JONES, který téhož dne představil 9 členů svého kabinetu

WALLIS A FUTUNA

- 19.6. ministerským předsedou království Uvea se stal Tomasi MANUHAAPAI

ZAMBIE

- 9.7. změny ve vládě (MZV zůstává)

ZANZIBAR

- XI/09 opoziční strana Občanská sjednocená fronta (CUF) přerušila v předvečer voleb do Poslanecké sněmovny její bojkot

ZÁPADNÍ SAHARA

- 30.4. RB OSN schválila rezoluci č. 1871 (2009) o prodloužení mandátu mise OSN MINURSO do 30.4.2010

ZIMBABWE

- 9.1. za ministry, kteří neobhájili svůj poslanecký mandát, jmenoval prezident úřadující ministry (netýká se MZV)
- 19.1. obnoveny rozhovory prezidenta s vůdcem opozice o rozdělení moci v nové vládě; poslední pokus o vytvoření vlády národní jednoty před zahájením jednání parlamentu o ústavních změnách skončil nezdarem
- 26.1. v jihoafrické Pretorii byl zahájen summit regionálního sdružení SADC, který má napomoci vyřešení politické krize v zemi
- 30.1. uzavřena dohoda o zapojení členů opozičního MDC do vlády národní jednoty a o harmonogramu postupu s tím, že 5.2. má parlament schválit změnu ústavy, 11.2. složí slib nový premiér Tsvangirai a jeho náměstci, 13.2. pak ostatní členové vlády
- 5.2. hlasy všech přítomných 184 poslanců a 72 senátorů schválil parlament dodatek k ústavě, který zřizuje funkci předsedy vlády
- 11.2. ústavou předepsaný slib složil premiér Morgan Richard TSVANGIRAI a jeho dva zástupci, prof. Arthur MUTAMBARA a paní Thokozani KHUPE
- 13.2. slib složila nová vláda se 39 členy (MZV Simbarashe Samuel MUMBENGEGWI), 8 státními ministry a 20 náměstků ministrů
- 12.4. předseda Národního shromáždění oznámil vytvoření 25-členného parlamentního výboru pro přípravu nové ústavy země, která má být předložena lidovému referendu v červenci 2010 (zahájil jednání 13.7.)
- 13.7. zahájena konvence delegátů politických stran o návrhu nové ústavy, spojená s konfliktem o výběru členů odborných týmů; znovuzahájení 14.7.
- 4.8. zemřel viceprezident Joseph Msika
- 13.9. premiér Tsvangirai obvinil prezidentovu stranu ZANU-PF z persekuce příslušníků jeho strany, Hnutí za demokratickou změnu

- 16.10. premiér Tsvangirai oznámil, že jeho strana, Hnutí za demokratickou změnu, začne bojkotovat činnost koaliční vlády, protože ZANU-PF se pro ně stala nedůvěryhodným partnerem (5.11. MDC bojkot na nátlak regionálního sdružení SADC odvolalo)

EVROPSKÁ UNIE

- 18.2. Poslanecká sněmovna českého parlamentu schválila v poměru 125:61 hlasům při 11 abstencích Lisabonskou smlouvu o reformě EU; Senát smlouvu schválil 54 hlasy proti 20 při 7 abstencích dne 6.5.
- 28.4. Albánie formálně požádala o vstup do EU
- 4.-7.6. volby do Evropského parlamentu se 736 členy (dosud 785)
- 19.6. summit EU schválil záruky pro Irsko před opakovaným referendem a zvýšení počtu poslanců Evropského parlamentu o 18 členů
- 20.6. summit EU podpořil kandidaturu José Manuela Barrosa na funkci předsedy Evropské komise i na další období
- 4.7. odstoupila polská komisařka Danuta Hübner, 6.7. belgický komisař Louis Michel
- 8.7. irská vláda stanovila termín konání druhého referenda o Lisabonské smlouvě na 2.10.
- 9.7. novými komisaři se za odstoupivší předchůdce stali Algirdas SEMETA (Litva – finanční programy a rozpočet), Pawel SAMECKI (Polsko – regionální politika) a Karel DE GUCHT (Belgie – rozvojové a humanitární záležitosti)
- 14.7. Evropský parlament zvolil na svém ustavujícím zasedání svým předsedou Jerzy BUZEK-a díky 555 hlasům ze 736, zatímco jeho oponentka Eva-Britt Svensson získala 89 hlasů
- 23.7. islandský ministr zahraničí Össur Skarphedinsson předal oficiální přihlášku své země do EU svému kolegovi ze Švédska, které předsedá EU (27.7. ji podpořila rada ministrů zahraničí EU)
- 16.9. Evropský parlament zvolil poměrem hlasů 382:219 při 117 abstencích předsedou Evropské komise znovu José Manuela Durrão BARROSA; podporu 27 členských zemí již měl zajištěnu
- 21.9. odstoupil eurokomisař pro vzdělání a kulturu Ján Figel' (Slovensko), 23.9. jmenovala slovenská vláda jeho nástupcem dosavadního velvyslance u EU Maroše ŠEFČOVIČ-e
- 25.9. podpisem spolkového prezidenta skončila ratifikace Lisabonské smlouvy v Německu
- 2.10. za účasti 58 % oprávněných voličů se Irsko ve všelidovém referendu hlasy 67,1 % zúčastněných voličů proti 32,9 % nesouhlasících vyslovilo pro přijetí Lisabonské smlouvy
- 2.10. obnoveny rozhovory s Chorvatskem o jeho přistoupení k EU
- 10.10. na slavnostním ceremoniálu ve Varšavě ratifikoval prezident Lech Kaczynski Lisabonskou smlouvu
- 14.10. komisař pro rozšíření Olli Rehn oznámil, že je možno otevřít jednání s Makedonií o jejím přistoupení k EU
- 3.11. český prezident ratifikoval Lisabonskou smlouvu, jejíž schvalovací proces v jednotlivých členských zemích EU tak byl definitivně skončen
- 19.11. summit EU nominoval na funkci předsedy Evropské rady s nástupem od 1.1.2010 Hermana VAN ROMPUY-e (B) a na funkci vysokého představitele EU pro bezpečnostní a zahraniční politiku Lady Catherine Margaret ASHTON, Baroness OF UPHOLLAND (UK), která se funkce ujme 1.12.2009

- 25.11. Evropský parlament schválil změnu svých stanov, která rozšiřuje počet jeho členů o 18 na 754, jak předpokládá Lisabonská smlouva. Změna současně posiluje pravomoci parlamentu, který ve většině agend bude mít stejná pravomoci jako parlamenty členských států EU.
- 1.12. vstoupila v platnost Lisabonská smlouva o administrativní reformě EU
- 22.12. prezident Srbska Boris Tadić předal švédskému předsednictví žádost své země o přijetí do EU

NATO

- 18.3. ministr obrany doporučil do funkce vrchního velitele sil NATO v Evropě admirála Jamese G. STAVRIDIS-e (schválen 2.7.)
- 4.4. summit zvolil generálním tajemníkem NATO dánského premiéra Anderse Fogha RASMUSSEN-a (nástup do úřadu 1.8.)